

Kniha *Jsem nezrozen* přeložená z anglického originálu *I am Unborn* vznikla z poznámek prof. Damodara Lunda během jeho návštěv Šrí Nisargadatta Maharadže v letech 1979–1980. Manželka Kamala Lund (rovněž oddaná Šrí Maharadžovi) svolila, aby je do knižní podoby upravil Vidžaj Deshpande, a to pod podmínkou, že bude kniha na internetu zdarma dostupná.

Když jsme v roce 2007 navštívili paní Kamalu Lund v Puné, byli jsme v blízkosti někoho, kdo neústupně následuje Mistrovo učení. Řekla nám, že následovat slova svého Gurua je „čtyřicetihodinový džob“. Když jsme se jí zeptali, jak zvládala práci ve světě a zároveň duchovní praxi, odpověděla, že jí Maharadž pomohl vše ve světě zvládat díky poučce, že „má brát světské činnosti jako nevlastní děti“ – když paní na opatrování hlídá děti jiné ženy, nikdy nezapomene na to, že děti, které hlídá, nejsou její děti. Kamala Lund je nyní ovdovělá, její muž Damodar Lund byl profesor angličtiny.

Dojděte k závěru:

**JSEM NEZROZEN, BYL JSEM NEZROZEN
A ZŮSTANU NEZROZEN!**

JSEM NEZROZEN

JSEM NEZROZEN

Šrí Nisargadatta Maharadž

Šrí Nisargadatta Maharadž

JSEM NEZROZEN

**JSEM
NEZROZEN**

Šrí Nisargadatta Maharadž

Překlad: Gabriela Adámková, 2020
Korektury: Aleš Adámek

Praha 2020

OBSAH

1. Elementární hra	9	28. Abyste realizovali Nebytí, prostě buďte	74
2. Nebytí/Nepřítomnost pocitu bytí	10	29. Dalekohled	78
3. Otvor Brahmárandra	11	30. Nejste ničím z toho, co zakoušíte	81
4. Záležitost „já jsem“	13	31. Jak jste potkali své rodiče?	83
5. Kohinoor diamant	15	32. „Já jsem“ je primární iluzí	85
6. Nezrozené děti	18	33. Meditace znamená splynout s pocitem bytí	87
7. Za koncepty	22	34. Spolykejte pocit bytí	89
8. Pocit bytí	24	35. Tělesná totožnost je iluzí	92
9. Uctívejte „já jsem“	26	36. „Já jsem“ je dočasné v Nekonečném	93
10. Držíte to ve své dlani!	29	37. Transcendujte „já jsem“	96
11. Rána	31	38. Dech krajty	97
12. Nisargadatta	32	39. Věk nenarozeného dítěte	100
13. Považujte „já jsem“ za osud	34	40. Nejsem ničím z toho, co si myslím	103
14. Mysl vás nemůže interpretovat	39	41. Jste, tak prostě buďte	107
15. Dynastie pocitu bytí	42	42. Vaším osudem není smrt, ale zmizení „já jsem“	111
16. Všichni naslouchají, málokteří praktikují	44	43. Jste Principem, který odmítá tělo	113
17. Hodte myšlenky za hlavu!	46	44. Jsem nezrozen	115
18. Poznání nemá formu	48	45. Z nevědění o sobě najednou „já jsem“	117
19. Zrození je iluze	51	46. Pozorující princip přetrvává věčně	121
20. Počátkem klamu jsou rodiče	54	47. „Já jsem“ je bezforemné	122
21. Paulovo vykoupení	55	48. Guru neznamená individualitu	124
22. Vesnice, kde není dne ani noci	60	49. Jiné větší Brahman než vy neexistuje	126
23. „Já jsem“ je Bůh	62	50. Dotek „jáství“ je neskutečný	127
24. Pláč sebezničitele (Har Har Mahadév!)	65	51. „Vy jste“ nemá žádnou formu	129
25. Jste neomezení	67	52. Ryba na suchu	132
26. Vyhleďte sami sebe svou vlastní totožností	69	53. Probuzené poznání je meditací	139
27. Tichý zvuk	72	54. Nic... „na nějakou dobu něco“... Nic	140
		55. Barva „Vidoucího“	144
		56. Vše se děje v poznání „já jsem“	145

Rozhovory se Šrí Nisargadatta Maharadžem
(1979–1980)

1. ELEMENTÁRNÍ HRA

30. listopadu 1979

Maharadž: Příčinou tohoto zrození, tohoto těla, je rozkoš muže a ženy. Pro někoho je pak tento důsledek celoživotním utrpením. Jen málokdo přijde ke Guruovi, který mu objasní důsledek této rozkoše. Nastaví žákovi zrcadlo, které odráží skutečný obraz. Pro *Džňánina* je smrt největší blažeností. Jakmile se vědomí hne, mysl vytvoří vesmír. Stvoření (vesmír) je *Prakrti*. *Puruša* (vědomí) a *Prakrti* (příroda) jako takové nemají žádné jméno či formu.

Toto tělo cítí, že se blíží konec. Já vím, že tělo je výtažkem pěti elementů. Pět elementů je neustále v pohybu ve vztahu jeden k druhému. Tělo vychází z jejich výtažku. Individualita považuje tělo za své vlastní. Domníváme se, že vidíme a slyšíme pomocí našich očí a uší, ale to, co ve skutečnosti vidí a slyší, je pocit bytí.

Pět elementů nikdy neumírá. Ztotožňujete-li se se svým tělem, hřešíte a v momentu smrti budete trpět. Středem vědomí je vrchol vaší hlavy. Vědomí je podstatou pětielementární činnosti, a tato podstata žádnou smrt nezná. Pocit bytí není osobností. Pochopte pocit bytí a smrt. Nakonec, vy Absolutno, nejste pocitem bytí. Pět elementů je ve vás i všude kolem v neustálém boji. Konflikt je nepřetržitý, prostor bojuje se vzduchem, vzduch s ohněm, oheň s vodou, voda se zemí atd. A toto vše je vyjádřeno v těle.

Vzájemné působení čtyř elementů skončí v zemi. Poté vyrostou vegetace, různé druhy potravy a tak máme individuální formy. Elementární spor je vyjádřen v lidském těle a člověk řekne: „Postihlo mne neštěstí.“ Čtyřielementární působení sestoupí do zemské půdy. Z výtažku vegetace se zrodí různé druhy, a formy pak přijmou svou totožnost. Takto máme 85 milionů druhů, to je příběh této země.

Jaká bude kvalita toho, kdo tento princip rozpozná? Ten, kdo pochopí vědomí, bude před vědomím, před pěti elementy. Pro něj

se stane smrt oceánem blaženosti. Ostatní, kteří se považují za tělo a mysl, podstoupí traumatickou zkušenost útrpného konce. Výsledkem rozkoše trvajících zlomek vteřiny je totožnost s tělem a myslí.

Porovnejme blažený stav *Džánánina* s rozkoší muže a ženy. Světec Džňánéšvar napsal komentář k *Bhagavadgítě* (kniha zvaná *Džňánéšvari*). Napsal také knihu *Amruta Anubhava* – Prožívání Nesmrtelnosti (*Mrit* – smrt, *Amrita* – žádná smrt) – bezedný oceán blaženosti.

Pět elementů a tři *guny* způsobují ve vesmíru spoušť. Ale jak je tím vším dotčen *Džňánin*? Poté, co pochopil tuto elementární hru, ji transcendoval. Toto vidění a viděné, pozorovatel a pozorované odejde a nic nezůstane. Prostě buďte, buďte tiše. Nenechte se vyrušit a mysl nechte být. U kterého principu dojde k poškození? Jen v čase, a čas zmizí. Může se měnit ten, kdo pozoruje změnu? Změnu může vidět pouze to neměnné.

2. NEBYTÍ/NEPŘÍTOMNOST POCITU BYTÍ

1. prosince 1979

Maharadž: Můj pocit bytí zde nebyl, objevil se a je dočasný. Nemám nad ním žádnou kontrolu. Nejsem zákazníkem toho, co dává Bůh, nechť je velký, já o to nemám zájem. Poznání nemůže být předáváno všem. Adept totiž ztrácí zájem. Ztrácíte-li zájem, dokonce i svět přestává existovat. Je to kvůli chemické látce (pocitu bytí), *sattva guně*, že jsou pořízeny snímky, podle toho entita roste. Všechny činnosti jsou mechanické, vše se tedy děje podle plánu.

Ve vztahu k čemu hovořím? Na čem to stojí? Na pocitu bytí. Poté, co pocit bytí odejde, je tu Nebytí, jež je věčné. Není tu žádné poznání, Bůh ani Íšvara. Co mohu říci? Pocit bytí zmizí. Já vždy přebývám v Nebytí.

Z Nebytí se objeví pocit bytí. Je třeba poznat, jak k tomu došlo. Někteří lidé mne velebí, říkají, že jsem jako hora. Já vím, že nic

neexistuje, jména a formy jsou kategorie. Nikomu se nemůže stát nic dobrého nebo špatného, nikdy předtím se nestalo a ani se nestane. Tak proč se tím vzrušovat? Forma a pocit bytí se přihodily nevědomky. Jinak řečeno, proč bych vstupoval na devět měsíců do tak nečistého prostoru? Člověk běží pryč, i jen když spatří mrtvou krysou.

Lidé hovoří o duchovnu, ale během toho neberou v potaz své Já. Setrvejte ve svém Já, a pak mluvte. Prozkoumejte sebe sama. Absolutno je věčné, je „stavem“ Nebytí (tj. stavem, kde není přítomen pocit bytí) a je skutečné. Pocit bytí je dočasný a spolu s ním se objevuje pět elementů atd. Není-li tu pocit bytí, není tu nic. Nic v tomto světě vám nemůže nabídnout společnost na věky. Lidé na mně budou mít vzpomínky, někteří šťastné, jiní budou naštvaní, na mně to má nulový dopad.

3. OTVOR BRAHMÁRANDRA

4. prosince 1979

Maharadž: V hlubokém spánku nic není. Snažte se to uchopit v bdělém stavu. Mé uvažování nyní směřuje k pěti elementům. Ať přemýšlím jakkoli, docházím k závěru, že všechny formy jsou tvory pěti elementů. Formy spolu s třemi *gunami* fungují různými způsoby. Základní *gunou* je *sattva guna*. *Prakriti* a *Puruša* jsou výchozími body – tvůrci pěti elementů. V otvoru na temeni hlavy (*Brahmárandře*) je uvědomění, které mluví. Čirá *sattva* (*šudha sattva*), která je jako kapka *ghee* (indického másla), je *Brahmárandrou*. Tato malá kapka obsahuje obraz celého vesmíru.

Intelekt i jeho síla se u každého jedince liší, také pochopení se liší. Primární podstatou vědomí je nestálost. Objekty se neustále mění. Jakmile se mysl zastaví, je tu nemyšlení. Samotnou podstatou vědomí je změna. V jednu chvíli přemýšlíte o jednom a vzápětí o něčem jiném. Když se vědomí ustálí, stane se uvědoměním.

Slova, včetně jména-formy, nemohou být ze své podstaty stálá. I představy o vás samých jsou odkázány ke změně. Předložte mi představu, za co se považujete – nemůžete, protože se mění. Mysl nemluví k osobě, osoba je jejím výtvořem. Mysl mluví k mysli; označení jako např. přítel, přítelkyně atd., to vše jsou pohyby ve vědomí. V úrovni vědomí, kde vaše mysl realizuje „já jsem“, jsou slovo, dech a mysl jedním.

Když jdete na nějaké místo, usadíte se zde, přemýšlíte a vytváříte názory, to vše je mysl, její pohyby. Otvor *Brahmárandra* je *sattvou*, harmonií, a mysl je jejím výsledkem. *Sattva* vytvořila svět. Mysl je také jejím produktem. Když se pohyb *sattvy* zastaví, mysl zmizí a lidé řeknou „ten člověk je mrtvý“. Znalec však prohlásí: „Nejsem vědomím, myslí či *sattvou*, jsem od elementů a jejich produktů oddělen.“ Vše viděné je výtvořem pěti elementů. Ať už je entita jakkoli významná, ve výsledku je konečným produktem pěti elementů. Kde jsou všechny ty individuality a Avatáři po smrti? Mysl, slovo, jméno a forma nemají žádnou nezávislou existenci oddělenou od pěti elementů.

Pro mě neexistuje smrt ani zrození, neboť směsice pěti elementů – jejich esence, produkty – má výchozí bod v *Purušovi* a *Prakriti*, a ti nemají žádnou formu. Tak jak by mohly být zničeny? Popravdě je to *Múlamája*, základní příčina iluze. Jakmile se vědomí zachvěje, vyvstávají formy a celý vesmír, a to vše je mým tělem. Z drobné kapky *sattvy* vyvstává celý vesmír. Je mé tělo a svět v této *sattvě*? Odmítám to přijmout. Jak by mohly? Jde o lež. Říkáte: „Je tu tělo, a tak trpím. Je tu svět. Jak to vše může být iluze?“ Mysl je koncept. Všechny světy jsou pohybem ve vědomí, a tudíž falešné. Jakmile vidíte falešné jako falešné, mysl se utiší a zmizí.

Je tu nespočet odlišných lidí různého vyznání; každý z nich chválí nebo zostuzuje ty druhé. To vše jsou pohyby ve vědomí vyzařujícího z Nebytí. Můj pocit bytí vidí falešné jako falešné, tudíž se jim nevěnuji. Vše, co nabudete, dokonce i poznání, je falešné, nula. Snažte

se poznání transcendovat. Jen zřídka kdy někdo realizuje v době smrti, že není tělem. Tělo shoří v ohni a smíchá se s pěti elementy.

Brahman (Bůh) je koncept, protože mi nebude dělat společnost nadlouho. Bude tu jen na krátkou dobu. Dokud je tu pocit bytí, je tu svět. Pro toho, kdo si uvědomí konec pocitu bytí, je tu blaženost. Pro nevědomou osobu, která je vtažena do pocitu bytí, jde o traumatickou událost. Vše je utrpení – bdění, hluboký spánek, snový stav, pět elementů a tři *guny*. Uvědomte si to a zbavte se utrpení. Nevědomá osoba umře, zatímco ten, kdo chápe, je osvobozen. Mysl by měla zpívat „já jsem“ beze slov. Buďte osvobozeni. Pokud si myslíte, že jste získali poznání a že je to vaše dosažení, tak jste od Sebepoznání pořád vzdáleni.

4. ZÁLEŽITOST „JÁ JSEM“

5. prosince 1979

Maharadž: Pro vše existuje zákazník, ale co je příčinou toho, že se zákazníkem stal váš pocit bytí? „Já jsem“ je primární koncept, z kterého jsou vytvořeny další koncepty. Vzešli jste z tohoto primárního konceptu, a dokud budete mít touhu být, bude pro vás existovat tento hojný, úžasný svět a všichni bohové budou dostupní. K rozlišení světa a *Brahman* došlo proto, že si toužíte zachovat svůj pocit bytí, „já jsem“, a protože chcete být, učinili jste projevený svět důležitým. Jakmile ale není pocíťována touha po pocitu bytí, jako je tomu ve spánku nebo během momentu, kdy si není vědomí vědomo, pak tu žádná potřeba není. Když je tu vědomí sebe, vždy si bude žádat sebe sama; když tu toto vědomí sebe není, kde je pak potřeba čehokoliv? K čemu je tu potom dostupnost světa? Svět a jeho pán jsou v mém stavu pouze otravnou věcí. Touha být je svázaností, a když tu nejsou žádné potřeby, není tu žádná svázanost. Nebudu hloupý a nebudu se ptát, jak jsem za nepřítomnosti vědomí. O stavu před vědomím

nelze mluvit. Zkušenosti a veškeré mluvení se nacházejí v oblasti vědomí. Promlouvat může ten, kdo rozpoznal, pochopil a transcendoval sebe sama, v jiném případě je dotyčný chycen v klepetech *máji*; jste drženi svými vlastními kleštěmi (tj. tělesnou totožností). Otázky kladete jen kvůli sebeklamu, držíte se konceptů a zaplétáte se do dalších a dalších.

V nepřítomnosti vědomí tu není nikdo, kdo by mi řekl něco o mně. A já to ani nepotřebuji, jelikož je to tak. Jste ze mě v rozpacích. Mám plné poznání toho, co je před pocitem bytí, toho, co je věčné. V bdělém stavu je tu usilování a únava, a v hlubokém spánku uvolnění, je to cyklus. Jaký to má účel?

Tazatel: Abychom zachovali vědomí. Co je za ním?

Maharadž: Vše, co je bez vědomí, je dokonalé. Existuje jediné To, nic víc. Mé tělo je univerzální, nikoli individuální. Co je touto záležitostí „já jsem“? Pochopte to a buďte od toho stranou, překročte to. Prostě buďte.

Tazatel: Kam odešlo Maharadžovo ego?

Maharadž: Není individuální, ale je univerzálně projevené. A tím již neexistuje utrpení individuality.

Tazatel: K čemu je Seberealizace?

Maharadž: *Niškam* (stálé) *Parabrahman*. Když vás přepadne bolest, doktor vám dá lék. Kdo je zákazníkem? Bolest, nikoli vy.

Tazatel: Odejde bolest?

Maharadž: Je to jen dočasné dění, pochopte to a projděte tím. Vědomí „já“ je bolestí, stejně jako štěstím. Ráno se probudíte šťastní, a jak den plyne, je tu smutek. Když si nebudete vědomi sebe, můžete vůbec něco pochopit? Vědomí „já“ je neštěstí, a proto hledáte štěstí. To, co děláte s úsilím, je neštěstí. Právě teď mluvím z hlubokého spánku, přichází to tedy ze spánku. Užil jsem si ho, tak mluvím. Spánek je temnotou, úplností – je to nevědění (o sobě). V této temnotě, nevědění, hovořím. Poznání vzešlé z nevědění je nevěděním. Toto poznání je iluze. Dítě zrozené z nevědění říká „Já jsem Brahman“.

Tazatel: Kdo to dělá?

Maharadž: Je to léčka vaší mysli. Nezakoušíte-li svou mysl, jste osvobozen. Proč něco nazýváte logickým? Stavby bdění a spánku jsou vašimi zkušenostmi. To, co říkám, nepřijímáte, protože kdybyste tak učinil, byl byste ničím. Ve skutečnosti nelze nic dát ani si nic vzít, nazvěte to logikou, zkušeností. Berte to, jak chcete, zde je totiž samotné přijetí i odmítnutí transcendováno. Rodiče vám dali jméno; přestanete-li ho brát v úvahu, jaké pak budete mít jméno či ztotožnění? *Átman* je bezforemné. Jména a formy náleží tělu. I vědomí je iluzí, neosobní, neverbální. Ve chvíli, kdy nerozpoznáváte svou mysl a tělo, nepocítujete žádné trápení. Lze říci, že prostor trpí nemocí?

Potrava obsahuje jak užitečné, tak nepotřebné látky, takže co je dobré a co špatné, je relativní. Kytky nakonec zvadnou, ale když je kupujeme, stojí 50 rupií. Nemluvím o *Brahman* nebo o *Máji*, vyprávím vám svůj vlastní příběh, který je rovněž vašim příběhem. S poznáním Já (*Átma Džňána*) tu není vědomí „já“. Proto se neobávám Boha či iluze. „Já jsem“ je počátkem jak neštěstí, tak štěstí.

5. KOHINOOR DIAMANT

7. prosince 1979

Maharadž: Jakožto hledajícímu je vám řečeno, že nejste tělo ani mysl. Třebaže jste v těle, jste poznání. Toto vše-prostupující poznání vidíme tedy ve všem. Tělo, ať mužské či ženské, má formu, ale vědomí nemá žádnou formu. Ten, kdo se považuje za muže nebo ženu, není hledajícím; hledající je ten, kdo pátrá po poznání.

Před tím, než se v děloze objeví forma, potravinové šťávy nabydou formu „já jsem“ a ta se rozvine a objeví za devět měsíců. S narozením začnou fungovat tělesné funkce; dítě však neví, že ono je. Jen co se začne dítě poznávat, pocit „jáství“ přijme tvar. Jedině pak jej může matka učit zavádějící pojmy, jako jsou jméno těla a další.

Parabrahman je před stavem bdění nebo spánku. Stav, který vám dává poznání, je *Brahman*.

Tazatel: Touha po sebepoznání se u každého člověka liší; intelektuálové na to nemají čas.

Maharadž: Lidé, kteří nabyli poznání, byli prostí lidé.

Tazatel: Je o tom rozhodnuto při zrození?

Maharadž: Poznání jsa nevědomost je nakonec také nepotřebné. V děloze, v nečistém místě, byl po dobu devíti měsíců strach; bylo tam jen poznání „já jsem“ (latentní), a nic za tím. V děloze je poznání přítomné, je však skryté. V tomto zapalovači (*Maharadž zvedl zapalovač*) je plamen skrytý; ví zapalovač o plamenu? Za co se považujete? Jestliže za sebe přijmete tělo, necháte se do něj vtáhnout. Pokud se považujete za poznání, žádné vtažení tu není. Někdo probudil Gurua ve vás; je to tento Guru, který dostává poznání a je tím, kdo mluví.

Tazatel: Lze předstírat, že jsme Absolutno?

Maharadž: Místo snahy být Absolutnem je daleko důležitější zbavit se pocitu těla a mysli; zbytek se přihodí. Po realizaci Já se vše děje spontánně. Otázka být do toho vtažen je vyloučena.

Tazatel: Jsme však schopni zakusit kvalitativní změny před a poté?

Maharadž: Vše, co si myslíte, že jste, bude pohřbeno. Cokoli říkám, rovněž opustí tělo a zmizí. Začněte s pochopením, že vy jste tímto principem, který zanechává tělo a odchází. V druhém kroku se s principem, který opouští tělo, ztotožněte. V třetím kroku je tento božský stav rozpoznán a transcendován. Znovu opakuji, princip opouštějící tělo je božský, pln poznání. Nejvyšší je ten, kdo rozpozná tento božský princip a transcenduje ho. Princip, který opouští tělo, se kvůli vtažení se do těla domnívá, že umře. Popravdě ani tělo nemá smrt; je živé ve spojení s pocitem bytí; bez něj je jako mrtvá krysa. Vy jste tím principem, který opouští tělo; tudíž kdo jste? Tělo nebo onen princip? Jaká pak otázka týkající se vyživování tohoto principu?

Je projevový svět skutečný? Postavíte horu z krtince; je skutečná? Je zde svět a vám je řečeno, abyste se náležitě chovali, a čas plyne. Poznejte svou pravou totožnost a vše bude jasné. Všechna písmena jsou adresována mysli, zatímco já hovořím o odhalení toho, co skutečně jste. Kořenem světa je naprostá nevědomost, pouhá nevědomost. Vy, nehledě na to, následujete určité způsoby chování, abyste šťastně míjeli čas. Zármutek přichází s připoutaností. Staňte se úplní, dokonalí, pak zde není žádné trápení.

Dotazovat se na iluzi znamená hledat dítě neplodné ženy. Ani celý život vám nebude stačit na to, abyste ho našli. Lidé létají na měsíc; hledají konec vesmíru. Tato iluze (*mája*) vás posílá, abyste našli hranice vesmíru, jen pohleďte, jak darebná je. Neposílá vás do zdroje!

Během hlubokého spánku se probudíte a vykřiknete. Kdo vytváří tuto iluzi? Její vědomí, pocit „probudil jsem se“; vy jste základní iluzí, uzavřeli jste sňatek s pocitem bytí. Ať je výsledek jakýkoliv, poznáte, že samotný pocit bytí je iluze. Upřímně řečeno, poznání „vy jste“ je tím nejméně důvěryhodným principem. Vy jste ve svazku s *Brahman*. Zasadím vás do pocitu bytí, do toho, že „vy jste“, pak můžete jít. Pochopte sebe sama a všechny hádanky budou vyřešeny. Dávám vám kapitál, investujte jej, zkoumejte a nalezněte pravdu, zkoumejte Já.

Je snový svět skutečný či neskutečný? Sama událost „probudil jsem se“ je neskutečná. Podobně – je váš pocit bytí skutečný či neskutečný? Když si myslíte, že „vy jste“, není i to koncept?

Celou dobu jsem Josephovi říkal, aby odešel, ale nyní říkám, ať počká a nahrává tyto promluvy. Po mém odchodu, když vyjdou knižně, se budou lidé ptát: „Opravdu si se setkal s takovým člověkem? Kohinoor diamant!“

6. NEZROZENÉ DĚTI

11. prosince 1979

Maharadž: Během spánku je vědomí nečinné, jakmile se probudíte, vědomí řekne „dobře jsem se vyspalo“. Můžete mu přidělit jakékoli jméno – tělo nebo mysl – je to však atribut, který byl během spánku nečinný, nejsou to smysly, které vám to řeknou. Potravinové tělo bude mít vždy žádosti; pocit bytí je příchuť téhož těla. Předtím jsem o sobě nevěděl; byl to stav prostý zkušenosti. Náhle začalo být osm stop zakoušení a vědění (pět elementů a tři *guny*) živeno mnoha informacemi – zrození těla atd. S tím vším začalo utrpení. Můj Guru mne zasvětil do zkoumání sebe sama. Měl jsem zkušenost svého zrození a svých rodičů? Ne, neměl, a tak jsem to odmítl. Začal jsem zkoumat svůj pocit bytí. A protože jde o dočasný stav, zbavil jsem se ho. Nyní jsem oproštěn od strachu, protože vím, že tento stav odejde. Nemám strach o svůj pocit bytí, protože vím, že tento pocit odejde. Kvůli konceptům jsem se považoval za osobu a důsledkem tohoto konceptuálního stavu trpěl můj skutečný stav.

Stejně tak jako upozorňuji vás, naslouchám svým přátelům, jejich myšlenky ke mně mluví, dokonce se objevují i vize, říkám jim, aby zmlkly. Napomínám myšlenky a vize. Bude někdo bojovat se svými myšlenkami? Jakmile jsou tyto neznámé neboli cizí myšlenky drženy stranou, začne rašit Já a udělovat poznání. Pak to, co přetrvává, je realizovaný princip, který nebyl nikdy vytvořen, ale chová se, jako by stvořen byl. Kdo pak pozoruje neboli je svědkem? Já Absolutno. Nejsou-li zde myšlenky, není tu žádný strach, a pak vyraší Já.

Co jsem dělal za nepřítomnosti pocitu bytí? Co dělají mé nezrozené děti? To samé, co jsem dělal před objevením se tohoto pocitu bytí. Svět, mysl a vše je rozsáhlé. Jak se s příchodem pocitu bytí přihodila tato kalamita? Musím tedy prozkoumat příčinu tohoto problému, pocit bytí. Místo zkoumání světa hloubte o tom, jak jste přišli do tohoto komplexu těla.

Tělo se skácí, ale co se přitom stane mně? Dokonalý princip je ten, pro něhož neexistuje odpověď. Jakákoliv odpověď, kterou obdržíte, je špatná. Přemýšlím-li o tomto světě, proč bych nemohl rozjímat o tom, co bylo před vědomím? Pouštím-li se do této otázky, musím prošetřit, co je to tento princip „já jsem“. Upřednostnil bych hrát si s nenarozeným dítětem, protože věčné *Parabrahman* a nezrozené děti jsou podobné.

Chcete mít poznání. Co tím míníte? Chopte se principu, který chápe, rozpoznává myšlenky a budte tiše. Takže co jste sami pro sebe? Prozkoumejte to. Zapomeňte na to, kdo trápí koho; stabilizujte se ve vašem nejdůvěrnějším bytí jakožto „já jsem“. Co jste? Prozkoumejte to. Problémy projeveného světa mohou být vyřešeny později. Na otázku „Kdo jsem?“ neexistuje správná odpověď, tou nejsprávnější je žádná odpověď; jakákoliv odpověď, které se vám dostane, není věčná. Nyní promlouvá tento věčný, nezrozený princip, jenž byl obviněn ze zrození. „Cítím se být vinen.“ Každý pocit viny, který přijmete, musíte vytrpět. V zemi, ve které jste nikdy nebyli, dojde ke krádeži. Policie vás za to zatkne. Přijmete-li vinu, zavrou vás, možná na celý život. Já s obžalobou nesouhlasím; nikdy jsem to místo nenavštívil. Nejsem zloděj. Hájím se tím, že „mou jedinou vinou je to, že přijímám, že jsem narozen.“ Vzdejte se toho! Na základě mého poznání jsem nebyl narozen; neměl jsem o svém pocitu bytí žádné povědomí. Absolutno nemá žádné vymezení, je nezrozené. Před objevením se mého pocitu bytí se mi nikdy nepříhodilo, že jsem. Kde je pak tedy prostor pro jakýkoliv pocit viny? Kdybyste tu znalost měli, pocit bytí byste odmítli. Žádné tělo znamená žádné vědění o sobě, žádné vědomí, v původním stavu není pět elementů ani tři *guny*.

Ten, kdo vstřebá to, co nyní říkám, nemá důvod být nešťastný. Svět je plný emočního neštěstí. Červ se rodí z rozleženého jídla. Já nejsem tím červem. Ačkoli je červ vytvořen z potravy, produktem potravy je pocit bytí.

Abyste realizovali Já, chopte se poznání „já jsem“. Čiňte tak u chodidel svého Gurua. Váš pocit bytí značí princip Íšvara, jenž je Guru, je Já. Chodila (v jazyce *maráthí*) znamenají „čaran“, čar – pohybovat se. Ty vám udělují pohyb. Tento princip (pocit bytí) počne pohyb. Ke splynutí individuality s univerzálním principem dochází díky duchovní praxi (*sádhaně*).

Fungují pět smyslů činnosti a pět smyslů poznání sami o sobě? Pět elementů dává vznik pěti smyslům poznání. Osm z nich – pět elementů a tři *guny* – vytváří esenci pro projev. *Sattva guna* produkuje projevený svět forem, současně je vytvořeno poznání „já jsem“. To, co je vytvořeno, je poznání existence; individualita se domnívá, že toto poznání náleží jí. V této místnosti je individuální existence. Ale celý projevený svět je princip Íšvara; Íšvara je jako město, On je zde. Jestliže věříte, že jste individualita, zemřete. Rozdíl je ten, že individualita umírá, zatímco Íšvara, celý projev, neumírá; na rozdíl od individuality nemá žádná omezení.

Já zakouším projevený svět, ale ještě před tím zakouším *bindu*, bod. Když jsem tímto *bindu*, je vše, je také svět. *Bindu* a svět nejsou dvěma. „*Bin*“ znamená „bez“ a „*du*“ značí „dva“, tedy „žádná dualita“. *Bindu* – bod „jáství“, to zakouším. Co to je? Je to samotná zkušenost pěti elementů a tří *gun* – celého vesmíru. Toto je můj intimní vztah s tímto pouhým „já jsem“, pouhé *bindu*.

Chodíte na svaté poutě, aby se vám jako individualitě přihodilo něco dobrého. Vy ale nejste individualitou, jste projeveným světem. Tento pocit „já jsem“ představuje celý svět; jakýkoliv projev, který zakoušíte, je univerzální. Toto poznání je určeno jen pár jedincům. Vy se však místo projevu („já jsem“) držíte individuality.

Vše, co je v projeveném světě pozorováno, je vaše vlastní Já. Toto „já jsem“ je pozorovatelem, je schránkou pěti elementů a tří *gun*. Celý vesmír je v činnosti díky třem *gunám*. Hra celého světa je založena na pěti elementech a třech *gunách*. Vy ale lnete ke svému tělu. Tělo je také hrou pěti elementů a tří *gun*. Celý vesmír je naprostou hrou, je to obdoba procesu čůrání. Pokud se považujete za indivi-

dualitu, jste jednou kapkou. Kapka oceánu je slaná a tato slaná chuť je poznáním „já jsem“. Dejme tomu, že kapka uschne, oceán se tím nijak nezabývá – kapka oceánu uschne na skále. Podobně i v pěti elementární hře jste kapkou – ať už přežije nebo umře, elementární oceán je tím nedotčen. Jak ale pochopit tuto projevenou podstatu? Budte chutí, pochopte chuť. Miliony kapek uschnou, ale oceán je tím nedotčen. Miliony (forem) umřou, ale jak jsou tím dotčeny elementy? Protože se omezujete na tělo, trpíte.

Realizovaná bytost nepěstuje žádnou myšlenku týkající se svého prospěchu. Pro ni, i kdyby byl zničen celý svět, se nic neděje. Realizovaná bytost už samozřejmě není více jedincem. Nic, kromě jádra vašeho Já – *bindu* –, neexistuje, nic dalšího není. Krišna řekl, že tu nic dalšího není. Meditujete bez ustání, abyste dosáhli *samádhi*. Toto poznání však vyraší pouze z vás. Protože jsem před vědomím, hovořil jsem o *bindu*. Co se děje s vědomím, když jste před ním? Jak zjistíte, co se děje v bdělém stavu, když jste spící? Co děláte během hlubokého spánku?

Tazatel: Prostě jsem.

Maharadž: Těšíte se tomuto „pouhému bytí“?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Váš pocit bytí se v hlubokém spánku netěší, že je. Jste si během hlubokého spánku vědom, zda jste muž či žena? Zjistíte, co jste. Víte, že „jste“, prošetřete to. Poté budete znát veškeré požadavky tohoto „já jsem“. Jemnou potravinovou esencí je život. Ještě jemnější je kvalita vědění o sobě. Poznání „já jsem“ je jako částička nebe, je jemnější než prostor a dokáže rozeznávat prostor.

Tazatel: Jak souvisí „já jsem“ s životem?

Maharadž: Celý život je udržován a podporován touto špetkou poznání, „já jsem“. Bez pocitu „já jsem“ zde žádný život není. Jsou na sobě závislí, jeden bez druhého nemůže existovat. Já jsem tím, co je před poznáním „já jsem“, tím, co je skutečné, věčné a neměnné. Pocit bytí, svět a tělo jsou časově omezené, váš život není napořád, vyvstává a zapadá jako střídání stavů bdění a spánku. Celek proje-

vu vzkvétá, dokud je zde pocit bytí. Dešťová voda je bez chuti, ale můžete z ní hodně získat. Vy do ní dáváte přísady a pijete ji. Já vám dávám čisté jídlo, ale vám se zdá bez chuti, a tak je pošpiníte – za účelem chuti do něj přidáte sůl.

7. ZA KONCEPTY

13. prosince 1979

Maharadž: Náleží podstatě všeho, a přesto ničeho. Zaujímám postoj nikoli v pohybu, ale v počátku. Vše, co říkáte, může být jediné v pohybu, ve vědomí. Já zaujímám postoj před vědomím, před pohybem. Nestarám se o vaše reakce. Souhlas a zápor bude záviset na vašich reakcích, já jsem tím ale nezaujat. Nemám žádné prostředky k prokázání své skutečné podstaty; slova vycházejí ze stavu, ve kterém jsem. Zda tato slova přijmete či ne, je na vás. Mluvím, protože jste přišli.

Tazatel: Jste ničitel těla a mysli.

Maharadž: Nezabývám se reakcemi.

Tazatel: Ale jsou tu fyziologické účinky.

Maharadž: Respektuji je, ale reakcemi se nezabývám. Je to v souladu s vaším postojem (správné, nesprávné, nedokonalé, dokonalé), že vám budou výsledky vyhovovat a reakce vás ovlivní. Slova ke mně přicházejí, protože jste tu, ale co kdo s ohledem na má slova říká, o to se nestarám. Jsem jako prostor. Vy přijdete a odejdete, já jsem nehybný, věčný, nejsem vtažen do činností pěti elementů. Nic se mě nedotýká; jsem neměnný, snažte se to pochopit. Utrpení bude vaše tehdy, pokud přijmete jakýkoliv vzorek, protože se bude vztahovat k pěti elementům. Já v této sféře nejsem. V projeveném stavu má pětielementární hra tvar a podobu, já žádný tvar nemám. A pokud vůbec, pak elementy zahrnuji, neboť vše je mnou. Ale podoba náleží elementům, nikoli mně.

Radžniš uděloval různé koncepty; mne těmito koncepty uchopit nelze. Koncepty jsou vaše; já do konceptuálního světa vtažen nejsem. Takže když se na mne díváte, nejsem osobou, jsem projevem, nikoli individualitou.

Chcete-li mi přisoudit formu, bude se týkat pěti elementů a tří *gun*. Pět elementů se rozloží, já nezanikám.

Dejme tomu, že jsem pozván, abych pobyl na nějakém místě. Místnost, ve které se budu zdržovat, se stane mou místností, ale bude mi patřit? Vše náleží pěti elementům. Základním přínosem pěti elementů je pocit „já jsem“. Když se pět elementů rozloží, „já jsem“ zmizí a osoba je prohlášena za mrtvou. Kamkoli jdu, nepřetržitě znám svůj věčný příbytek.

Radžniš vykládá poznání o konceptech. Mnozí hovoří na základě konceptů, ale nikoli z pozice před vědomím. V současné době se můj skutečný stav liší; vy jste oddáni mé formě jakožto pěti elementům. Jakmile pochopíte, že toto vše je iluze, budete také ve stavu, kde není žádné odcházení ani přicházení, žádný pohyb. Dokud potřebujete své „já“, jste důležití, pokud ne, tak nikoli. Cokoli pozorujete, nepožadujte to. Princip, prostřednictvím kterého „vy jste“, je větší. V bdělém stavu „jste“, proto máte potřeby. Kde jsou potřeby za nepřítomnosti „jáství“? Na rozdíl od pocitu bytí, nevědět, že jste, je pocitem nebytí, tento stav je zdrojem klidu. Dokonalý odpočinek je ten, když zapomenete na sebe sama, pak zde není žádné trápení. Všechny potřeby vyvstávají ze stavu, kdy „vy jste“. Dokud je zde pocit bytí, toužíte po hmotných objektech.

Chuť k jídlu pochází z elementu země, vnímání vychází ze vzduchu a zvuk z prostoru, ale primárním konceptem je „já jsem“. Nejprve bez vyřčení víte, že „vy jste“ (jako když se probudíte z hlubokého spánku), pak řeknete „já jsem“ a s tím přichází touha „být“. Po odchodu vitálního dechu tu není žádný zvuk, žádná řeč, žádné teplo – je to smrt, a smrt je také koncept. Nicméně vše přebývá v kvalitě potravinového výtažku, „já jsem“. Jakmile to odejde, vše je

pryč. Abychom udržovali pocit bytí, produkt potravy, tak jíme, ale to není vaše totožnost.

Tazatel: Jaký smysl má usilování o realizaci? Je-li někdo realizovaný...

Maharadž: Potřebujete-li nutně na záchod, tak honem běžíte. Podobně potřeba hledajícího je hnát se za poznáním, bude pospíchat směrem k němu. Přebýváte-li nečinně v nevědomém stavu, tak i princip zůstane nečinný. Proč si přivlastňujete stavy bdění a spánku? Dějí se zcela přirozeně, jakou nad nimi máte kontrolu? Stejně tak totožnost „jáství“ – můžete si jej nárokovat napořád? Přicházíte sem ve stavu nevědomosti a mluvíte. Dokud nebudete mít pevné přesvědčení o sobě samém, musí být děláno to či ono.

8. POCIT BYTÍ

16. prosince 1979

Tazatel: Je možné poznat to, jak jsme s tělem a bez těla?

Maharadž: Pro *Džňánina* ano. Skutečnost mu je známa a on přebývá v nedvojnosti. Ale vše, co je, není nic než jeho forma. I Pán Ráma musel přijmout pomoc pěti elementů, ale on nebyl individualitou. Nyní v případě Maharadže vidíte formu v důsledku limitů pětielementárních forem. Pokud dojdete sem (kde je Maharadž), budete ukončeni! Spatříte vesmír jako celek. Dokud je přítomen váš pocit bytí, je tu forma. Není zde žádná individualita, pouze elementy. Vše, co vzniká ze země, je samo o sobě nevědomost; vše je tedy nevědomost.

Tazatel: Je tato země poznáním či nevědomostí? Opravdu je vše, co vzniká, nevědomost?

Maharadž: *Džňánin* poznání transcenduje. Všechny formy vychází ze země a do země se navrací. Jak jsou *Džňáninové* bez formy, to vědí jenom oni.

Tazatel: Co je to ÓM (AUM)? Je ÓM Mája?

Maharadž: ÓM a pocit bytí jsou totožné. Všemmu, co se objeví, dáváte jméno. Má vnitřní skutečnost je tichá; oheň je plamen, ale tichý. Dokud je zde individuální osobnost, vnímáte bolest a radost. Když tu není, vše je pryč. Plamen v tomto kapesníku není viditelný; plamen v něm je, ale klidný. Z vašeho vědomí vychází prostor, vzduch a oheň. Jakmile znáte pravdu, pak nesejde na tom, zda *Mája* existuje nebo neexistuje. Intelektuálové mne na sto procent nepoznají, zatímco prostí lidé (bez komplikovaného myšlení) ano. Bude se jim snadněji meditovat. I s drobnou intelektuálovou je to obtížné.

Tazatel: Je vůbec v nějakém slově poznání?

Maharadž: Ten, kdo je Věčný, využívá slova k mluvení. Jakmile vím, co jsem a co nejsem, nemusím si dělat starosti o další věci. Jsem Věčný, bez začátku i konce.

Tazatel: Prostý člověk má poznání k tomu, aby věděl, čím není. Pak není zapotřebí nic dalšího.

Maharadž: Musíte si hledět sebe sama, co jste. Není nutné dělat si starosti o ostatní. Když někdo například řekne, že jste toto či tamto, prozkoumejte to a zjistíte, že jste daleko větší, že jste Věčný princip. Všechna slova jsou jen rýží s kari! (*Rajan S.: Slova jsou zde, aby vyjádřila myšlenky, představy a koncepty...nemají věčnou existenci. Přijdou a odejdou, stejně jako vzduchové bubliny. Dejme tomu, že chcete jít na místo, které neznáte. Řídíte se adresou na papíře. Když na místo přijdete, adresa/slova jsou zbytečná. Stejně tak je to s rýží a kari. Když máte hlad, najíte se. Jakmile je váš žaludek plný, na jídlo zapomenete. Když jste v Absolutnu, slova nemají žádnou důležitost, dokonce ani Óm nemá hodnotu. Je to Mája! Slovo a svět...to vše je iluze. Absolutno není nic než Pravda.*)

Konec konců je to *sattva guna*, která je narozena, jde o stejnou kvalitu. Vše ostatní jsou pouhá jména jako např. otec, matka atd. Je to rozšířená existence skrze pocit bytí. Zvířata, rostliny, to vše je *sattva*, která je narozena. Lúno znamená „skrytý“. *Hiranja garbha* (zlaté lúno) znamená skrytý, stejně jako je skrytý oheň v ručníku. Ručník je zemí, potravinový obal je životně důležitý a stejně tak

dech. Kam všichni směřujete? Nikam. Je to jáma konceptů. (*Rajan S.: Vše je Absolutno, To Nezrozené, ale vy máte za to, že jste narozeni. Jste chyceni v kruhu všech konceptů.*) „Já jsem“ je objektivní; je to „já jsem“, které zkoumá a je to „já jsem“, které odstraňuje sebe samo a stabilizuje se ve Věčnosti.

Dítě ze zkumavky bylo vytvořeno z výtažků tekutin lidských bytostí. Je možné ho vytvořit z vegetace? Když držíte rozsvícenou svítilnu, je zde záře světla. Lze se dostat mimo dosah světla? Blízko a daleko – čeho jsou to kvality?

Tazatel: V cukru je sladkost. V čem je pocit bytí? Co obsahuje? Jaká je příčina pocitu bytí?

Maharadž: Pocit bytí, prostor, vesmír, vše pochází z potravinového výtažku/*sattvy*. Příčinou pocitu bytí je potravinové tělo; stejně jako je sladkost sirupu vytvořená z cukru. Tělo je vytvořeno z elementů; výtažkem neboli kvalitou (*gunou*) je toto „já jsem“. Potravinové tělo neboli „jáství“ plníte potravou a tekutinami. Poslouchejte, co vám říkám.

Tazatel: „Jáství“ se tedy objeví jako první?

Maharadž: Pět elementů, tři *guny* a svět pochází z vědomí. Pocit bytí značí vesmír. Jste ve vrstvách tohoto vědomí. Kde jste před zrozením a po smrti? (*Rajan S.: Sadguru vás dostává z područí konceptů jako je zrození, pocit bytí, vesmír, mysl, inteligence, tedy z vrstev vědomí. Nesměřujete nikam, nejste ve vrstvách ničeho, jste Absolutno.*)

9. UCTÍVEJTE „JÁ JSEM“

17. prosince 1979

Maharadž: Oddělil jsem se od potravinového těla. Květy vykvétou do různých barev, jsou však vytvořeny ze stejných pěti elementů. Proč bych si měl dělat starosti s rozdíly? Z pěti elementů vyvstávají všechny formy s rozličnou délkou života. Nikdo nemá kontrolu

nad tímto časovým úsekem. Různé formy mají dle svého způsobu myšlení různé aktivity.

Co se týče vás všech, máte zálibu pro pravdu, vyvstala však z vaší individuality, a tak se ji snažíte získat.

Tazatel: Maharadž uctíval Íšvaru.

Maharadž: Co je Íšvara? Můj Guru mi řekl, že ten, kdo naslouchá, je samotný Íšvara. „Já jsem“ je Íšvara. Pro „já jsem“ existují spousty jmen. Toto „já jsem“ však není vaše tělo. Vaše poznání „já jsem“ obsahuje celý vesmír. V současné době je pro vás těžké tomu uvěřit, proto jej nyní uctívejte. Pocit bytí obsahuje vše, uctívejte jej a všechny vaše požadavky budou splněny. Nakonec, poznání je vaše.

(*Poznámka: Dříve bylo uctívání u Maharadže v nevědomém stavu, nyní je jeho stav odlišný. V tuto chvíli vás vidí jako sebe sama. Obsahuje vše. Žádná individualita už neexistuje. Vše, co vidíte, je on a vy jste v něm rovněž obsaženi. On není individualita s formou, je všeprostopující. Neexistuje v něm žádné vtažení, když např. zpívá bhadžany. Jeho Guru ho požádal, aby zpíval bhadžany, tak je zpívá.*)

Všechny formy se skládají z pěti elementů, ve všech formách se nachází voda. Nevědomost je vaše, nikoli moje, protože vy věříte, že jste individualita. Pro mne neexistuje žádné zrození, žádná smrt, přesto budou procesy tvoření, zániku a utrpení pokračovat.

(*Poznámka: Maharadž je všeprostopující, je úplností, a to je jeho přirozenost (Nisarga). Pět elementů, tři guny, Prakrti a Puruša pokračují v chodu, aby vytvářely přírodu – z ní vznikají a v ní se rozpouštějí všechny formy. Buddha též splynul s přírodou. Bez elementů, Prakrti a Puruši (mužského a ženského principu) tu není žádná individualita, žádný projev. Přemýšlíte z hlediska muže či ženy, ale pro Maharadže nemají Prakrti a Puruša žádnou formu.*)

Kvůli své totožnosti s tělem a myslí nejste schopni pochopit *Purušu* a *Prakrti*. V důsledku jejich činnosti pokračuje tvoření; ve skutečnosti tu není žádný muž ani žena. Máme železo a z něho je vyrobeno nespočet produktů – podle toho, co zrovna potřebujeme. Vědomí ve všech formách je stejné, avšak chování každého se liší.

O tom je rozhodnuto v momentu zrození. Rozdíly jsou zde do té doby, co je tu forma.

Formy se rozpadnou, v mém zakoušení to ale nečiní žádný rozdíl. Mezi kvalitou narozeného a nezrozeného dítěte neexistuje rozdíl – toto je úžasné sdělení samotného osvícení. Ať už je člověk narozen nebo nenarozen, rozdíl je pouze v zrození nebo nezrození, ve skutečnosti zde žádný rozdíl není. Narozené zmizí a opět se stane totožné s nezrozeným. Rozdíl je dočasný. Mé tělo je podobné tomu nenarozenému, a proto jsem šťastný. Tato existence je dočasná, proč ji přikládat důležitost? Máme za to, že jde o dlouhou dobu, ale existence je jen chvilková, je jako sen. Pětiminutový sen, ve kterém je obsaženo sto let života. Film líčí životní příběh, avšak jde o dovednost autora. Je film skutečný? Život je tomu podobný.

Všechna stvoření, svět a *Brahman* jsou výsledkem vašeho pocitu bytí. Přestože je obtížné tomu uvěřit, věřte tomu. Krišna vysvětlil toto poznání – vše je mnou a já jsem vším.

Když k tobě mluvím, Josephe, podávám ti informace o tvém Já. Možná si myslíš, že mluvím o někom jiném. Můj Guru mi řekl: „Hovořím o tvém Já.“ A to je způsob, jak jsem poznal. Josephe, ty máš toto poznání. Řekneš s naprostým přesvědčením ještě předtím, než odejdeš z těla, že jsou všechny bytosti, svět a *Brahman* Tebou? Dokážeš to říci s naprostým přesvědčením? Tento svět je snem, ale v podstatě je to Já. Jakákoliv informace, kterou jsem zaslechl, je informace o mém Já. Kdo to dokáže tvrdit s jistotou? Slyšet někde takovéto přesvědčení je vzácné.

Považujeme se za muže či ženu. Je to omyl, kterého jsme se dopustili kvůli totožnosti s tělem. *Brahman* není mužem ani ženou. Poté, co jste obdrželi toto poznání, se na základě vlastní zkušenosti stanete všeprostupující, všudypřítomní. Tělesné zakoušení toho, že jste mužem či ženou, je nemocí. Nemluvte o ostatních, držte se sebe sama. Ukotvěte se v Poznání, nemluvte o něm, mějte pevné přesvědčení. Jakmile pochopíte, ukotvěte se zde. Pak nebudete potřebovat slova. Slova jsou povrchní. Jen zřídka vám někdo sdělí toto

vše. Krišna řekl: „Spatřil jsem Sebe, nikoli svět. Vše, co vidím, je Já.“ Jakmile jste v tomto poznání ukotveni, můžete umřít, kdykoli si přejete. Prorok Mohamed a Kristus byli takoví a má přirozenost je rovněž stejná. Chovali se tímto způsobem. Jejich přirozenost je mou přirozeností. Uplatněte toto poznání, vstřebejte ho a ztratíte zvyk kritizovat druhé. Krišna řekl: „Když jste To, kdo bude kritizovat koho?“

Nisarga (příroda) nezná žádná pravidla chování, příroda je taková. Smrt je nevyhnutelná, proto následujte svého Gurua předtím, než odejete z těla. Guru říká, že jste vším, buďte tím. Jakékoliv poznání, které sděluji, proudí spontánně. Nikoho necituji. To, co neznám přímo, tomu nevěřím. Mé poznání není poznání *Brahman* nebo *Íšvary*. *Brahman* a *Mája* mají původ v mé přirozenosti. Tehdy, když jsem necítil žádnou potřebu – tento stav byl dokonalý. Když jsem ucítil potřeby, požadavky rostly a já jsem byl nedokonalý. Smrt je nevyhnutelná, tak proč neumřít během spočívání ve slovech Gurua „Já jsem *Brahman*“. Berete-li toto *Brahman* jako individuální vědomí, pak je samozřejmě nespolehlivé!

10. DRŽÍTE TO VE SVÉ DLANI!

18. prosince 1979

Maharadž: Křičíte naprázdno, individuálně nelze přivodit žádnou změnu. Pozorujte, buďte, užívejte a nesnažte se učinit změnu v projevu, který je takový, jaký je. Nejlepším stavem je bezžádostivé, prosté bytí. Mluvíte jako individualita, berete v úvahu jen jednotlivé části, a proto ta mizérie. Dokážete způsobit nějakou změnu v přirozenosti vody apod.?

Jako individuality v nevědomosti trpíte strachem ze smrti a jste tím ničení. Pokud jdete ke zdroji, z něhož vycházíte, nebude tu žádná smrt. Hromadíte poznání a chcete ho vlastnit, a tak je tu mizérie. Vše, co jste si nahromadili jakožto poznání, nechte odplynout

a prostě buďte. Když se všeho vzdáte, lidé vám budou padat k nohám, jen pohleděte. Od momentu pocitu bytí až po vyvstání všeho, včetně toho, co jste dnes, je všechno spontánní.

Přijali jste tento převlek (oranžové roucho); ve své přirozenosti mu nenáležíte. Když si uvědomíte tento „stav“, vše bude vykonáno. Nijak se toho neúčastněte, pouze dění bezsilovně pozorujte. Radžniš, Muktananda a další nedělají nic, vše se děje bez úsilí. Mluví k vám z pozice svého vlastního pochopení. Je to logika duchovna, jež dává pocit spokojenosti; duchovní rozlišování vám pomáhá nebýt nešťastnými. Jako individualita máte sklon vše porovnávat, a tak se stáváte nešťastnými. Ten, kdo splynul s Guruem, se neobává žádného neštěstí.

Světy jsou tvořeny a ničeny; jak jsem přežil a pozoroval toto vše? Pouze Ten, kdo vše transcendoval, dokáže používat takovéto rozlišování. Objevil jsem se spontánně, aniž bych to věděl, a vše se děje spontánně. Poté, co toto realizujete, dělejte, co vás těší; dokonce, i když se posadíte na poušti, stane se tato poušť poutním místem.

Můj Guru řekl: „Zdroj celého světa držíte ve své dlani, zde je; vy nejste tímto pocitem bytí.“ Někdo z čisté prozřetelnosti nebo štěstí je náchylný toto vše pochopit; během procesu je mu jeho bytí nakloněno a vybaví ho veškerým poznáním.

Tato nemoc pocitu bytí je výsledkem pětielementárního chaosu. Vaše vlastní koncepty vás nutí trpět, „jáství“ vás přiměje trpět. Lidé mne nazývají *Džňáninem*. Jen pozorujte. Světec Tukáram řekl: „Pozorujte s pochopením, obdivem a bez vtažení se do toho.“ Vy si libujete v konceptech, a ty vás nutí trpět vnitřně i vnějšně. Dokážete použitím svých prostředků omezit projevenou přírodu? Rámové a Krišnové přišli a odešli, avšak příroda dovádí sama, nezaujata. Když budete umírat, umírejte s úplností, vy jste vše, umírejte s tímto přesvědčením. Jak chápete sebe? Lepší než říkat „Pochopil jsem vše“, je říkat „Nepochopil jsem.“

11. RÁNA

19. prosince 1979

Maharadž: Můžete vůbec během života někdy něco završit? Např. různé studie, duchovní praktiky jako jsou *džapa*, *tapas* atd.? Všechny jsou k ničemu. Jedině když jsem se setkal se svým Guruem, který byl před pocitem bytí (byl Absolutnem), došlo k triku během zlomku vteřiny.

Potravinové tělo je výtažek pocitu bytí, který odešel. Pocit bytí odejde, vy nejste pocitem bytí. Ten, kdo je přesvědčen, nemá potřebu více meditovat. Dokud je tu pocit bytí, meditace bude pokračovat. V knize *Já jsem To* byla metoda ukázána. Zatímco žil Maurice Frydman, vysvětlil jsem to. Nyní je kniha *Já jsem To* transcendována, v současné době nemám jméno či formu. Držte se vědění o sobě, nikoliv slov. Čímkoliv jste, přebývejte zde bez úsilí, absolutně bez úsilí. Potvrďte to, co jste si zde vyslechli.

Posluchač a poslechnutá látka jsou nakonec k ničemu. Pocit bytí je výtažek pěti elementů aktivován třemi *gunami*. Jakmile víte, že nejste tímto pocitem bytí, zanecháte jej, nestaráte se. Celá promluva je kvůli pocitu bytí, veškeré mluvení provádí pocit bytí, nikoli vy.

Vezměme si příklad banánovníku. Je zaset, vyroste a urodí ovoce, pak oschne a zajde. Nicméně některé výhonky rostliny zde ještě zůstávají. Po čtyřiceti, čtyřiceti pěti letech síla chabne, a nakonec je tu smrt. Podobně jako rostlina, přijmeme zrození, zesílíme a pak slábneme. Ale co je to, co nyní uděluje promluvu? Tento zrozený princip, „já jsem“, pocit bytí (dětský základ). Nakonec, princip dětského vědomí se také vytrácí; jezte, co chcete, přesto princip dětského vědomí slábne, tělo slábne. Mrtvé tělo je těžké, tento malý dotek vědomí z něj odešel, s jeho dotykem se tělo hýbalo. Kořen se pak znovu-narodí, ale koho zrození to bude? Existuje tolik zrození a forem, to vše je hra pocitu bytí, primární iluze, *Múlamáji*.

Každá promluva náleží mé smrti, kterou zakouším. Mrtvá osoba je zpopelněna. Proč o ní přemýšlet? Poté, co si vyslechnete mou

promluvu, proč o ní znovu přemýšlet? Nakonec jsme všichni odstraněni. (Rajan S.: *Maharadž je Absolutno, nestará se o pocit bytí. Je od tohoto života naprosto stranou. Osoba i osobnost zmizely. Pro něj už neexistuje on ani svět. Na zbývající život nahlíží jako na mrtvý život. Je mimo to. On je To.*)

Tazatel: Je těžké nabýt takové přesvědčení.

Maharadž: Meditujte, pocit bytí je výtažek, ale vy jím nejste. Proč usilovat o přesvědčení? Smrt značí smrt – jakmile přesvědčení „já jsem tělo“ odejde, připomínáte si opět to, že nejste tělo? Nechte tělo křičet, řvát či umřít. Intelektualita či vymyšlení konceptů je velmi silný zvyk; drží se nás velmi pevně, to je ten problém. Já jsem to pochopil, proto nade mnou nemá žádnou moc.

Tato promluva by pro vás měla být jako rána, neustálá bolest. Stále o ní přemýšlejte.

12. NISARGADATTA

20. prosince 1979

Maharadž: *Nisarga* znamená přirozený, příroda, žádné zrození, žádná smrt, právě zde. V tomto vesmíru se rodí různé druhy a navracejí se zpět do přírody, nikam neodcházejí. *Sattva*, *radžas* a *tamas* (tři *guny*) jsou končtiny přírody, pět elementů a tři *guny* jsou přírodě vlastní. Toto tělo není narozeno nikde jinde než v přírodě a je bez totožnosti.

Svět je vytvořen z nečistoty, tělesné tekutiny se proměňují v krásné lidské formy. Podepisují se – NISARGADATTA – samotná příroda. Jakákoliv póza má limity, já jsem ale za tímto omezením, jsem výhradně přírodou, rozsáhlou přírodou, bez tvaru nebo formy a bez omezení. Chcete-li být Nisargadattou, dělejte pouze jedno, přebývejte v tomto stavu harmonie, jímž je vědomí. Přebýváním v přirozené harmonii budou všechny hádanky vyřešeny. Poté, kdy přijmete tento stav (poznání čírého bytí), můžou se odehrát různé věci. Někteří bu-

dou žít dlouhý život, jiní budou mít záblesky toho, co je obecně považováno za nebe, tento stav (pocit bytí) sám vytvoří nebe. Pocit bytí je příčinou a pánem všech projevů – Višnu, Íšvary. Jakmile se vytratí toto potravinové tělo, zmizí i pocit bytí. V přírodě – Nisargadatta – probíhají miliony let a životů. Co je s nimi nyní? Co dělají? Reinkarnace a vše ostatní jsou pouhopouhé koncepty ke krácení času.

Existují miliony ryb, můžete pro ně použít *kundaliny*? Kvůli totožnosti jsme vytvořili problém. Ryby žádný problém nemají, protože nemají totožnost; koncepty napomáhají pouze ke krácení času. Když jsme naživu, každý něco chce, děláme toto nebo tamto. Co je to, co zůstává po smrti, když odejde dech a vědomí? Přirozenost nezná žádný konec ani počátek, všechny koncepty jsou pouze pohybem ve vědomí. Člověk se považuje za individualitu a trpí.

Jaký je proces v meditaci? Já a vesmír jsme jedno. Stejně tak mysl a dech jsou stejné. Bez dechu tu není ani žádná mysl. Mohu potom říci, že něco chci? Povězte mi, co přesně děláte v meditaci?

Tazatel: Nic neočekávám, neboli se snažím sjednotit s Ramanou. V čem spočívá účinnost meditace?

Maharadž: Poté, co jste přečetl knihy, co jste zjistil sám o sobě, sám pro sebe? Nemusíte dělat nic, to, co nyní jste, je vědomí. Jediným vaším kapitálem je „já jsem“. Nyní jsem se napil mléka a na základě získané síly z něj zde sedím a hovořím; mléko živí pocit bytí. Nejsem závislý na tomto potravinovém výtažku? Jakmile není poznání živeno potravou, dech se vytrácí, vědomí zmizí. Je-li zásoba (potraviny) odštířena, kde je pak to „já“? Jak prchavý je pocit bytí? A zároveň je pánem vesmíru. Proto neustále setrvejte s pánem projevu a všechny vaše problémy budou vyřešeny a hádanky vyjasněny. Poznání toho, že „já jsem“, umožňuje vnímání, osvojte si ho. Můžete chtít cokoli, jen dělejte toto a budete mít vše. V poznání „já jsem“ je celý vesmír. Vědomí je pánem celého projevu, je to kvůli tělu, že považujeme vědomí za tělesný princip.

Mé tělo individuality je mrtvé, Já sám nikdy nepoznám smrt anebo to, že jsem byl. Veškeré toto poznání je nesmírně užitečné, ale

jakmile je získáno, je zbytečné. Přijměte jej, buďte se svým pocitem bytí, není potřeba se něčeho vzdávat, pokračujte v tom, co děláte, neustále však udržujte v mysli tento pocit bytí. Když dívka dospěje, vdá se a její minulé vtahy odezní, ale toto vše se odehraje, až když dospěje. Dívka je výsledkem svých rodičů, zrozenou dualitou. „Já jsem“ v hledání manžela je dualita. Dokud je zde pocit bytí, pak vše, čemu se těšíte, bude neuspokojující. Co je jádrem? Jak dlouho budete požadovat něco dalšího? Na jedné věci se shodneme, tento pocit bytí, produkt duality, je božský (neboť vás může dovést zpět do neduality, advaity). Buďte oddaný sobě samému, Já jsem To (Átman), buďte zajedno se svým pocitem bytí, jedině pak vyraší poznání. Muž se ženou se na krátký okamžik spojí a nastane všechno utrpení, proč? Jen aby zachovali svůj pocit bytí. Sperma (hmota) je nepatrné, ale problém obrovský. Je to pouze kapka semene, která vede ke kořenu celé pohromy.

Tazatel: Maharadži, necítíte, že by se z našeho setkání mělo přihodit něco dobrého?

Maharadž: Realizace nemá žádnou barvu ani tvar; vaše skutečná totožnost nemá formu, žádné potřeby. Tento princip nelze pochopit pomocí mysli. Veškeré stvoření trpí kvůli pěti elementům. Bez příjmu potravy není možné říci ani „já jsem“. Z výtažku země vyvstane vegetace a z této vegetace vyraší „já jsem“, realizujte to bez použití zraku či intelektu. Tento princip „já jsem“ rád nařiká, raduje se, směje se, ale vy tím nejste, realizujte pouze toto. Sjednoťte se s „já jsem“, pak jej můžete transcendovat, potom Já, Absolutno, nejsem tímto „já jsem“.

13. POVAŽUJTE „JÁ JSEM“ ZA OSUD

22. prosince 1979

Maharadž: „Já jsem“ vás drží krok od skutečnosti. Abyste ji realizovali, nepovažujte se za tělo – žádné tělo, tudíž žádné jméno. Snažte

se pouze být; to je vaše pravé Já. Dokážete se právě teď popsat, aniž byste se považovali za tělo a jméno? Toto tělo je zde díky pěti elementům. Slova plynou a vy tvrdíte „to je moje mysl“. Tělo a mysl nejsou vámi. Jsou tu kvůli pěti elementům, třem *gunám* a principům *Prakrti* a *Puruša*. Ve všech je přítomna tato „desítka“ (5 + 3 + 2). S jejím příchodem se objevuje váš pocit bytí, poznání „já jsem“. Vy tím vším ale nejste. Pět elementů vytváří tělo, zatímco tři *guny* umožňují činnost. Když víte, že existují a vy jste od nich odděleni, pak ztratíte (pocit) těla a mysli.

Tazatel: Když tu není tělo a mysl, tak jsme vším?

Maharadž: Považování se za „jáství“ (individuální entitu) je mizérie. Jakmile je pryč, jste všeprostupující, tělem neomezení.

Tazatel: K pochopení tedy není potřeba žádné úsilí?

Maharadž: Žádné úsilí. Kvůli svým sklonům však nedokážete setrvat bez vynakládání úsilí. K čemu je vyžadováno úsilí? Víte, že „vy jste“. Přijímáte potravu, abyste udrželi tělo a jeho aktivity naživu. To, že jste se dozvěděli, že „vy jste“, je mizérie. Nicméně potravinový cyklus pokračuje, takže nevědomky pokračuje úsilí, třebaže ho nemusíte chtít.

Tento pocit bytí je díky pěti elementům, nemáte nad ním žádnou kontrolu, přestože přijímáte potravu, abyste byli. Pocit bytí přichází spontánně a spontánně odejde, ale stejně ho ochraňujete, a tak pokračuje. Jak se pocit bytí objevil? Objevil se nevědomky, vynaložili jste na to úsilí? Co tedy jste? Díky pěti elementům víte, že „vy jste“. Bez nich nejste, takže co jste? Prozatím přijměte sebe sama za pocit bytí, neoddělujte ho od světa. Vy, pocit bytí a svět jsou jedním, vy však nejste tělem. Jste kvůli vašemu pocitu bytí (*sattva*); když odejde, odejde svět.

Tazatel: Vytvořil jsem svět já?

Maharadž: Ano, nevědomky jste ho vytvořil, nevědomky a bez úsilí také odejde, obojí je spontánní – s pocitem bytí je také svět. Tento samotný pocit bytí je *Bhagaván*, Bůh. Nač chcete vynakládat úsilí? Proč? Kvůli *Máji*, Primární iluzi. Vaše sebeláska je iluze

(*Mája*), proto všechny ty činnosti. K veškerým aktivitám dochází kvůli tomu, že víte, že „vy jste“. To samo je iluze (*Mája*), sebeláska.

Tazatel: Jaký je rozdíl mezi činnostmi nevědomé osoby a činnostmi světce?

Maharadž: V případě nevědomé osoby je motivačním faktorem sebeláska, zatímco v případě *Džňánina*, za nepřítomnosti sebelásky, *Máji* neboli poznání „já jsem“, zde není žádný svět. *Džňánin*, který zná tuto skutečnost, vidí svět jako zbytečnou iluzi, to je vše. Pro *Džňánina* nemá poznání žádnou formu, žádné jméno, zatímco nevědomá osoba se považuje za skutečnou. Kvůli vašemu poznání bude docházet ke všem činnostem a veškerému utrpení. Všechno utrpení vzniká kvůli sebelásce. Milujete sami sebe, proto cvičíte *hatha jógu*.

Tazatel: Trpí *Džňánin*?

Maharadž: *Džňánin* nemá jméno ani formu, takže kdo je zde, kdo by trpěl? Sebeláska je spontánní; nemůžete mít nad ní žádnou kontrolu, přesto vše, co děláte, činíte pro ni. Jak jste přišli na tento svět? Kvůli sebelásce, nemůžete se jí vyhnout. Možná si myslíte, že jste konatel, ale nejste.

Tazatel: Ve skutečnosti netrpím, takže je to tak, že si jen myslím, že trpím?

Maharadž: Ano, netrpíte, jen se domníváte, že je tomu tak. Dokud je zde tato primární iluze, sebeláska neboli *Mája*, nemůžete se tomu vyhnout. Bolest a potěšení jsou zde kvůli pocitu bytí. Cítili jste bolest a radost za nepřítomnosti pocitu bytí? Všechny zkušenosti jsou kvůli pocitu bytí. Bude dělat to, co má rád. Přichází spontánně a rovněž spontánně odchází.

Tazatel: Takže nad utrpením neexistuje kontrola?

Maharadž: Ne, dokud se považujete za tělo.

Tazatel: Ale nad tím nemám žádnou kontrolu.

Maharadž: Jakmile pochopíte, že nejste tělo, pak trpět nebudete.

Tazatel: Nebudu trpět, ale činnosti poběží dál?

Maharadž: Činnosti nejsou vaše, ale pěti elementů. Dokonce i projev toho, že „vy jste“, je díky nim.

Tazatel: Nevědomost je rovněž kvůli pěti elementům, jakou kontrolu tedy mám? Jak se zbavím nevědomosti?

Maharadž: Nesnažte se jí zbavit. Pochopte ji a ona odejde. Jakmile máte potřebu přebývat se sebou samým, vše je spontánní. I potřeba pochopit nevědomost by měla přijít spontánně. Potřeba přijít sem (do Ketwadi) je také spontánní, třebaže se domníváte, že jste přišel dobrovolně. Spontánně pochopíte, že vy jste Absolutno, o tom není pochyb.

Tazatel: Toto vše je nevědomost a vše je spontánní. Je ale za účelem pochopení potřeba nějakého úsilí?

Maharadž: Potřeba přijít sem je spontánní; přivedla vás sem, třebaže si myslíte, že jste sem přišel na základě své vlastní volby. K čemu zde dochází? Všechny tyto promluvy vám do sebe zapadají, a tak říkáte „pochopil jsem“.

Tazatel: Nemusím vynakládat žádné úsilí, abych se zbavil nevědomosti?

Maharadž: Nicméně máte poznání, že „vy jste“. Nejste tím, za co se považujete, jste všeprostopující.

Tazatel: Mám v tom nějakou roli? Jaká je?

Maharadž: Jen buďte přesvědčen o tom, že nemůžete dělat nic. Vaše podstata je ale taková, že i když nemáte volbu, budete pokračovat v činnosti.

Tazatel: Mají Světci pocit bytí?

Maharadž: Ne.

Tazatel: Když tedy nevědí, že jsou, co mohou dělat pro ostatní?

Maharadž: Můžete „vy“ něco udělat?

Tazatel: Takže pocit bytí je mým utrpením.

Maharadž: Ano. Uctívejte pocit bytí, který není nic než utrpení. Uctívejte mizérii a ono jí bude čím dál méně. Uctívání vám také pomůže zbavit se samotného utrpení. Toto samotné „já jsem“ je

utrpením, využijte ho, jak je vám libo. Pokud chcete, můžete jej brát jako *prarabdhu* (osud).

Tazatel: Má Maharadž pocit sebelásky?

Maharadž: Nepotřebuji ho. Láska je všudypřítomná, celý svět je vyjádřením sebelásky („já jsem“), kdo ale miluje? Je to láska samotná. Protože zde není žádné „já“, není tu žádný pocit „já miluji“. Ten, kdo má stále individuální totožnost, může být chycen, já jsem však všeprostopující, jak mne můžete dopadnout? Ta entita, která je narozena, musí trvat na poznání, jinak ho mít nemůžete.

Kladete otázky. Vše, co vím, víte stejně tak vy. Odkdy se objevil pocit bytí? Věnovali jste tomu někdy pozornost? K tomu, aby lidé nabyli toto poznání, by měli jít ke zdroji, kde vyvstalo, což nečiní. Měli by jít zpět a zjistit, jak se to odehrálo. Jděte na začátek, abyste pochopili konec. Jaká je ukázka vašeho poznání?

Tazatel: Poznání světa.

Maharadž: Má zkušenost je taková, jako by mé tělo bylo v ohni. Není v pořádku, proto je zde doktor. Co doktor pochopí? Je lepší to zakusit. Jak k tomu dochází? Je to kvalita? Je to kvůli sebezpoznání? Můžete tvrdit, co chcete, přesto necítím žádnou bolest. Nemám dostatek síly na to, abych se posadil, když si však sednu, mluvím; nemám touhu po ničem.

Krišna řekl: „Jsem vším, můj pocit bytí značí vše.“ Dále řekl: „Vše, co vidíte, je Já. Uctívejte to, protože vše je má forma.“

Jogíni, kteří žili dlouho, trpěli kvůli konceptům. Co mohli učinit ohledně tvoření a zániku? Všechny činnosti jsou díky pěti elementům, jakou nad nimi můžete mít kontrolu? Někteří (jogíni) tvrdí, že se vrátí zpět v příštím zrození. Já ne. Vše, co vidíte, je mnou, já jsem zde, vždy. Pocit bytí je kvůli hře pěti elementů. Je utrpením. V oblasti vědomí neexistují žádná pravidla. Chudí se stávají bohatými a bohatí se stávají chudými, nemůžete na to říci nic.

14. MYSL VÁS NEMŮŽE INTERPRETOVAT

24. prosince 1979

Maharadž: Ten, kdo ví (nemá žádné atributy), je *Parabrahman*.

Tazatel: Poznám-li *Brahman*, objeví se světlo?

Maharadž: Ještě před tím, než spatříte světlo, tu musíte být.

Tazatel: Jaká je kvalita *gun*? Je *sattva* pozorováním, *radžas* konáním a *tamas* pocitem „já jsem tuto věc udělal“?

Maharadž: To vše jsou jména *sattvy*. Díky *sattvě*, vy jste. *Sattva* je poznání „já jsem“. *Radžas* je sklon k činnosti nebo práci a *tamas* je přisvojení si zásluh nebo rčení „já jsem to udělal“. Všechny tři *guny* nemají žádnou formu, jsou bezforemné. Po celou dobu jste se považoval za to či ono, ale nic z toho nepřetrvalo, jméno a forma odejdou. Vy jste to, co opustí tělo; nejste tělem. Za cokoliv se považujete, tím nejste.

Tazatel: Poznání „já jsem“ je časově omezené, zatímco to, co skutečně jsme, je věčné.

Maharadž: Váš pocit bytí je plamen. Bez plynu není ani plamen. Poznání „já jsem“ je díky potravě. Pocit „jevím se takový či onaký“ – nic s vámi nezůstane; dokonce i vaše paměť odpadne. Co pak jste? Za cokoliv se momentálně považujete, tím nejste. To, že se za něco pokládáte, by vám mělo dodat trvalou radost, např. když jste mladý, snažíte si to zachovat, ale prostě to nedokážete! Pocit bytí je výsledkem *sattvy*, jakmile však zestárnete, vytrácí se i *sattva*.

Tazatel: Poznání „já jsem“ je časově omezené, vytváří čas. Je rozdíl mezi chronologickým a psychologickým časem?

Maharadž: „Já jsem“ neboli pocit bytí je s časem, Sluncem, tožný. Jsou jedním. Pocit bytí je Sluncem poznání, je samo časem či Sluncem.

Tazatel: Jsou chronologický čas a psychologický čas (jakožto „já jsem“) jedním?

Maharadž: Není mezi nimi rozdíl. Máte vzpomínku na tělo, já nikoli. „Já jsem toto tělo“, to je vaše paměť. Tělesná paměť je cukrová poleva štěstí, která je nakonec prokázána jako bolestivá.

Tazatel: Rozdíl mezi chronologickým a psychologickým časem, tak jak ho vidím, je to správně?

Maharadž: Kde je Slunce a čas z něj odvozený, pokud tu nejste? Uvědomte si, že celý tento vesmír či projev je pokožkou vašeho pocitu bytí; pokožkou vaší záře; veškerý projev je vaším vyjádřením, vyjádřením poznání „já jsem“.

Tazatel: Pravda toho, co je, je překroucena minulou pamětí.

Maharadž: Co míníte minulou pamětí?

Tazatel: Jestliže jste, pak je tu otázka minulosti.

Maharadž: Jaký je vztah mezi vámi („jástvím“) a vědomím?

Tazatel: „Jáství“ se čas od času mění. Můžeme se cítit dobře, špatně atd.

Maharadž: V družích „jáství“ žádný rozdíl není. Nyní se cítím unavený, dříve jsem se cítil zdravější, ale společným faktorem je pocit bytí, který se nezměnil. Vše je iluze, „já jsem“ je poznání, ale je to také iluze. Říkejte si, co chcete, nic nepřevládá, kromě poznání „vy jste“. Domníváte se, že svět existoval bez vašeho pocitu bytí. Váš svět je tu až s vaším příchodem, není tu před vámi. Jestliže vy nejste, není ani váš svět.

Džňánin je spokojen ve věčnosti. Pocit bytí je semenem projevu, nevědomá osoba si myslí, že tu byl svět a „já jsem“ je částí v něm, ale *Džňánin* ví, že svět je výtvozem pocitu bytí. Váš projevený svět znamená „já jsem“ a „já jsem“ značí váš projevený svět. Pocitem bytí je míněno sebepoznání „já jsem“, bez hřívy tu není ani lev. Svět nemůže být před vaším pocitem bytí. Jakmile se pocit bytí projeví, je tu svět.

Vy se snažíte můj výklad interpretovat, nevstřebáváte to, co říkám. Poté, co se projevíte, nabýváte mnoho sklonů, ale stěží někdo setrvá ve zprávě „já jsem“. Všichni se nechají unášet myslí.

Tazatel: Je to lidská vlastnost.

Maharadž: Primární zprávou neboli *vritti* (sklon mysli) je poznání „já jsem“, tok slov je uvnitř mysli, je pohybem v hlavě.

Tazatel: Člověk se nechá strhnout.

Maharadž: Zaujměte pevný postoj, že vás mysl nemůže interpretovat/vyjádřit. To, co mysl říká, není vámi, nenechte si od ní diktovat, vy nejste mysl. Mysl vás unáší. Cítíte, že si jdete povyrazit. Sklon vaší mysli je užít si; říkáte si „chci si užít“.

Tazatel: Bude mysl, jako služebník, fungovat jako „já jsem“?

Maharadž: K čemu vám je mysl?

Tazatel: Aby byla mým služebníkem.

Maharadž: Potřebujete mysl během hlubokého spánku?

Tazatel: Co je to být bdělý?

Maharadž: Být opravdově bdělý značí „nebýt bdělý“. Je tu skutečné a neskutečné bdění?

Tazatel: Bděním míním to, co jste, Absolutno.

Maharadž: To, co jste, jste jediné bez úsilí. S úsilím způsobujete neklid, což je příčina, proč nejste svým přirozeným (poznáním) „já jsem“.

Tazatel: Je rozdíl mezi pozorováním a analyzováním?

Maharadž: Řeč o mě je řečí o vás. Nechť ten, kdo je toho hoden, dosáhne jakýchkoliv výšin, v čemkoliv, stejně je to však časově omezené. Ať už to jsou jakékoliv úrovně! Je to pouhá časová etapa. Čas značí Slunce – svět je kvůli němu – je důsledkem pocitu bytí. Úhrnný součet značí (poznání) „já jsem“, pouze pocit bytí. Jakmile poznání „já jsem“ zapadne, svět je zlikvidován. Tomu se říká *nivritti* (žádná zpráva „já jsem“).

Váš stav je primárně, původně, v podstatě nebytím, z ničeho nic se objeví pocit bytí. Nepřebýváte-li v pocitu bytí, jste v těle a mysli. Ať se v současné době objeví jakékoliv myšlenky, budou vaším poznáním. Není zapotřebí učit se více dovedností. Vše, co je, zanechte tak. Setrvejte pouze v pocitu bytí. Všechno, co říkám, se týká mne, nikoli společnosti nebo lidí. Poznání je pro mne, a chcete-li ho sdílet, jste vítán za předpokladu, že ho snesete. Právě nyní mu

jen nasloucháte, nemůžete to vstřebat vše najednou, takže prostě buďte. Navzdory tomu všemu máte v oblíbě potulovat se všude možné a uspokojovat sklony své mysli. Problém je však ten, že jste učinil tento hlad mysli svým hladem. Přivlastňujete si ho. Pochopte to a mysl se utiší. Mysl je nepokojná a touží vidět nové země a města; jste navyklý jednat v závislosti na mysli. Nyní ale pokročte dál, vytvořte si tento nový zvyk – vše, co mysl říká, se mě netýká. Na základě tohoto zvyku mysl utichne a vy pak budete chtít být sám sebou. Tedy, až přijdou myšlenky a vy začnete být roztěkaný, řekněte mysli, ať odejde. I během jídla myslíte na ostatní. Můžete jíst ty nejlepší delikatesy a ani o tom nebudete vědět. Mnoho lidí usedá do meditace, ale jak přichází myšlenky, bojují s nimi. Děje se to kvůli tomu, že se silně ztotožňujete se svým tělem a myslí.

Tazatel: Tak co mám dělat? Připomínat si, že nemám tělo ani mysl?

Maharadž: Je zapotřebí si neustále připomínat, že zde sedíte? Uvedte to do praxe a postupně rozvíňte, že nejste tělo ani mysl.

15. DYNASTIE POCITU BYTÍ

25. prosince 1979

Maharadž: Jakmile nabydete poznání, vaše totožnost, kasta, vyznání a vše ostatní musí skončit. Váš pocit bytí dává vznik světu.

Tazatel: Poznejte to, co nejste, a pak to, co znáte, zůstane.

Maharadž: Co míníte negací?

Tazatel: Mám za to, že pokud vidím sebe sama, spatřuji nepravdu toho. Je to gace skrze nahlížení na falešné jako falešné.

Maharadž: Musíte pochopit Guruova slova. Pochopte pocit bytí. Uvědomte si, že svět je výsledek vašeho pocitu bytí. Abyste to pochopil, musíte přebývat jakožto Íšvara/Bůh. Meditujte na to „být Íšvarou“.

Tazatel: Jaká jsou vodítka?

Maharadž: Vždyť jsem vám již řekl, vy jste Íšvara/Bůh. Musíte být přesvědčen o tom, že jste To, musíte mít mentální odhodlání. S objevením se poznání „já jsem“ vyvstává též prostor a další čtyři elementy. Váš pocit bytí dává vznik pěti elementům; nejdříve je tu pocit bytí a pak to ostatní. Duchovno, které vidíte kolem, je prostě činností, pouhou zábavou. Pochopit, že pocit bytí je rodičem pětielementárního světa, je duchovno. Vztah mezi pocitem bytí a světem lze přirovnat ke vztahu rodičů a členů rodiny. Koncept muže a ženy zůstává a vy s ním umřete. Co se ale stane, když někdo umře s přesvědčením, že svět je pocitem bytí? Nakonec vy nejste ani pocitem bytí. Když se ztotožníte s pocitem bytí a ukotvíte se v něm, nejste ani pocitem bytí. V případě *Džňánina* je celý svět pouhou atrakcí. *Džňánin* je před poznáním „já jsem“.

Tazatel: Vše, co pozoruji, není skutečné. Vše co si myslím, není mnou. To, co „jsem“, musí být ryzím vědomím.

Maharadž: Pomocí pocitu bytí – kukátka – můžete vidět vše od stébla trávy po *Brahman*. Ale pocit bytí nedokáže pochopit Absolutno, protože Absolutno je před pocitem bytí i nebytí. Pocit bytí a Absolutno nejsou části téže věci, jelikož oni samotní jsou nedotknutelní.

Pozornost značí proces zbavování se nákladu kontejneru a jeho znovu opětovné nakládání poznáním. Nikoli však nepoznatelným Absolutnem. Absolutno neví, že je. Prostě se zbavte všech konceptů. Již od dětství nabyváte informace nebo dovednosti. Co leží mimo paměť?

Místo pochopení pocitu bytí jste se nechali lapit do konceptů a vzpomínek. Vy jste výhradně To. Před koncepty a vzpomínkami je „já jsem“. Když ustupujete dál a dál, je tu Absolutno. Většina lidí však umírá se vzpomínkami a koncepty. Kdo chápe, že to není paměť, která dnes funguje? Je to poznání „já jsem“. Odevzdejte se pocitu bytí. Díky němu dochází k veškerému pohybu. Jděte ke zdroji pohybu, jímž je pocit bytí. Vtlučte si do hlavy, že váš pocit bytí je rodičem celého projevu. Pocit bytí vám pomůže přebývat

v sobě samém. Pocit bytí je pozorován Absolutnem, které nemá žádné smysly, žádné oči – pozorování se však děje. Představuji vás vašemu vlastnímu pocitu bytí. V první fázi meditujte na pocit bytí a spočívejte v něm.

(Pozn.: U Maharadže dochází k pozorování pocitu bytí z Absolutna. Toto je stav toho, kdo realizoval pocit bytí a transcendoval jej.)

Tazatel: Je třeba si to nepřetržitě připomínat?

Maharadž: Pouze si to drže v paměti; dokud tím nejste, nemá to smysl.

Tazatel: Jsem ztracen v různých činnostech. Potřebuji zůstat se sebou samým.

Maharadž: Šel jste kupředu (v činnosti), abyste ustoupil? Jestliže již jste svým pravým Já, kam chcete ustupovat? Jaký je účel potravy? Zachovávat tělo naživu. Stejně tak vás *mantra* udržuje v sobě samém. Co to znamená? Když dojdete do této „provincie“, pochopíte to, nyní ne. V cizí zemi vám je řečeno, že pobřežní město Bombaj je zakřivené, jak to pochopíte, když tam nejste?

16. VŠICHNI NASLOUCHAJÍ, MÁLOKTEŘÍ PRAKTIKUJÍ

26. prosince 1979

Maharadž: Využijte myšlenku k tomu, abyste se myšlenek zbavili.

Tazatel: Ukročit stranou a pozorovat jak vyvstávají? A poznat, že jimi nejsem?

Maharadž: Stejně jako je to s lidmi, kteří sem přišli – některým řeknu, aby odešli. Takto to platí i u myšlenek. Některé jsou zbytečné, proto je pošlete pryč. Ponechte si ty užitečné. Když vám někdo omylem zavolá, řeknete, že je to omyl a položíte sluchátko. Stejně tak neudržujte nechtěné myšlenky, nezabývejte se jimi, jen je zaznamenejte. Učiňte to zvykem; odmítněte nechtěné myšlenky tím způsobem, že si je uvědomíte. Pak se to stane zcela přirozené.

Komplex mysli a těla se nechal spoutat nechtěnými myšlenkami už od dětství.

Tazatel: Mám si tedy vytvořit dobrý zvyk?

Maharadž: Ostatní „*Džňáninové*“ vám tuto radu neudělí. Budou vás mást tím, že mysl je toto nebo tamto.

Tazatel: Máme nahradit negativní myšlenky těmi pozitivními?

Maharadž: Ano, řekněme, že máte jednu myšlenku „Nejsem osoba“, nahraďte ji myšlenkou „Jsem bezforemný“. Kdykoliv se objeví jakákoliv myšlenka, začne v mysli rozhovor.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Pošlete tedy myšlenku zpět.

Tazatel: Myšlenky naznačují tělo.

Maharadž: Místo tohoto tvrzení spíš říkejte, že mají vliv na *sattvu* (kvalitu). Nejlepší je přebývat bez myšlenek, a pokud to není možné, opakujte *mantru*. Prostoupí celým tělem skrze pět životních dechů. *Sádhu* nemá žádné sklony, jeho individualita zmizela. Víra v Guruova slova značí víru ve své Já, automaticky dochází ke změně. Ztotožnit se s Guruem se můžete tehdy, když zmizí forma. Mysl nemá žádnou formu, intelekt nemá žádnou formu a vy jste jejich znalcem. Jak byste mohl mít formu? Musíte být přesvědčen o tom, že jste bezforemný. S ničím se neztotožňujte. Ztotožnění se s něčím je svázanost.

Mezi Guruem a žákem ve skutečnosti neexistuje žádný rozdíl. Jestliže není osvobozen Guru, stejně tak nebude osvobozen ani žák. Kdykoliv přemítáte o Guruově totožnosti, dochází k vývoji. Dojdete tam, kde je Guru. S veškerými koncepty, které si držíte, jděte ke Guruovi. Pokud je *Džňáninem*, všech konceptů vás zbaví. Co je však tím hlavním konceptem, na kterém vše závisí? Je to „já jsem“ a toto „já jsem“ je samo koncept. Je základním zdrojem, z něhož plynou všechny další koncepty. Nabytí pevné přesvědčení o sobě samém značí stát se Sadguruem (tím, kdo je před „já jsem“). Vše, co je označeno jako *Parabrahman* – Absolutno – je vaše pravé Já.

Tazatel: Dokud vidíme Gurua jako formu, Guru bude udělovat koncepty, ke kterým se připoutáme. Například když Guru říká „Ty jsi *Parabrahman*“, je to koncept.

Maharadž: Ano, ale tento koncept napomáhá zbavit se všech dalších konceptů. A když se žák využitím tohoto konceptu zbaví všech svých konceptů, tento koncept rovněž zmizí. To, co Guru říká, je pro žáka konceptem, ale ten díky meditaci odejde. Když se podíváte na květiny zde a sami na sebe, jaký je mezi vámi rozdíl? Kvůli Absolutnu se dozvídáte, že jste. Je to pravda, která „ví“. V tomto vědění se nachází celý vesmír; toto vědění je všeprostupující. Běžně lidé mají za to, že jsou individualitami. Většina lidí se nemění, ale u toho, kdo vstřebá poznání, ke změně dojde.

Běžnou praxí je považovat se za tělo. Proto jsou zde vztahy, přátelství. Jako individualita chcete prosperovat a nejste připraveni se změnit. Skutečnost musíte sami pochopit, nemůže být jen „řečena“. Víím, že nejsem tělo, to je má realizace, tudíž tu o tom musí být přesvědčení.

Tazatel: Přesvědčení z toho vzejde.

Maharadž: Všichni naslouchají, málokterí praktikují. Je to velmi jednoduché, ale vskutku komplikované. Zaznamenal jsem, že u mnohých je odstranění konceptů velmi těžké, je snaží rozstříhat prostor. Cokoliv, co si zde vyslechnete, přinese odpovídající změnu.

Tazatel: Je nutno být otevřený a prázdný.

Maharadž: Ano. Nemáte-li víru v toho, kdo uděluje poznání, nezískáte nic.

17. HOĎTE MYŠLENKY ZA HLAVU!

27. prosince 1979

Maharadž: Proč by nás mělo ovlivňovat to, když někdo něco udělá?

Tazatel: Protože si myslíme, že jsme oddělení.

Maharadž: Na tomto světě žije mnoho zvířat, jste jimi nějak ovlivněni?

Tazatel: Ale co se týče lidí, tam ovlivněni jsme.

Maharadž: Když budete znát sebe sama, ovlivněni nebudete. Dokud sebe sama nepoznáte, budete ovlivňováni ostatními. V současnosti žije v Bombaji jeden Guru, Babadží. Někteří lidé za ním chodí, já ne, protože znám sebe sama. Víím, čím Babadží je, zatímco sedím zde, a není tu proto potřeba ho navštívit. Dokonce, i kdyby přišel samotný Pán Krišna a pobýval pouhé dvě míle odsud, nešel bych za ním. Entitu zvanou Krišna znám. Poznejte sami sebe a poznáte celý svět. Naleznete, co jste. Není zde žádný rozdíl, mění se pouze činnosti a tendence lidí. Vše, co dělal Pán Dattatréja, musím dělat nyní. Mění se pouze čas a aktivity; aktivity se dějí v důsledku tří *gun*.

(Poznámka: Někdy navštěvovali Maharadže žáci jiných mistrů. Maharadž nerad ostatní kritizoval, i když znal pravdu. Stejně jim doporučoval, aby následovali svého Gurua. Řekl jim: „Mé poznání je o tom, jak se zde objevil tento pocit bytí; to samé je použitelné pro ostatní.“)

Krišna byl přesnou podobou svých rodičů – Vasudévy a Dévaki. Plakali pro Krišnu a umřeli jako nevědomí, zatímco jejich syn realizoval Skutečnost. Připomínejte si slova svého Gurua a meditujte nad nimi. Já jsem měl víru ve slova svého Gurua – „Já jsem To“. Nepotřebuji citovat někoho jiného. Ověřil jsem si, jaký jsem byl před pocitem bytí a jaký budu po jeho odchodu. Toto vše se stalo díky víře v Guruova slova. Nenašel jsem žádné vady v jiných náboženstvích; jsou to prostě koncepty, tak proč je kritizovat? Moji rodiče mě neznali (před narozením) a ani já neznal je, přesto jsem takový, jaký jsem. Byl jsem nařčen ze zrození, ale zjistil jsem, že žádné zrození neexistuje. Nekritizujte ostatní, jen poznejte sami sebe. Věnujte čas tomu, abyste poznali sebe sama.

Tazatel: Jak se zbavit přebytných myšlenek?

Maharadž: Stejně jako když zavěsíte sluchátko poté, co se v telefonu ozve omyl, přesně tak zrušte zbytečné myšlenky; nezabývejte

se jimi. Použijte ty myšlenky, které zrovna potřebujete, a poté buďte bez myšlenek tak dlouho, jak jen je možné. Ukotvili jste se ve vzpomínkách, buďte proto pozorní, řekněte jim: „Odejděte, nechci vás.“ Pomocí praxe je možné se od myšlenek osvobodit; vaše myšlenky jsou překážkou duchovního rozvoje.

Tazatel: To je důvod, proč jsme sem přišli. Je jednodušší myslet na Maharadže než na telefonáty.

Maharadž: Vše, co jsem řekl, jsem zakusil. Také jsem měl myšlenky, ale připomínal jsem si to, co říkal můj Guru: „Ty jsi, tak prostě bud.“ O ostatní se zajímám co nejméně, starám se sám o sebe. Přistupujte k myšlenkám jako k člověku, požádejte je, aby odešly. Když jste uvolnění, myšlenky přijdou a stěžují si; kdo si stěžuje na ostatní? Jsou to vaše myšlenky, proto je prostě hodte za hlavu!

Tazatel: Jak jednoduché!

Maharadž: Ano, ale až díky praxi. Kvůli myšlenkám se stáváte vlastním nepřítelem.

18. POZNÁNÍ NEMÁ FORMU

28. prosince 1979

Maharadž: Všechny vědecké disciplíny závisí na domněnkách, ale vše, co se děje, se odehrává spontánně, není zde žádný stvořitel. Co jste bez pocitu bytí? Pocit bytí je kvůli *sattva guně*. V důsledku elementu země se objevují různé tělesné formy z kombinací pěti elementů. Nemůže-li pacient usnout anebo ztratí-li chuť k jídlu, dostane odpovídající léky. Tyto léky jsou také potravinovou látkou. Nespočet tělesných forem je zde následkem pětielementárního tření ve vnějším prostoru. O jejich chování a činnostech je rozhodnuto zde v prostoru, ale jejich dopad je pociťován na zemi. Hitlerovo jednání bylo důsledkem všeho, co se událo v prostoru před jeho narozením. Individuální duše je kvůli tělu a vědění. Člověk musí trpět, otázka

zásluhy nebo hříchu je bezpředmětná, individualita trpí v důsledku vědění o sobě. Jaká je pozice toho, kdo píše o vědě? Neví nic.

Tazatel: Co spouští to, co se děje ve vnějším prostoru?

Maharadž: Mezi pěti elementy dojde k tření a následkem toho tělesné formy trpí. Vše, co se v prostoru děje, je kvůli elementům. Já jsem ale „Nisarga“, příroda, což znamená bez rodičů. Běžně se říká, že Bůh/Íšvara stvořil svět, avšak jedno zvíře je potravou pro druhé; učinil by Bůh takovýto nesmysl?

Tazatel: Jak zasejete, tak sklídíte.

Maharadž: Toto se říká, jen aby byli lidé ukáznění. Pět elementů žádné kontrole či kázni nerozumí. Elementy nemohou být poučeny.

Tazatel: Touhy vyvstávají s pěti elementy nebo s tělem?

Maharadž: Všem formám dáváme jména, abychom jim ihned udělili význam. Ve skutečnosti tu nikdo není. Nikdo nemá kontrolu nad tím, co se děje. Prostě se to děje, to je vše. Dokonce i řeč má formu. Íšvara žádnou formu nemá. V každém atomu je Krišna. Bombaj je pouhá plocha. Je tato anebo tamta část Bombají? Íšvara je takový jako Bombaj! Ke změnám dochází kvůli sklonům v kvalitě *sattva*, jež je výtažkem potravy. Žádná individualita, žádné individuální sklony. *Sattva* je esencí potravy, v ní (*sattvě*) vyraší toto poznání „já jsem“ a z něj vzejde mysl. Takže jsou tu pouze sklony a povahové rysy. Vlastnosti *sattva guny* se mění spolu s formami a podle toho plyne mysl. Vezměte si například placky (*čapátí*). V plackách je mnoho bublin, jejichž množství a struktura záleží na těstě, z něhož jsou upečeny. Máte nad množstvím a strukturou bublin kontrolu? Takto v souladu se *sattvou* dochází k činnosti.

Určete/ukážte entitu, která přijme zrození. Jakmile se objeví forma, objeví se pocit bytí. Nemůžete označit žádnou entitu, která se objeví, protože se vlastně objeví vědění, to je vše. S formou přicházejí bdělý stav, spánek a vědění. Zrození se týká vědomí (sebe). Nyní jste zde a řekněme, že se po 15 letech vrátíte. Kdo bude mezitím řídit tuto show?

Džňána (poznání) nemá žádnou formu, žádnou povahu. *Džňánin* není poznáním „já jsem“, ani pěti elementy, třemi *gunami* či *Purušou* a *Prakrti*. Vše transcendoval; je znalcem poznání. S ukončením (pocitu) těla končí všechny problémy.

Tazatel: Toto tělo máme jen proto, abychom poznali, že tělem nejsme?

Maharadž: Pocit bytí se podobá sladkosti cukru. Kdo je Bůh a kdo je Oddaný? Žádný z nich neexistuje.

Tazatel: Spatřoval Maharadž v meditaci *akášické* záznamy (kosmické vibrace)? Viděl v meditaci Indické vesnice a města?

Maharadž: Slova tvoří otázky a slova též formují odpovědi, právě teď tu nic není. Dokud je zde tělo, je tu „já jsem“. Není-li tu „já jsem“, nebude tu ani Bůh. Poznal jste Boha za nepřítomnosti pocitu bytí?

Tazatel: Nevím.

Maharadž: Vše, co nyní víte, je falešné. Je-li zde „já jsem“, je tu Bůh/Íšvara. „Já jsem“ je duší Íšvary a Íšvara je mou duší, oba existují společně. Íšvara je bez omezení, já jsem také neomezený. Nyní na vše zapomeňte a zjistěte, co budete na permanentní bázi? Všechny tyto řeči o Bohu a o sobě jsou pouze na zabítí času. Postupte dál, není tu žádný Bůh, žádné „já“. Dokud budete mít žádosti, poznání nebude vaše. Íšvara umírá přede mnou.

Tazatel: Maharadž srovnává Íšvaru s *Brahman*.

Maharadž: Íšvara, Bůh, *Brahman*, *Parabrahman*, to vše jsou jen slova, nic v nich není.

Všechnen strach je kvůli smrti, kvůli kterému chodíte utěšovat druhé. Jakmile poznáte skutečnost, není zde žádný strach. Člověk umře, a pak je možné vidět mrtvolu. Viděli jste mrtvolu ohně nebo Íšvary? Všechny věci jsou v pohybu. Pocit bytí je veřejný kvůli projevu, elementy (prostor, vzduch, oheň, voda, země) jsou rovněž veřejné. Jaká je vaše totožnost po smrti? Vše existuje pouze v danou chvíli. Tak jako vy, nic nemá žádnou totožnost. Nemáte-li totožnost, co dobrého či špatného se vám může přihodit? Máte formu, kterou budete mít věčně?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Tak proč tolik bojujete? Žádná forma tu ani teď, ani později není, tak proč se starat?

Protože jsem jako příroda, toto poznání je otevřeno všem. Nemůžete jej získat od ostatních, protože ti chtějí být obdivováni, chtějí, aby je lidé následovali. Vaše hádanky nedokáže vyřešit nikdo kromě těch, kdo znají sebe sama a nejsou zaujati pocitem bytí. Co já nyní potřebuji?

19. ZROZENÍ JE ILUZE

29. prosince 1979

Maharadž: Díky plynu v zapalovači je tu světlo. Podobně je to s tělem. Je-li v něm potravinová zásoba, je tu pocit bytí a díky pocitu bytí je zde vědění. Člověk se stává šťastným díky svým činnostem záviselých na stavu, v němž se nachází. Když sem přijde velmi vyzrálá bytost, řeknu jí: „Nic se ti nemůže stát. Jen zapomeň na koncepty.“ To jí stačí. Pro ty ostatní je zde odlišný lék. Je to jako když jdete k doktorovi, který si účtuje 125 rupií. Platbou této částky jste napůl vyléčení, zbytek je vykonán medikamenty. Pokud je však doktor lacině dostupný, přestože je lék stejný, nemáte v něj důvěru.

Tazatel: Můžete mne naučit zázraky?

Maharadž: Poté, co jste sem přišel, víte, jak se objevil pocit bytí. Máte toto poznání.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Na čem to závisí? Jedině na pocitu bytí. Pokud víte, na čem to závisí, transcendoval jste smrt. Co je důkazem vašeho pocitu bytí neboli vaší existence? Nyní to víte. Toto poznání musíte mít. Pokud ho máte, můžete ho transcendovat. Já vás mohu dostat pouze po určité mez, jak za ní, to musíte zvládnout sám.

Tazatel: Musíme hledat nebo pochopit?

Maharadž: Dělejte, co chcete, pochopte to anebo po tom pátrejte.

Tazatel: Když jsme si jisti, tak to zakoušíme, pak se jedná o poznání.

Maharadž: Ano, to je vše. Na čem závisí poznání sebe sama, poznání vašeho pocitu bytí?

Tazatel: Na *sattvě*, potravinovém těle.

Maharadž: Není třeba to říkat, měl byste to prostě pochopit. Když nabydete poznání, pozbydete představu „já jsem tělo“. Pak zakusíte smrt, zatímco jste naživu, to si nemůže dovolit každý! Zrození značí narození tří stavů – bdění, spánku a pocitu bytí. Já těmi třemi stavy nejsem, a to je poznání. Existovaly tyto tři stavy před zrozením? Jednoho dne odejdou, zakusíte pak smrt?

Tazatel: To záleží na tom, kde je naše zkušenost vůči *Džňáninovi*, jak jsme schopni znát *Džňánina*.

Maharadž: Přesto si musíte být jisti, že nejste bděním, spánkem a pocitem bytí. Když vyslovíte „já jsem“, zahrnuje to stavy bdění, spánku a pocit bytí. Pocit „já jsem“ je obsahuje. Jakmile tento komponent odstraníte, vše odejde. Všechno se objevuje a mizí společně. Je-li někdo naprosto znechucen a nedokáže více snést pocit bytí, pak je zde vítán. Pokud jej snášet pořád dokážete, pak sem nechoďte. Trvá-li nějaký stav dlouho, nemůžete si ho dovolit, a tak je zde neustálý cyklus různých stavů. Před zrozením zde není žádný stav bdění, spánku nebo pocitu bytí (poznání „já jsem“). Tyto tři stavy jsou narozeny a závisí na potravinovém výtažku. Jakmile výtažek zeslábně, tyto tři stavy odejdou. Kdo je narozen nebo kdo umírá? Věděli jste něco o Bohu za nepřítomnosti těchto tří stavů? Věděli jste, že jste existovali? V Indii je zvyk, že když někdo zemře, rodina věnuje Brahminovi jídlo, oděv apod. Obdrží snad mrtvý tyto věci za nepřítomnosti bdění, spánku a pocitu bytí? To, že je duše hladová nebo žízňavá, je pouhý koncept. Jak by to bylo za nepřítomnosti životního dechu možné? *Sattva* a tyto tři stavy se objevují jako výsledek potravinového výtažku. Když je *sattva* vyčerpána, tyto tři stavy zmizí. Kde je pak jaká duše?

Tazatel: Co ke mně přichází a co mluví? (*Tazatel Paul King hovoří o své zkušenosti, kdy ho navštěvují mrtví lidé a mluví k němu.*)

Maharadž: Lidé, kteří mají sebezpoznaní, se neobjeví. Pokud není sebezpoznaní dostatečně silné, tak se objeví.

Tazatel: Jestliže jsou znalí (během života), tak se neobjeví?

Maharadž: Proč jste přišel? Měl jste sebezpoznaní v děloze?

Tazatel: Pokud člověk ustrne a trpí, tak přijde sem. Věřím vám.

Maharadž: Jak přichází důvěra a víra?

Tazatel: Když jsem byl sám v horách, byl jsem jako radar – ne toto, ne toto.

Překladař: *Spatřil jste jeho formu?*

Tazatel: V určitém smyslu.

Překladař: *Měl jste jeho fotku? Meditoval jste s fotkou?*

Tazatel: Ano.

Maharadž: Ptáci přilétají a sedají na ramena toho, kdo má duchovní síly (*siddhis*). Básník píše na základě své představivosti a to, co napíše, se stane, není tak? Je zrození skutečné nebo falešné?

Tazatel: Falešné.

Maharadž: Budte o tom přesvědčen. Jakmile vám to bude jasné, budete osvobozen. Žádné zrození, žádné pochybnosti. Jakmile pochopíte, že zrození samo je iluze, jedině pak jste osvobozen, předtím nikoliv. Všeobecné poznání neboli koncepty vás zahalují. Je těžké se konceptů zbavit.

(*Pozn. Paul King opět vytahuje své zkušenosti s mrtvými.*)

Tazatel: Mrtví byli přesvědčeni, že jejich tělo bylo skutečné, a tak se potulují kolem.

Maharadž: Přebýváním v tomto poznání „já jsem“ můžete jemné tělo rozpustit. Tři stavy – bdění, spánek a pocit bytí zmizí. Pak zde není žádné přicházení, ale do té doby bude jemné tělo přetrvávat. Dokud je zde potravinový výtažek, je tu poznání „já jsem“. Jakmile je výtažek vyčerpán, vědění zmizí.

20. POČÁTKEM KLAMU JSOU RODIČE

30. prosince 1979

Maharadž: V zásadě za svoji formu zodpovídáte vy. Kvůli svému pocitu bytí jste tím, kdo trpí. V nevědomosti vám je řečeno, abyste uctívali Boha a tak dále. Ve znalém stavu, kdy znáte sebe sama, zde není žádná potřeba. Mé promluvy se vám nelíbí; považujete se za lidskou bytost a za to či ono a cítíte se tak ospravedlněni. Dokud je tu koncept „já jsem tělo“, realizace není možná. Překročte tento koncept a staňte se hledajícím. Avšak ti, kdo následují duchovní koncepty a pořád považují své tělo za skutečné, se znovuzrodí. V první fázi získáte přesvědčení, že nejste tělem. Kvůli *sattva guně* se objevují stavy spánku, bdění a pocit bytí. Když ale zjistíte, že tu nejste, co pak?

Nevezmete-li v úvahu své rodiče, budete schopni nalézt sebe sama? Naši rodiče jsou kapitálem, díky němuž se dozvídáme o sobě. Musíte pochopit, že stavy spánku, bdění a pocitu bytí začaly spolu s rodiči. Pochopte, že váš klam počal s rodiči. Čím vaši rodiče přispěli k objevení se vaší formy? Není nutné to říkat nahlas, jen pochopit. Vaši rodiče k objevení se vaší formy něčím přispěli. Přispěli částí těla, a tak se objevila forma. Všichni lidé jsou zobrazením blaženosti, které se těšili jejich rodiče.

Sloužíme svému poznání „já“; děláme vše jen pro něj. Všechny činnosti jsou vykonávány poznáním „já jsem“. Řeka Ganga vytéká z čela pána Šankary; „Ganga“ je poznání získané skrze pět smyslových orgánů. Pán Brahma je znázorňován se čtyřmi hlavami, jež symbolizují čtyři druhy řeči – *para* (zdroj, z něhož slovo vyvstává), *pašjanti* (nezformulované slovo), *madhjama* (konkrétní slovo neboli myšlenka) a *vaikhari* (vyřčené slovo). Například básně skládáte z úrovně *para* a *pašjanti*, poté se objeví v mysli (*madjama*) a pak je recitujete (*vaikhari*). Nedokážu vám udělit poznání, díky kterému byste si vydělali na živobytí, ale toto poznání vám může pomoci vysvobodit se ze světa. Pro lidi, jejichž mysl je tichá, beze slov,

bude sebezpoznání snazší. Pokud je vaše mysl stále aktivní i poté, co si vyslechnete mé promluvy, tak je sebezpoznání na hony daleko. Můžete tiše sedět, pokud se však vaše mysl neustále potuluje sem a tam, značí to, že nejste pro sebezpoznání uzpůsobili. Mysl musí být absolutně klidná neboli tichá, nesmí v ní být žádné myšlenky.

21. PAULOVO VYKOUPENÍ

31. prosince 1979

Maharadž: Přemýšlejte pouze nad tím, co vám bude dělat společnost dlouhou dobu.

Tazatel: Jaká byla má podoba před početím?

Maharadž: Zůstane některá z vašich zkušeností věčně s vámi?

Tazatel: V současné době jsou všechny zkušenosti ve vědomí. Snažím se dostat mimo zkušenosti, mimo vědomí.

Maharadž: Toto tělo odejde. Vitální dech i mysl odejdou, jak budu vypadat?

Tazatel: Tak jako před zrozením.

Maharadž: Co se stane se světskými zkušenostmi?

Tazatel: Odejdou spolu s tělem.

Maharadž: Nakonec tedy tělo a zkušenosti odejdou, jak pak budete vypadat?

Tazatel: To je věc sama o sobě.

Maharadž: Když není zakoušeno tělo, není tu den ani noc.

Tazatel: Ano, nejsou zde.

Maharadž: Když tu není žádná zkušenost dne a noci, a není tu ani pocit bytí, čeho jste dosáhl?

Tazatel: Ničeho.

Maharadž: Jaké jsou výsledky zkušeností a dosažení?

Tazatel: Rozplynou se jako peníze.

Maharadž: Vše, co se objeví, nakonec zmizí. Co je rodičem toho? Na čem to závisí?

Tazatel: Na těle a tělo závisí na pocitu bytí a pocit bytí na...

Maharadž: To vše závisí na pocitu bytí. Takže tu není žádné vědomí, žádná slova, jak to popsat?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Kdo je tedy ukotven v tomto poznání? Jak bude jednat?

Tazatel: Různé osoby budou jednat různě, podle své přirozenosti. Maharadž je *Nisarga*, vyvinutější, přirozenější. Jaký je rozdíl mezi pocitem bytí a myslí?

Maharadž: Je ten, kdo se ptá, pocitem bytí nebo myslí? Kdo jste?

Tazatel: Ptá se má mysl.

Maharadž: Kdo to tvrdí?

Tazatel: Mysl.

Maharadž: Kdo vysloví slovo „mysl“ bez přítomnosti pocitu bytí?

Tazatel: Jaký je rozdíl mezi myslí a vědomím?

Maharadž: Vy jste znalce myslí a vědomí. To jste vy. Nejste myslí. V hlubokém spánku a *samádhi* není mysl přítomna, Vy jste ale pořád zde.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Tato entita, která je po celou dobu zde, jste VY. Pokud neberete v úvahu mužské či ženské pohlaví, dokážete se popsat?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Když „jste To“, potřebujete pak něco?

Tazatel: Mám vše.

Maharadž: Takže?

Tazatel: Já jsem TO, a ne, že TO mám.

Maharadž: Když jste Absolutnem a není tu žádné vědomí, co potom potřebujete?

Tazatel: Nic.

Maharadž: Existence vědomí „já“ bude nepřítomná. Víte to?

Tazatel: Teoreticky to vím.

Maharadž: Je jakákoliv vaše světská zkušenost věčná?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Budou trvat věčně stavy bdění a spánku?

Tazatel: Ne. Nemají nic co do činění s Absolutnem.

Maharadž: Jaké je konečné nabytí z duchovních zkušeností? Vědomí zmizí a vy nebudete vědět, že „vy jste“.

Tazatel: Žádný zisk. Žádné otázky.

Maharadž: Pocit bytí a vše, co díky němu vidíte, je iluze, není tak?

Tazatel: Já nezůstanu. Vše, co je stvořeno, odejde, bude zničeno.

Maharadž: Jak budete jednat, když poznáte, že pocit bytí a zkušenost světa jsou iluzí, nepravdou? Přestože se svět jeví být pravdivý, je skutečný?

Tazatel: Víím to na základě myslí, ale nemám zkušenost toho.

Maharadž: Zůstane mysl věčně s vámi?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Jasně. Ale jak jednat, je na vašem rozhodnutí. Ten, kdo se ukotví v pocitu bytí, ztrácí ve světě zájem o cokoli, nemá žádné touhy ani chtění.

Tazatel: Jak k tomu dojde?

Maharadž: Na to, jak k tomu dojde, jste si již odpověděl. Dokud se budete považovat za lidskou bytost s tělem, budou zde touhy. Pokud se však považujete za Znalce všeho...

Tazatel: Za mnou stojí mnoho zkušeností, nejdříve se jich musím zbavit.

Maharadž: Kdo je nashromáždil?

Tazatel: Ta entita, která si myslí, že je nezávislým komplexem energie v minulosti.

Maharadž: Měl jste nějakou zkušenost tohoto zrození?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Takže to máte z doslechnutého poznání?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Pocit bytí jedná považujíc se za tělo, ale není tělem. Pocit bytí je stejně jako tělo dočasný. Kde byly jaké požadavky, když tu nebyla entita? Když mi není dobře, vezmu si lék. Je snad má exi-

stence závislá na léku? K čemu je tato věc (pocit bytí), která závisí na léku a potravě? Můj pocit bytí závisí na léku a požitý lék se stává duší. Existence každé osoby je závislá na životě. Co se stane člověku, jehož samotná existence závisí na potravě a lécích, za nepřítomnosti touhy po životě? Co pro něj může Bůh udělat? Léky a potrava se stávají tělem.

Tazatel: Jakou má Maharadž potřebu těla?

Maharadž: Za nepřítomnosti pocitu bytí je vše k ničemu.

Další tazatel: Budeš pokračovat ve svých činnostech poté, co nabydeš toto poznání?

Původní tazatel: Ano.

Maharadž: Důsledkem čeho se tyto činnosti dějí a čím jsou?

Tazatel: *Džňánin* žije mimo všechny kolize. Jí, když má hlad; spí, když je ospalý atd.

Maharadž: Co je nejzazší? Stejně jako ve snu není zapotřebí žádného vědomého úsilí, podobně *Džňánin* jedná tak, jakoby byl tento svět snem. Pomocí dalekohledu můžete pozorovat. Ale ten, kdo se skrze něj dívá, se od dalekohledu liší. *Džňánin* pozoruje pocit bytí. Co je pro *Džňánina* dalekohledem? Máte *Džňánina*, svět, dalekohled.

Tazatel: Pocit bytí je pro *Džňánina* dalekohled.

Maharadž: Pocit bytí je produkt potravinového výtažku.

Tazatel: A co bolest? Mám potíže s kotníkem, ale neměl jsem žádnou bolest. Měl bych mít bolest, má zkušenost však nebyla bolest, ale blaženost. Bolest ve světě je jako bolest ve snu, říká Ramana Mahariši.

Maharadž: Jak se objevilo vědomí „já“? Zjistěte to. Odpovědí Šrí Ramana Maharišihovo je, že svět je sen. Celý svět leží v kapce potravinového výtažku, v *sattvě*. Pocit bytí závisí na potravě a potrava je iluzí. Máte poznání a zkušenost celého světa. Proč ji máte, nyní víte.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Tento svět se jeví být starým. Co je příčinou tohoto zázračného zjevení?

Tazatel: Co se objevuje ve snu?

Maharadž: Probudte se! Toto poznání, tato *sattva*, výtažek potravy, je zodpovědná za svět.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Tento potravinový výtažek může být nový, ale svět v něm se jeví být starý. Není to zázrak?

Tazatel: Potravinový výtažek je nový, ale svět se jeví starý. *Džňánin* nevěnuje důležitost bolesti, ani když ji zakouší, je to tak?

Maharadž: Ano. Můžete žít pět let, ale během pěti let může být svět ve vás světem trvajícím čtyři věky, není to zázrak? Miliony let světa zakoušíte v krátké životní etapě... Kdo je tedy falešný, vy nebo svět?

Tazatel: Oba.

Maharadž: Nezapomínejte na to, zatímco budete fungovat ve světě.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Jaká je dle vaší zkušenosti hodnota světa a vás?

Tazatel: Žádná.

Maharadž: Když budete mít poznání a podle toho jednat, lidé vás budou považovat za Brahma, Krišnu nebo Mohameda.

Tazatel: To ale nic nezmění.

Maharadž: Nemáte žádnou entitu, která by to změnila.

Tazatel: *Džňánin* zakouší, ale nepřikládá zkušenostem žádnou důležitost, zatímco my máme povinnosti. Jak stanovit hranici mezi povinnostmi a tím, co povinni dělat nejsme?

Maharadž: Nemějte pevná pravidla stanovující, co se udělat má a co se udělat nemá. To se sebou nese spoutanost.

Tazatel: Pokud jde o neplnění povinnosti, nebudeme mít ale problémy?

Maharadž: Kdo plní povinnosti? Mluvíte o činnostech. Dejme tomu, že někoho uštkne had z gumy; dotýčný se bude snažit dělat vše pro to, aby se zbavil jedu. Ale k čemu budou jeho činnosti? Navzdory lékům jedu neubude. Ať děláte cokoli, vaše přesvědčení

o tomto poznání by nemělo zmizet. Ti, co sem přijdou, se již nenarodí, toto je jejich poslední zrození, vid' Paule?

Tazatel: Ano, to mne těší.

22. VESNICE, KDE NENÍ DNE ANI NOCI

1. ledna 1980

Maharadž: Každý má jinou perspektivu, co vidím já, nemůžete vidět vy.

Tazatel: Proto je nejlepší věnovat pozornost pocitu bytí neboli pocitu „já jsem“.

Maharadž: Třebaže hledíte na pocit bytí, nejste v něm, jste mimo něj. Skrze něj dokážete popsat svět, ale Pozorovatel, ten, který zří, je před ním. Slova se nacházejí uvnitř vědomí, nedokáží popsat Znalce. Váš pocit bytí je též dočasný, je to rovněž koncept. S tímto dalekohledem (tj. pocitem bytí) můžete vidět; Ten, kdo se dívá, se od dalekohledu liší. Pomocí dalekohledu nelze spatřit Toho, kdo zří. Všechna slova jsou uvnitř pocitu bytí, já jsem Znalcem pocitu bytí. Nikoho ve světě neobviňuji. Lidé jsou chudí, ale těmi nejchudšími jsou boháči, protože chtějí stále víc a víc. Dokud sebe budete vnímat uvnitř pocitu bytí, budete mít všechny možné potřeby. Znalec pocitu bytí nebude potřebovat nic.

Tazatel: Jak získat pomocí poznání první záblesk ukotvenosti?

Maharadž: Poznání, které závisí na intelektu, není vůbec žádným poznáním. Poznání, které dávám, je věčné. Poznání světa je zde do té doby, dokud tu je svět. Když řekneme, že je někomu třicet let, musíme počítat čas od chvíle, kdy se objevil pocit bytí. Není to váš čas, život je tedy délkou trvání pocitu bytí. Byli jste zde před objevením se pocitu bytí, s pocitem bytí přišlo zrození a smrt, ale vy tu jste věčně. Díky pocitu bytí vnímáte den i noc, před pocitem bytí jste byli úplní, bez potřeby dne či noci. Když vám astrolog z palmo-

vých listů předpoví délku vašeho života, předpoví délku pocitu bytí, nikoli vaši. Vy jste tu byli před pocitem bytí. Vy jste tím věčným principem, který vše pozoruje. Protože se však považujete za osobu, trpíte úzkostí.

Tazatel: Když si zlomíme nohu, je tu bolest.

Maharadž: Ano, kvůli tělu. Pocit bytí je důsledkem těla, proto je tu bolest. Na tom není nic špatného, toto tělo je výsledkem potravinového výtažku. Pocit bytí je v tomto výtažku, vy ale nejste ani jedním z toho, jste svědkem. Tomu, kdo si myslí, že se narodil jako tělo, se toto poznání líbit nebude, ale ten, kdo říká „nejsem toto tělo“, jej ocení. Před pocitem bytí tu nebyl den ani noc. Prožívání dnů, ať sto let nebo pár hodin, se říká život. Jakmile jste ukotveni v poznání, co zbývá dělat?

Tazatel: Ať uděláte cokoliv, budete na tom lépe. Nebude zde žádný strach.

Maharadž: Strach z koho? Když řekneme zrození, znamená to zrození času, nikoli vaše zrození. Čas znamená dny. Lidé se ztotožňují se dny, proto je tu strach ze smrti, jinak se jedná jen o pouhé dny; den plynoucí za dnem. I když pocit konatelsství zůstává, nevádí, buďte svědkem. Vy nejste v pocitu bytí, věci se dějí, vy nic neděláte. Kvůli pocitu bytí tu je utrpení, ale vy jste svědkem všeho, co se děje. Kvůli konceptu těla vycházejí vaše otázky z nevědomosti, zatímco mé odpovědi jsou z pozice toho, co skutečně jste. Takže otázky a odpovědi se neshodují. Spolu se zkušeností dne a noci započalo zakoušení radosti a bolesti. S pocitem bytí začala tato nuzná nátura, před pocitem bytí zde nebyla. Co běžně říkají lidé, kteří nemají Sebepoznání? Jako když držíte ve své dlani zrnko a vidíte je zcela jasně, stejně tak zřetelné musí být poznání.

Stavy bdění a spánku zakoušíte v důsledku *Brahmárandry*, která se nachází na temeni hlavy. Co je to, co vidíte? Smyslové orgány se nacházejí v různých částech těla, ale ke zkušenostem dochází v *Brahmárandře* (otvoru na temeni hlavy). Existují mnohé popisy

tohoto otvoru, ale ten je konec konců velmi malinký. Já jsem z Takové Vesnice, kde není dne ani noci. I tisíce sluncí působí velmi, velmi mdle.

Zrození považujete za své zrození, jde však jen o zdání a zakoušení pocitu bytí, nic víc. Vaše koncepty se staly vaší přítěží. Nevním nikoho, protože pocit bytí není pod naší kontrolou. To, že jste sem přišli, také nemáte pod svou kontrolou, jste sem automaticky přitáhnutí. Vy již jste osvobozeni; omezenost spočívá v pocitu „já“ a „moje“, to jsou překážky, které vám nedovolí dojít k pravdě. Lidé, kteří mají mnoho příbuzných, se daleko více strachují o druhé než sami o sebe, takové jsou jejich překážky. Dokonce i poté, co obdrží toto poznání, jsou chyceni v rodinném životě a sexu; na nic jiného nemají čas. Osvobození je již zde, ale naše koncepty jsou naší přítěží. Tento život je předurčen k určité době trvání, po jejím uplynutí skončí.

23. „JÁ JSEM“ JE BŮH

2. ledna 1980

Tazatel: Co je to vitální dech?

Maharadž: Vitální dech představuje pohyb, pulsaci poznání „já jsem“, které pozoruje všechny činnosti. Vitální dech také značí mysl – jsou tímtéž.

Tazatel: Vědomí obsahuje mysl?

Maharadž: Jsou vědomí a mysl na sobě nezávislé?

Tazatel: Mysl je pohyb ve vědomí.

Maharadž: Vědomí všechny činnosti a pohyb pozoruje, včetně mysli. Vědomí, vitální dech a potravinový výtažek – to vše se objevuje zároveň. Ve vodě je energie, stejně tak je v těle energie a teplo. Když tělesná teplota spadne, životní dech je pryč.

Tazatel: Kde je hranice mezi vědomím a vírou? Je víra cestou k vědomí?

Maharadž: Co děláte pro to, abyste žila? Víte, že pocit „já jsem“ je láskou. Je to kvůli lásce žít, že jíte. Samotný váš pocit bytí je láskou. Vaše poznání, že „vy jste“, je vírou; díky tomu fungujete.

Tazatel: Je-li to takto snadné, pak nemám další otázky.

Maharadž: Všechny problémy vyvstávají jen kvůli vašemu konceptu těla. Považujte se výhradně za poznání.

Tazatel: Časem se koncept těla opět vrátí, proto si musím pokaždé připomínat toto „já jsem“.

Maharadž: Zvláštní, musíte si opakovat to, že jste žena?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Skutečnost nepotřebuje žádné opakování; prostě to pochopte. Jestliže neberete v potaz tělo, můžete říci, že jste žena?

Tazatel: Ne.

Maharadž: K jakému vývoji v poznání u vás došlo v posledních pěti letech, nebo od doby, co jste tu byla naposledy?

Tazatel: Nepřemýšlím už moc nad tím, co dělám, věci se prostě dějí. Jaká je v duchovnu úloha vedení?

Maharadž: Smyslem vedení je poznat „zprávu („já jsem“)“ a „to, co je po smrti“. Vedení je požadováno, dokud je tu tělo. Jak budete, když tu tělo nebude?

Tazatel: Vedení je silou.

Maharadž: Ano. Je to síla.

Tazatel: Dokážete s ní pracovat?

Maharadž: Tato síla pracuje, vy jí však nerozumíte. Všechny vaše výdaje i výdaje světa jsou zde díky této síle, vy si ji ale neuvědomujete. Abyste zůstali na živu, jíte. Když jíst nebudete, tělo zahyne. Co se v tom případě děje? Zjistíte už teď, zdali zahynete také vy? Pokud nebudete jíst, nemůžete přetrvat. Porucha v těle značí poruchu v přísunu potravin. Co je tím, co umírá?

Všechny modlitby jsou k potěšení Boha, díky jeho milosti může (Matka Tereza) pracovat.

Tazatel: Co je to Bůh?

Maharadž: Záleží na jejím konceptu.

Tazatel: Matka Tereza věří v Boha. Když zde však sedím, nevím, co cítím.

Maharadž: Každý má odlišné pocity. To, co cítí ona, necítíte vy. Všichni Světci a Mudrci mají rozdílné životy.

Tazatel: Je koncept Boha stejný jako ryzí vědomí?

Maharadž: Každý nabývá zkušenosti podle svých sklonů, konceptů a tomu, čemu věří. Ryzí vědomí je bez těla. (*Poznámka: Maharadž přirovnává ryzí vědomí k Bohu, a ten také nemá tělo.*) Je to poznání „já jsem“, díky kterému se dozvíte, že „vy jste“; je láskou. Považujte ho za lásku Já a meditujte na něj. Nemíchejte ho ale s tělem. Ono není tělem. Je to čiré poznání, vědomí či Bůh. Pokud ho budete míchat s tělem, vyvstane problém. Poznání „já jsem“ je Bůh. Nesmíte zapomínat na to, že vy a Bůh nejste odděleni. Jakmile budete více medítovat, vyjasní se vám to a získáte vše. Matka Tereza je úspěšná, protože věří, že Bůh je uvnitř ní, až pak pracuje. Bez milosti Já není možný žádný úspěch. Díky víře v sebe sama to získáte. Můžete uctívat Boha, ale nepovažujte Ho za od sebe odděleného. Poznání „já jsem“ je uvnitř vás – praktikujte uctívání s tímto přesvědčením. Tomu, kdo medituje na poznání „já jsem“, se vše v oblasti vědomí vyjasní. Žije s tím, aniž by to někomu říkal. Odted se držte přesvědčení, že poznání „já jsem“ je Bůh. Žádný další zisk tu není. Jsou i tací, kteří začnou učit předtím, než poznají sami sebe.

Tazatel: Má otázka se týká vymizení poznání.

Maharadž: Přesvědčení, že poznání „já jsem“ je Bůh, musí den za dnem narůstat. Nestarejte se o tělo. Jakmile bude Bůh díky vaší nepřetržité meditaci potěšen, obdržíte úplné poznání v oblasti vědomí. Pokud je to nezbytné, tak z něj o něm ostatním trochu povězte. Toto sebezpoznaní lze sdělit pár slovy, ale ostatní ho chtějí víc a víc. Co je důležité, pokud tu není váš pocit bytí? Bůh může být velký, ale kdo jej tak nazve, není-li tu pocit bytí? Když sděluji poznání, hovořím vám o Já (Átman) a o jeho historii. Můžete jít kamkoliv, nezapomeňte však, že samo poznání „já jsem“ je Bůh. Vy jste sem přišla kvůli přesvědčení, že Maharadž je Bůh. Bez poznání Já jsou

všechny činnosti zbytečné, a rovněž takové jsou i po nabytí poznání Já. Po dosažení poznání Já se toto poznání stává zbytečným. Než poznáte sebe sama, trpíte, s poznáním Já utrpení skončí.

Džňána je za atributy, časem neomezená; jakmile poznáte sebe sama, vše je bezvýznamné, včetně zkušeností, protože jsou bezvýznamnou iluzí. Jejich Znalec je za časem a prostorem.

Tazatel: Dnes večer se budou otázky tvořit ve spánku. Může být to, co vyvstane ve spánku, skutečné?

Maharadž: V *Parabrahman* se vše objevuje a mizí, včetně tisíce sluncí. Poznání Já jste měla před zrozením, ale svět a jeho zakoušení vás to přiměly zapomenout. Stejně jako se králi ve spánku zdá, že je žebrákem, vy jste na sebe také zapomněla.

24. PLÁČ SEBEZNIČITELE (HAR HAR MAHADÉV!)

3. ledna 1980

Tazatel: Veškerá činnost je bezvýznamná, měli bychom proto jen tak sedět?

Maharadž: Jakmile realizujete, že nejste individualitou, dělejte cokoli, vše je vaší prací. V pětielementárním rozpětí je vše vámi. Dokud nerealizujete, pokračujte ve své práci, ale nemyslete si, že jste tělo.

Tazatel: Tělo si tedy nemůže užít zmrzlinu? Žádnou hodnotu jídla?

Maharadž: Kdo jí? Rostliny pijí vodu, plamen (*Maharadž zapálil zapalovač*) pohlcuje plyn, absorbuje vzduch, podobně jsou věci uskutečňovány. Příjem potravin je prováděn pěti elementy. Když jíte, poté, co potravu spolknete, směřuje hrdlem dolů. Kdo ji stráví? Pocit bytí vychází z pěti elementů. Kdo tedy jí? Kdo umírá? Kdo žije?

Tazatel: Chápu!

Maharadž: Pozornost je také v pocitu bytí; též se rozplyne. Změnit se můžete jen tehdy, litujete-li svých činů, jinak nikoli. Známý

hříšník Valmíky svých činů litoval a následně meditoval. Cokoliv poté napsal, se stalo pravdou (*Valmíky napsal Ramajánu.*)

Tazatel: Takže musí převažovat kvalita *sattva*.

Maharadž: Ano, v meditaci je *sattva* prvořadá. Uctívejte Boha, přitažlivost k duchovní praxi bude následovat. Postupem času se zvyky změní. Člověk by měl pochopit individuální a univerzální život, a to je možné jedině tehdy, poznáte-li sami sebe. (*Poznámka: Od roku 1921 žije Maharadž v Bombaji, což je téměř 60 let. Předtím bydlel ve vesnici, v níž bylo pár domů a každý znal každého. Nyní se však život na vesnici změnil.*) Během procesu oddanosti a společnosti *sattvy* začnete přemýšlet o sobě. Odhodíte mnoho věcí, zanecháte sdružování – to jsou odměny. Toto pochopíte díky meditaci. Vesnice, v níž jsem žil, se změnila, chybí zde stromy, pobřeží prošlo změnami a nikdo mě tu v současné době nezná. Podobným způsobem dochází k vývoji v procesu meditace či *satsangu*; začnete se měnit.

Mluvíte ke mně skrze pocit těla, já vás ale nevnímám jako to, co lze definovat slovy. Stručně řečeno, nemáte žádnou formu, totožnost ani barvu. Svými slovními koncepty si sami vytváříte past. Jakmile pochopíte příčinu pocitu bytí, zrození, jste osvobozeni. Z jaké úrovně rozpoznáváte sebe sama?

Tazatel: Z pocitu „já jsem“.

Maharadž: Od kdy?

Tazatel: Od doby, co mi to rodiče sdělili.

Maharadž: Dokud budete závislý na tom, co se povídá, osvobozen nebudete.

Tazatel: Jaká je příčina zrození?

Maharadž: Rodiče vám toho řekli spousta, ale sdělili vám tajemství vašeho zrození? Protože vy jste, Bůh je. A protože Bůh (Íšvara) je, „vy jste“. Toto „vy jste“ je důkazem toho, že zde byli rodiče. *Sanatana Dharma* – rodiče zde byli odnepaměti; protože jste zde byli vy. Tento pocit bytí je důkazem věčnosti, *Sanata Dharmy*, Nekoneč-

nosti. Kdy mně budete nazývat *Džňáninem* anebo proč používáte slovo *Džňánin*?

Tazatel: Protože naše otázky vycházejí z nevědomosti.

Maharadž: Rozpoznal jste nevědomost?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Tak jak by tu pro vás mohl být strach, úzkost či obavy o sebe? Je to jednoduché, nejprve je zde úroveň nevědomé osoby (*adžňánin*), kdy věříte, že nejste poznáním neboli pocitem bytí. Poté následuje úroveň *mumukšu*, kde je výhradně chuť se učit. Pak dojde k setkání s Guruem a vy se stáváte *sádhakou* (upřímným hledajícím). *Sádhaka* se přísaje k hlubokému učení Gurua jako pijavice. To je mezní stav. Dokud máte tělesnou totožnost, jste *mumukšu*, nejste ještě zcela duchovním adeptem. Po dosažení osvobození se nakonec stanete *siddhou*. Politika je poslední útočiště ničemů; duchovně hledající žádné útočiště nemá. Na závěr odhodte Harihara – Největší mezi Hinduistickými Bohy je zavržen, zlikvidován. Pláč sebezničitele „Har Har Mahadév“ značí zabít a být zabit, takže nakonec zaniká také Har Har Mahadév.

25. JSTE NEOMEZENÍ

4. ledna 1980

Maharadž: Tato forma se prostě přihodila. Než jsem nabyl vědomí, ničeho jsem se neúčastnil, nedělal jsem nic. Dokud se nedostavila tato forma a pocit bytí, co jsem dělal pro sebe?

Tazatel: Ráda bych se zeptala ohledně terminologie. *Átma Džňána* (Sebepoznání, poznání Já) a *Brahma Vidja* (Poznání *Brahman*) – jsou stejné?

Maharadž: Není mezi nimi rozdíl. Poznání je *Brahman* a *Brahman* je poznání. V něm jsou obsaženy všechny bytosti. Je to jen jedno slovo, které mluví o druhém slovu, vše toto nemá žádný vý-

znam. Poznání je neomezené. Všechny tyto potíže jsme zdědili kvůli našemu ztotožnění a omezení se na toto prokletí v podobě individuality. Jestliže přijmeme poznání jako úplné, neomezené, zbavené jakýchkoliv totožností, nebudou zde žádné problémy. Jsme omezeni kvůli našim konceptům. Poznání je neomezené, já jsem neomezený.

Tazatel: Koncepty jsou hřebíky.

Maharadž: Netrapte se tím, co byste měla či neměla dělat. Myslete na to, že jste neomezená, nezrozená a že neumřete. Toto ztotožnění se s tělem vás nutí si myslet, že jste se narodila. Dokud jsem neměl formu, neměl jsem žádná trápení. Dokonce jsem ani nevěděl, že jsem měl formu. Trpěl jsem snad před ztotožněním se s tělem? Ne, to vše začalo až po tomto ztotožnění s formou.

Nyní jste se dozvěděla pravdu. Jste si jista, že všechny vaše zkušenosti jsou falešné? Uvědomujete si, že to, co máte, je časově omezené, neskutečné? Život je omezený; vše, co je omezené, není pravdou. Víte, že život je omezený, a ten, kdo to ví, je skutečný. Jediný kapitál, který máte, je poznání „já jsem“. Buďte s tímto pocitem bytí, on vyřeší všechny hádanky.

Tazatel: Má být to, že existuji, mým přesvědčením? Měli bychom být pouze s tím a nic jiného nehledat?

Maharadž: Jakou máte ideu o sobě?

Tazatel: Nejsem tělo; jsem něco jiného, co smysly nedokážou uchopit.

Maharadž: Co činí tento závěr, toto pochopení, možným?

Tazatel (*Paní z Francie praktikující Zen*): Jsem ráda propojena s každým, cítím tak spojitost. Mým pocitem je jednota se všemi lidmi.

Maharadž: V zásadě, není tu toto vaše pochopení právě kvůli pocitu bytí, který vám říká, že existujete? Je to onen pocit bytí, který vás přiměje pochopit vše. Je to toto poznání, že „vy jste“. Něco vám říká, že „vy jste“. Všeho zanechte a přilněte k tomu. Měla jste nějaké potřeby do té doby, než jste nabyla toto poznání? Byly zde nějaké potřeby před vědomím sebe?

Tazatel: Nevím o tom.

Maharadž: I toto, co říkáte – „Nevím o tom.“ – je tu jen díky poznání, že „vy jste“. To je vše. Buďte zajedno s tím, co vám říká, že existujete.

Tazatel: Vztah jednoty s ostatními tedy není zapotřebí?

Maharadž: Není potřeba hovořit o jednotě, vše ostatní se vyjasní. Prostě přebývejte s tímto pocitem bytí. Jděte kamkoliv chcete, ale buďte zajedno s tímto poznáním, že „vy jste“. Na vše ostatní zapomeňte. Ono vám říká, že existujete a ono samo vám vyřeší všechny vaše otázky.

Tazatel: Poznání „já jsem“ odstraní sobectví?

Maharadž: Než přišel zvuk vědomí („já jsem“) jsem byl nezaujat. Jakmile odešel, já jsem také odešel. Proto přebývejte s vědomím „já jsem“, na něm stojí všechna učení. Toto zaujetí světem je kvůli vědomí sebe; bude tu tak dlouho, co tu bude toto vědomí. (*Rajan S.: Před vědomím jsem si nebyl vědom sebe sama. Toto vědění sebe je zvukem vědomí, univerzální „já jsem“. Uvědomil jsem si sebe a celý svět. Jakmile se vědomí rozplyne ve vědomí, nic si neuvědomuji. Poznání zmizí. Vědomí zmizí a rozplyne se v sobě samém. To je Absolutno. Nyní toto „já jsem“ zmizelo a je tu Paramátman, Absolutno. To je stav před vědomím. Je to stav, který tu již byl předtím, než se objevilo toto vědomí. Já jsem To.*)

26. VYHLAĎTE SAMI SEBE SVOU VLASTNÍ TOTOŽNOSTÍ

5. ledna 1980

Maharadž: Prostě věnujte pozornost sami sobě a vše ostatní bude v pořádku.

Tazatel: Pracujeme tvrdě na tom, abychom si to zapamatovali, a to s nesmírnou intenzitou. Věnujeme tomu více pozornosti než praktikování *džapamaly*, opakování *džapy*, třebaže se to také zdá být jednoduché. Ocenil bych více rad od vás, vaše slova.

Maharadž: Toto „já jsem“ je vším, je Bohem, prostě pochopíte, že pocit „já jsem“ je Bohem, to je první krok. Pocit „já jsem“ je vámi. Všechny další činnosti budou následovat poté. Vy se jen ukotvíte v tomto poznání. „Já jsem“ je sluncem a všechny další činnosti jsou paprsky.

Tazatel: Vše se točí kolem „já jsem“?

Maharadž: Poznání „já jsem“ – prosté vzpomínky a konceptů – je vším. Představa „já jsem tělo a mysl“ tímto poznáním není. Nežádá se žádného úsilí, tou prvořadou věcí je to, že „vy jste“ (neboli „já jsem“) teď, když mně posloucháte, zůstaňte v tom. Pochopíte, že poznání „já jsem“ je na těle a mysli nezávislé. Maurice Frydman popsal poznání Já tak přesně, jak to jen jde. Je to, co vím, závislé na vás? Jsou zde tisíce zkušeností, ale co je před nimi všemi? Vy jste to.

Tazatel: Stačí si tedy jen uvědomovat pocit „já jsem“?

Maharadž: Pamatujete si to, když jste tu byl jako dítě (nemluvně)? Co jste dělal?

Tazatel: Nic.

Maharadž: Pochopili jste, že zkušenosti světa a vás samotných jsou zde, aniž byste něco dělal?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Jděte do zdroje a stabilizujte se zde. Pak tu nebude žádná změna. Možná jste četl *Gítu*. Kdo je tu, aby posoudil její správnost? Je to poznání „já jsem“, které musí schválit vše, co je v *Gítě* řečeno. Ukotvíte se v Já. Ať jste před „já jsem“ čímkoli, stabilizujte se zde. Jakmile dojde k přebývání v Já, všechny promluvy budou znít jako plácání nesmyslů. Ztratil jsem ostych mluvit; vše, co jsem vyřkl, bylo hluboké. Poznání je projeveno v nevědomosti, stejně jako dítě vychází z nevědomosti. Víím tedy, že světské poznání je produktem nevědomosti a veškeré skutečné poznání je před *džňánou*. Odevzdejte se Guruovi a meditujte na Já. Připomínka toho, že jste měl rodiče, je připomínkou toho, že „vy jste“. Připomínka existence vašich rodičů je základním materiálem, primárním zdrojem materiálu. Primární ingredience vědomí jsou stejné. Zbavte se

pýchy na to, že jste *Džňánin*. Třebaže se snažíte uchopit tento stav, tuto hranici mezi pocitem bytí a Absolutnem, je prchavá.

Dokonce ani někteří světci nemají vždy poznání o tom, jak se věci mají. Jak z Absolutna došlo k tomuto spojení pěti elementů a pocitu bytí? Vaši rodiče se vám představili, ale víte určitě, že byli vašimi rodiči? Musíte se zaměřit na otázku „Jsem opravdu tímto titěrným principem, který je pouhým produktem rodičů?“

Jaká póza, postoj nebo slovo je důvěryhodné? I čtyři *Vědy* prohlásily „*Néti, Néti*“ (ani toto, ani toto), ale na základě jakých pokračujících činností světa toto sdělily o skutečnosti? Je to mimo nás. Proto ani u mne nezůstává žádná důvěryhodnost, všechny zkušenosti, dokonce i Bohů, jsou omezeny pouze na slova. Před slovy žádné příběhy Bohů neexistují. Kdyby mi naslouchal Krišna, řekl by: „Jsem požehnaný jeho (Maharadžovými) slovy.“ Pravda nemá žádnou formu ani jméno, zatímco náboženství se opírá o pravidla a rituály. Slova nemohou být pravdivá, přesto musíte zjistit, s kterými slovy byste se chtěli ztotožňovat? S jakou totožností byste se chtěli vyhladit?

Během hledání Já nemohli dojít prorok Mohamed a ostatní světci ohledně své totožnosti k žádnému závěru a říkat „Já jsem *Parabrahman*“ nebo něco jiného. Jak by mohli? Řekli Kristus, prorok Mohamed a ostatní světci něco o pravdě? Kde je důkaz pro *Parabrahman* neboli Pravdu? Během všech světských činností jste donuceni buď trpět, nebo si užívat. Dokážete předložit důkaz *Parabrahman*? Kdo přijme ověřený důkaz? A jakým oprávněním?

Forma i jméno na mne byly násilně uvaleny. Primárním konceptem je pocit bytí. Nemám žádné jméno ani formu, pouze emocionální pochopení. Vyhladte sebe sama svou vlastní totožností. Neplette se do toho, co říkají druzí. Co je vaší nejdůvěryhodnější totožností? Když tu není vědomí, není tu svět. Pátřejte po své totožnosti. Ten, kdo realizoval svou pravou totožnost, bude považovat vše ostatní za nedůvěryhodné, jelikož totožnost pocitu bytí je klam.

Tazatel: Neměli bychom tedy zkoumat duchovní zkušenosti? Máme zkušenosti, ale nikoli pravdu.

Maharadž: Mějte zkušenosti, dotazujte se na zakoušené; je to důvěryhodné? V první sezóně dešťů došlo k narození, v té druhé ke smrti. Kdo se narodil? Byla to tato deštivá sezóna nebo osoba? Jen realizovaná bytost to dokáže říci, protože je ničím, prázdnotou. Vše, co se jevilo, zmizelo. To, co neexistovalo, není. Vše, co zůstává, je skutečnost. Poté, co odešel pocit bytí a pocit nebytí, vše co zůstává, je pravda. Před touto nehodou, tj. objevením se a zformováním tělesné formy, zná pravdu každý. Jedině ten, kdo ví, že tu nic není, může říci, že je zde nekonečnost a hojnost. Všechny naše myšlenky se týkají jen druhých. Přestaňte se starat o to, co říkají druzí. Trpíte jen kvůli této události zvané zrození, já ve skutečnosti nemám žádné zrození.

27. TICHÝ ZVUK

6. ledna 1980

Maharadž: Stav bdění a spánku společně představují pocit bytí a kvůli němu tu je svět. Pocit bytí závisí na potravinovém výtažku. Co jsme pak my?

Tazatel: Jakou cestu máme následovat?

Maharadž: Meditujte na Já, na nic jiného. Pocit bytí sám vám vyjeví, jak vyvstal a jak zmizí. Meditace na něco je snadná, ale meditace na Já je dost složitá. Řekl Buddha toto vše?

Tazatel: Řekl to samé.

Maharadž: A jsou Buddhovy pokyny následovány?

Tazatel: Pokud jde o veškerá pravidla chování, tak ano, ale nikoli podstata jeho učení. Miliony lidí nemají ani ponětí, co je za těmito pravidly. Následují jen pravidla typu, toto se jíst má, toto se jíst nemá.

Maharadž: Je toto poznáním anebo jen způsoby, jak zabít čas? Nakonec, lidé jsou otroky času; řídí se diktátem času. O znovuzrození nevím nic, znám jen toto zrození, a poté, co jsem ho poznal, vím, že neexistuje. V důsledku spojení s tělem lidé nabydou takzvané

poznání a následně se podle toho chovají. Jaké poznání máte mimo informace, které jste si nashromáždili z vnějšku?

Tazatel: Je to vše, co máme.

Maharadž: Co máte?

Tazatel: Ne moc.

Maharadž: Poté, co dojde k označení „zrození“, jaké máte poznání? Bylo vám řečeno o zrození, jaké další informace máte?

Tazatel: Žádné.

Maharadž: Každý má toto poznání („já jsem“) k tomu, aby ho pochopil a tiše v něm přebýval. Pochopením Já pochopíte svět, co jiného zde je? Jste stejně tak rozlehli jako svět. Když vy jste, svět je, jinak není. S jakou totožností sebe sama jste četla knihy? S totožností ženy? Poznání není mužské ani ženské.

Tazatel: Ano, ani ženské ani mužské.

Maharadž: A co čtenář?

Tazatel: Já?

Maharadž: Chápete sebe samu během čtení jako ženu?

Tazatel: Ne.

Maharadž: A po dočtení?

Tazatel: Jako ženu.

Maharadž: Bůh či nebe jsou dočasné; nic poté není. Pro mě to není vůbec ničím. Kde jsou všechna tato Božstva? Co slibují? Jak existují? V jakém jsou stavu? Já jsem v současné době ve stavu, kde byl násilně uvalen pocit bytí. Čím déle zůstává, tím delší je utrpení, ale zmizí. Udržování je jen na chvíli, pochopte tuto chvíli. Kdy tato chvíle začala? Jak dlouho potrvá a díky čemu? Veškerá výbava světa je vyjádřením pocitu bytí. Ten, kdo to pochopí, je během procesu shromažďování informací znalejší. Takto jste došla ke kořenu poznání; realizujte to a transcendujte to. Ukotvěte se před rozumovým pochopením.

Tazatel: Poznání řečené zde je hodnotné, ale lidé nejsou dostatečně zralí, aby ho pochopili. Možná časem. Mnozí praktikují pokání a mají silné nutkání, přesto je jim poznání nedostupné.

Maharadž: Myslíte si, že vy chápete?

Tazatel: Vzpomínky, slova...

Maharadž: Existují dva druhy zvuků. Jeden ten, který slyšíte, a pak zvuk primární, nevyřčený, tichý. Okamžik, který vnímáte, když se probudíte, je tím nevyřčeným zvukem. Později poznáte, že jste, a následují všechny ostatní zvuky. Veškeré zvuky jsou založeny na pocitu „vy jste“ neboli „já jsem“. Je to jazyk beze slov; nevyřčený, tichý. Je ničím.

Tazatel: Existuje nějaký souběžný stav mezi stavy bdění a spánku na jedné straně a vědomím, na té druhé, který je takzvaně narozen?

Maharadž: Ano, je tam velmi jemný stav, který je nyní spíše hrubý, ale v dětství je to velmi jemný stav. Pocit „já jsem“ je zaměstnán jako nástroj, jako zrak pro oko. Kdykoli je tu zrak, je zde svět; současný pozorovatel nemá barvu ani tvar. Léčka zrození a smrti je kvůli tomuto „já jsem“. Rozjímejte nad ním, realizujte ho a překročte; pak máte poznání. Veškeré zkušenosti jsou časem omezené. Jak byste nazvala to, co pozoruje zmizení myšlenky? Přemýšlejte, pokud to máte ráda, ale myšlenkový proces zmizí. Můžete si nashromáždit mnoho poznatků, jste však stále chycena v tělesném vědomí.

Tazatel: Shromažďování poznatků je léčkou.

Maharadž: Tak jako pavučina pavouka – koncept narození je zdrojem utrpení. Dokud se držíte představy narození, nebudete osvobozena. Když jste osvobozená, jste *Nirgunou* (bez kvalit), věčně svobodná. *Nirvána* značí nepřítomnost vzorku. *Saguna Brahman* (s kvalitami) dosáhne *Nirvánu*. Pocit bytí je kvalitou být. *Nirguna* značí nepřítomnost kvality a *Nirvána* rovněž značí nepřítomnost kvality.

28. ABYSTE REALIZOVALI NEBYTÍ, PROSTĚ BUĎTE

8. ledna 1980

Tazatel: Jak se dějí věci kolem *Džňánina*? V případě dítěte nastává vývoj díky rodičům.

Maharadž: V důsledku pocitu bytí je formování těla ve světě spontánní. *Džňánin* je sám o sobě přírodou, je tedy na přírodě, aby se o něj postarala.

Tazatel: Někteří jogíni žijí stovky let, bez vody...

Maharadž: Činí tak jen pro to, aby prodloužili své životy, pro osobní uspokojení a z pocitu povinnosti vůči duchovnu. Na čem závisí pocit bytí? Snažte se svůj život prodlužovat, ale když se něco pokazí, dojde k smrti. Na čem závisí přesvědčení a poznání, že „vy jste“? Pocit bytí se stane nebytím a nebytí se spontánně stane pocitem bytí, tak koho bychom se měli vyptávat? Měli byste to sami prošetřit; co je podporou tohoto „já jsem“? Na čem závisí víra, že „vy jste“? Proč je tu pocit bytí? Proč jsem? Jak jsem? Lidé přemýšlí jen o těle a myslí, pak přijde smrt a víra „já jsem“ zmizí.

Tazatel: Někteří chtějí život prodlužovat, mají sebelásku, jsou chyceni v *máji*?

Maharadž: Jakmile překročí myšlenku „já jsem tělo“, na délce života nezáleží, protože co se týče jejich existence, nejsou závislí na ničem. Aniž byste na něčem záviseli, musíte najít sebe sama. Kdykoliv přemýšlíte, tak myslíte na něco jiného, čím nejste. Jak myslet na sebe? Nejde to. Musíte pouze přebývat bez myšlenek. Můžete přemýšlet o tom, že žádný Íšvara neexistuje, ale nemůžete přemýšlet o sobě. Co jste dělala osm dní před početím? Víte to vy nebo já? Jen vy můžete říci něco o stavu osm dní před vstoupením do dělohy. Jak to bylo s pocitem bytí před početím? Kdybyste si uvědomovala pocit bytí, měla byste zájem vstoupit do dělohy?

Tazatel: Nepamatuji se.

Maharadž: Není to možné, protože jde o stav prostý pozornosti. S pocitem bytí začíná pozornost; v děloze je pozornost latentní. Pomezí mezi pocitem bytí a nebytí, tento úsek je nádherným stavem, stavem bez pozornosti. Jaké bylo označení tohoto zapalovače (*Maharadž zvedl zapalovač*) před tím, než byl vyroben? Když je někdo nemocný, vezme si lék. Je tu pocit bytí, a proto meditujeme a usilujeme o poznání. V opačném případě, když tu pocit bytí není,

kde je jaká potřeba? Před pocitem bytí tu žádná potřeba po poznání není. I Višnu zavřel své oči v *samádhi* a zmizel.

Tazatel: A nic nedělá?

Maharadž: Co lze dělat? Kvůli spojení s životním dechem nyní cítíte, že „vy jste“. Můžete něco udělat za nepřítomnosti tohoto spojení?

Tazatel: Můžu udělat něco proto, abych získala poznání?

Maharadž: Nedělejte nic kromě spočívání v pocitu bytí. Prostě buďte a pochopíte, jak se pocit bytí promění v nebytí. Držte se pocitu bytí, přebývejte v něm a rozjímejte nad ním. Prostě buďte.

Tazatel: Celý den?

Maharadž: Kdo říká „celý den“? Kdo jiný to může říct než váš pocit bytí? Pocit bytí dokáže do své kontemplace zachytit vše, ale nedokáže chytit sebe sama.

Překladaťel: *Zvuk dokáže protnout vše kromě sebe.*

Tazatel: Vrátila jsem se kvůli *karmě*?

Maharadž: V *Parabrahman* žádná *karma* neexistuje.

Tazatel: Proč je nezbytné vracet se do tělesné formy?

Maharadž: V této místnosti je prostor. Proč se rozšířil? Proč a jak? Prostor vně a prostor uvnitř – to vše je nic než prostor. Existuje pouze prostor. K čemu pak otázka typu jak a proč?

Tazatel: Proč se vracíme do tělesné formy?

Maharadž: Toto je pro vás důležité do té doby, co „vy jste“. Dokud má tělo energii, jsou tu zkušenosti světa. To, co bylo osm dní před početím, ať to bylo cokoli, trvá dokonce i nyní. Čím momentálně trpíte? Společností tělesné formy, pocitem bytí a jménem. Rozjímejte nad tím (co bylo před početím) a dostane se vám okamžitého řešení.

Tazatel: Jaký je vztah mezi „Tím“ stavem a *karmou*? Je *karmou* to, co vytváříme?

Maharadž: Kdo stvořil vás? Kdokoli stvořil vás, stvořil *karmu*. *Karma* je pohybem neboli činností. (*Maharadž směrem k Elaine*) Snažím se vás držet v pasti, jako byste byla v děloze. Jen pozorně naslouchejte a vše vyraší.

Tazatel (Elaine): Nesnesu chybnou otázku.

Maharadž: Hrubým omylem je to, že se ztotožňujeme s tělesnou formou. Je to první a poslední chyba. Připomínejte si semínko, které vytvořilo tělo, jeho život; díky němu zakoušíte svět. Semeno zmizí a vy jste ve věčném stavu. Stejně jako je to se stromem ze semínka, tak je to s pocitem bytí a tímto celým projeveným světem.

Tazatel: Mé ego, ega ostatních, vše, co slyším – to všechno je v pocitu bytí?

Maharadž: Ano, vaše sny. Otázky vyvstávají podle úrovně tazatele a jsou správné. Pokud se nyní vůbec máte o něco zajímat, tak je to stav osm dní před početím; *Parabrahman*. Dnes bylo zmíněno „ego“, ale čemu je tato nálepka dána a kdy? Všechno je tím nejposvátnějším a zároveň tím nejpozemštějším. Toto vše je zde, dokud je tu pocit bytí; samotná sebeláska je iluzí. Každý chce pocit bytí. Pocit „já miluji“ je iluzí, přesto jej ostatní světci velebí. Jací jste byli osm dní před početím? Intelektuál by řekl: „Byl jsem v latentním stavu ve výtažku mých rodičů“. To je běžná odpověď. Snažte se vystopovat své rodiče, jděte do věčnosti. Tento princip v latentní formě vstupuje do věčnosti. Existují dva přístupy. Buď se stabilizujete ve stavu před pocitem bytí, anebo se necháte lapit do různých konceptů a v pátrání po své přirozenosti selžete. Konvenční poznání jako takové není zničeno a pro jeho zničení není ani důvod, protože je ve své podstatě nepravdou.

Dalším základním konceptem je pojetí Dokonalé bytosti – *Púrna Puruša*. Dokonalý princip je ten, který existoval před vašim zrozením. Je tu určitá podobnost mezi nevědomým dítětem v kolébce a *Džňáninem*. Dítě nedělá rozdíl mezi močí a výkaly. Pouze dítě ví, jak zná sebe samo, a stejně tak je tomu u *Džňánina*.

Tazatel: Měli bychom se všeho vzdát a stát se dítětem?

Maharadž: Proč je tu pojmenovávání všeho? Spontánně to přichází, pouze pochopte, že trpíte kvůli svému pocitu bytí. Šla jste a chytla jste se ho? Ne, přišel spontánně. Dítě nemá žádné koncepty, představy, ego. *Džňánin* chápe jak se věci mají, toto vše trans-

cenduje a přebývá nepřetržitě ve stavu před pocitem bytí, nehledě na to, zdali je pocitu bytí lépe či nikoli. S jakou totožností odsud budete odcházet?

Tazatel: Žádnou.

Maharadž: Jste si jista? Pokud je to tak, je zde nějaká nutnost či důvod pro duchovní hledání?

Tazatel: Vlastně zde žádný důvod není.

Maharadž: Co je to nevědomost? Od bdění, spánku až po pocit bytí – vše značí nevědomost. Tato nevědomost zvaná zrození je stavy bdění, spánku a pocitu bytí. Jakmile to poznáte a jste o tom přesvědčeni, jste svobodní. Jen zřete falešné jako falešné. Pak odejde i konatelství; vaše dělání toho či objevení onoho vás nijak neovlivní. Před vyvstáním pocitu bytí jste byli po věky dokonalí a úplní jakožto *Parabrahman*. *Džňánin* nepřikládá žádnou důležitost stavům bdění, spánku a pocitu bytí. Žádný provaz, žádný had. Potřebuješ Paule nějaké úsilí k tomu, abys řekl, že toto vše je falešné? Jakmile víš, není zapojeno žádné úsilí, odhodíš to jako nevědomost, a není tu žádný záznam.

29. DALEKOHLED

9. ledna 1980

Maharadž: Pět elementů plně funguje bez jakéhokoliv sobeckého motivu. Podobně se děje vše zde, není tu žádná totožnost „já“. S odchodem pocitu bytí tu je naprosté završení Já, což znamená, že jsem jej také transcendoval. Prostor je všude, všechny ostatní elementy – vzduch, oheň, voda a země jsou aspirantem, kde působí tři *guny*, není zde ale žádný osobní zájem. S pocitem bytí vyvstává skrze vegetaci osobní zájem. V pětielementárním světě se odehrávají všechny spory, války a konflikty, ale pět elementů je v tom všem nezaujato. Dobré či špatné myšlenky zde nemají využití, to vše je hra pěti elementů.

Tazatel: Podléhá člověk vždy pěti elementům, dokud se tělo nerozpustí?

Maharadž: Co je tímto objektem zvaným „člověk“? Jakmile zemře, je pohřben. Jak je oddělen od pěti elementů?

Tazatel: Existuje člověk, který má nad elementy kontrolu?

Maharadž: Děje se to spontánně. Začne-li zde hořet, okamžitě přispěchám, abych oheň uhasil. Dokud přetrvává pětielementární výtažek, esence, což je dotek „já jsem“, tak zde bude docházet k činnosti.

Tazatel: A co realizovaná bytost? Ta nepodléhá, zatímco je v těle, pěti elementům?

Překladaťel: *Její pocit bytí a tělo budou podléhat.*

Maharadž: Kde jsou strůjci zázraků dnes? Kde byli před tělesnou formou?

Tazatel: Gautama Buddha řekl: „Pohledte na mně, kdy už jsem starý.“ Toto je přirozenost Nisargadatty, samotné přírody.

Maharadž: Říkám snad něco jiného? Zázraky se dějí; jaký to má smysl? Jaký rozdíl způsobily v pěti elementech? Mohou snad s celou touto hrou, měnící se každým okamžikem, napadnout arse-nál přírody? Krišna, Kristus a další přišli a odešli. To, co říkám, se vztahuje ke stavu před pocitem bytí a k tomu, jak a kdy se objevili v projeveném světě. Bylo to kvůli výtažku pěti elementů, poznání „já jsem“, že se objevili. Kde jsou teď? Jak jste se přihodil, že jste? Za předpokladu, že svět existuje, co je příčinou vašeho zjevení? Dejme tomu, že máme dalekohled. Je to přístroj, skrze který pozorujeme vesmír, ale pozorovatel je od dalekohledu stranou. Prostřednictvím světských znalostí klid nenabydte; tento dalekohled (tělo) má nespočet odlišností a jmen. Jeho zhotovení pomocí hrubých pěti elementů zabere devět měsíců a skrze něj (tj. tělo) vše pozorujete, ale pozorovatel není v dalekohledu.

Tazatel: Co jsme dělali osm dní před počítím?

Maharadž: Říci, že jsem ve stavu před počítím „byl pozorujícím“, je chybné. Zná v tomto stavu pocit bytí sebe sama? Žádné bytí. Pocit

bytí je formou pro *Brahman*, před početím o sobě neví. Co je tím ztělesněným dalekohledem v těle? Není to pocit bytí, který uchováte? Avšak vy Absolutno nejste pocitem bytí.

Tazatel: Byla tu vůbec někdy doba, kdy jsem nebyl ztělesněn?

Maharadž: Díky dalekohledu tu je pozorování projevu. Jakmile je dalekohled pryč, je zničen i pozorovatel? Pozorovatel nemá žádné kvality.

Tazatel: Pozorovatel nemůže být definován bez dalekohledu?

Maharadž: Jakmile pochopíte hru pěti elementů, jste hrou nedotčen; stojíte mimo ni. Pomocí jakého nástroje zakouším svět? Jak se tento nástroj přihodil? Jaká je jeho příčina? Mrtvý nezasahuje do záležitostí živých. Toho, kdo pochopil a realizoval pocit bytí, už pocit bytí nezajímá, nemá s ním žádnou spojitost. Zcela odhodte všechny světské řeči i koncepty. Mysl bude pokračovat ve švitoření a vy se s ní budete chtít sjednotit. Držte se od ní stranou a probudíte se. Švitořící mysl se pak zesynchronizuje s životním dechem, poví vám o duchovních cílech. Pamatujte si, že jste před švitořící myslí. Dýchání pokračuje, švitoření pokračuje – švitořící mysl vás ve jménu duchovna dovedla sem, ale vy jste a byli jste před ní.

Probudíte se z hlubokého spánku a této hraniční linii se říká *Paravani*, mimo slova. Když se hnete, stanete se vědomými, cítíte, že „vy jste“. Pak převezme kontrolu mysl, převládne slova a vy se necháte zaplést do světa. *Paravani* se od jazyku liší. *Para* značí „další“ nebo „překročit“ – jazyk prostého bytí beze slov, ale Já, Absolutno, tím nejsem. Paulovy psychické zkušenosti jsou spontánní.

Tazatel: Co je rozpohybovalo? Pět elementů a pak jimi otrásla *kundalíni*?

Maharadž: Tím nejdůležitějším je poznat „já jsem“ a prostě přebývat zde.

30. NEJSTE NIČÍM Z TOHO, CO ZAKOUŠÍTE

10. ledna 1980

Maharadž: *Džňánin*, který je mimo tělesnou totožnost, není dotčen trápením, které se sebou nese tělo a mysl. Joseph, z jakého postoje mi budeš psát?

Tazatel (Joseph): Z „já jsem“.

Maharadž: Ona si tu zapisuje už asi měsíc. Z jakého postoje budeš psát ty?

Tazatel: Musím odpovědět?

Maharadž: Budeš psát ve stejném stavu? Ten, kdo se snaží přebývat v Já, ztrácí totožnost se svým egem. Samotná totožnost, že „já jsem“, se rozpustila. Vaše skutečná totožnost – Absolutno – je před „já jsem“. Můžete jej opatřit nějakým okrovým rouchem?

Tazatel: Respektujeme u každého jeho náhled na život, dříve taková tolerance nebyla. Nyní toleruji mnoho věcí. Tento tolerující se dívá skrze svůj dalekohled.

Maharadž: Ano, ale hraní si s koncepty není přebýváním v pravém Já.

Tazatel: Abychom našli Já, musíme odejít na tiché místo, to mám rád. Ale když má někdo vhléd, není to nezbytné.

Maharadž: Kdo říká, že hledá ticho? Dříve jsem si myslel, že jsem byl stvořen. Poté, co jsem si vyslechl svého Gurua, jsem pochopil, že byla vytvořena neboli se objevila zkušenost, a nikoli já. Stvoření tohoto pocitu bytí, této zkušenosti, je výsledkem pěti elementů a jejich interakcí. Se stanoviskem „byl jsem stvořen“ přichází strach o život a ze smrti. Já pouze přebývám jako výsledek pěti elementů a tato zkušenost pocitu bytí je vytvořena bezdůvodně. Já, Absolutno, nejsem tím stvořeným. To stvořené nepřipouští Absolutno. Pozorovatel (mimo dalekohled) není vytvořen, objekt je stvořen. Chcete spočívat v tichosti bez meditace. Co děláte? Odkud víte, že „vy jste“? Ve „vědění“ se nachází vše. Vy se domníváte, že jste mimo

dalekohled, ale nepochopil jste, že vše, co chápete, je něčím dalším. Nechápete sebe sama.

Tazatel: Maharadž řekl, že tomu nemůžu rozumět.

Maharadž: Čemukoliv rozumíte, tím být nemůžete. Ptáte se způsobem podobnému následující situaci: Osel kráčí po cestě a vy se na něj dotazujete. Co s ním máte společného? Víte, že nejste oslem. Vše, co zakoušíte, není vámi. V této záležitosti své svědění neuspokojíte mluvením; všude jinde můžete mluvit a být spokojený. Co je to meditace? Meditace znamená odmítnutí všech zkušeností, přebývat ve stavu prostém zkušenosti. Na to, abyste realizovali tento trik, musíte spočívat v meditaci. Jaká je zkušenost? Zastavte i zkušenost „být“. Ten, kdo pozoruje jak pocit nebytí, tak pocit bytí, je ve skutečném stavu. Vy jen získáváte zkušenosti toho, co nejste. I pocit bytí je zkušenost, sjednoťte jej s pocitem nebytí. Pocit bytí odchází do pocitu nebytí. Absolutno neví, že je, jedině Ono přetrvává. Abyste obrátili pocit bytí do nebytí, vytrvale následujte meditaci, jinak budete jako skotačící tele. Buďte v meditaci a ukotvíte se. Pak se zde zastavte, jinak budete jako tele, které má v uchu vzduch.

Tazatel: Takže meditovat znamená pochopit, že nezakoušíme.

Překladač: *I primární zkušenost „vy jste“ by měla být popřena.*

Maharadž: Zkušenost se musí stát neviditelnou spolu s pocitem bytí „já miluji“.

Tazatel: A co s ruchem v meditaci?

Maharadž: Vaše smysly a končetiny jsou pořád činné; nejsou pod vaší kontrolou. Pomocí meditace by měla být tato slabost mysli přemožena. Jak intenzivně byste měli meditovat? Zatímco Kabír meditoval, kousl ho pes. Někdo přišel a řekl Kabírovi: „Hryzl vás pes.“ Kabír odvětil: „Pes ví a noha ví.“ Musí zde být hluboká touha. Stejně jako když se něčeho obáváte a nemyslíte na nic jiného. Např. „Zítرا ráno je třeba pro získání peněz udělat to či ono“, a kvůli tomu jste celou noc nespali. Potřebujete ty peníze, a to zoufale, a tak na to furt myslíte. V duchovnu je zapotřebí dozrát natolik, že intenzivně a vytrvale rozjímáte o své skutečné podstatě. Dosáhnete ji, ale musíte ji silně chtít.

31. JAK JSTE POTKALI SVÉ RODIČE?

12. ledna 1980

Maharadž: Dokud pokračuje dýchání, pokračuje i tok myslí. Jestli se považujete za tělo, mysl na vás bude mít vliv. Poznání značí zbavit se všech konceptů, nikoli je nabývat. Opusťte koncepty jako je zrození. Nemáte žádnou zkušenost ani tohoto zrození. Nepřijímejte nic, co vám je řečeno, nepotřebujete se radit ani se světci. Víte, že „vy jste“, proto se objevuje svět. Pomocí tohoto poznání věnujte pozornost tomuto poznání, ono vám pak vyjeví, co jste. Jakmile jste se dověděli, že „jste“, poznali jste to sami. Stejně jako automaticky dochází k vyživování plodu v děloze. Rodiče to obvykle nevědí, ke skutečnému zrození došlo před devíti měsíci od porodu, pak následuje „takzvané“ zrození. Dítě rozpozná matku ve věku asi dvou až tří let a začíná se učit, což je nevědomostí.

Tazatel: Existuje jedno vědomí, ale je zde nesčetné množství forem, proč?

Maharadž: Kvalitou vědomí je objevovat se v rozmanitosti. Duše je jedna, z pěti elementů vznikají různé formy. Je to kvůli chybnému ztotožnění s tělem, že je požadováno toto poznání („já jsem“). Átman je láskou Já; bezpečně vás sem přivedlo, uctívejte jej jako Boha, Íšvaru. Považujte se za Íšvaru, pak poznáte, co jste. A jakmile poznáte, co jste, všechny tužby budou naplněny. Poznání „já jsem“ je jako sladkost, nemá žádnou formu. Jíte ryby – jedno tělo je potravou pro to druhé. Toto tělo je potravou pro „já jsem“. Lidé mi kladou otázky, já na ně hledím jako na nevědomé děti. Ve věku asi tří let se začali učit to takzvané (klamné) poznání. *(Poznámka: Maharadž je před pocitem bytí, zná tento stav, tudíž jsou pro něj tito lidé dětmi.)*

Vaše totožnost je v neustálé změně. Ve stáří vás nakonec musejí krmit. Ztrácíte paměť. Žádná totožnost není důvěryhodná a čestná. Po Sebepoznání vaše naděje i sobectví odpadnou. Kvůli totožnosti s tělem říkáte, že jste mužem či ženou. Jak můžete tvrdit, že jste muž nebo žena, jestliže tu žádné tělo není? Nemáte žádné zrození či zku-

šenost zrození, ale nevědomá osoba se přesto velmi bojí smrti. Ten, kdo transcendoval pocit bytí, nemá během odcházení životního dechu žádný strach, žádný koncept, jen velkou radost.

Všichni zde jsou zaměřeni dovnitř, zajímají se jen o Já. Skutečným poznáním je pochopit, že nemáte žádnou totožnost.

Tazatel: Je pro Sebepoznání nutné úsilí?

Maharadž: Jaké otázky jste kladl předtím, než jste potkal své rodiče? Tichost znamená žádnou činnost, naprosté zastavení aktivity. Proč chodit na místo činnosti? Není-li zde potřeba slov a jejich významu, pak je tu tichost – „Já jsem *Brahman*“ (*AhamBrahmasmi*) značí Absolutno. Pokud zde není tělo, není tu žádná *guna* (kvalita). Mé učení je prosté – nejsem tělem a nejsem pocitem bytí, tj. produktem potravinového výtažku.

Pro vědomí neexistují žádná pravidla; králova zkušenost v děložce se neliší od zkušenosti běžného člověka. V Absolutnu není žádný pocit bytí a žádná pravidla pro pocit bytí. Díky milosti mého Gurua vím, jak se tento pocit bytí objevil. „Jsem stejný, jaký jsem byl před pocitem bytí“, nejsem narozen. Pro mé zakoušení zde nemůže být svědek, je-li zde, pak to nemůže být pravdivé. K uchopení tohoto poznání je nezbytná nepřetržitá meditace.

Tazatel: Jsou příbuzní nepravdiví?

Maharadž: Ano, může slunce spatřit své mrtvé paprsky? Toto je postoj *Džňánina*. Dokud se považujete za tělo, budou vyvstávat problémy; *Džňánin* tuto iluzi transcendoval. Prostě vše zapomeňte a rozjímejte nad tím, jak jste potkal své rodiče. Nejsou-li pochybnosti vyjasněny, vraťte se k okamžiku, kdy jste nabyl znalost svých rodičů.

Tazatel: Pokud tu opravdu nic není, jak může *Džňánin* přimět druhé cítit potřebu po *Džňáninovi*?

Maharadž: Každý, a to od rostlin po tvory, chce „být“ a znát „já jsem“. Jakmile máme existenci, přejeme si, aby pokračovala. Vaše zkušenost je kvůli pocitu bytí. Svět závisí na pocitu bytí; je šťastný nebo nešťastný? Když tu váš pocit bytí není, je šťastný či nešťastný?

Tazatel: Proč Ramana působil na svou matku, aby realizovala před smrtí?

Maharadž: Skutečnost, co byla jeho matka, Ramana znal, udělal to z lásky.

Tazatel: Lásky k čemu?

Maharadž: Jste něčím znepokojení, když tu není pocit bytí? Poznání „já jsem“ je celým vesmírem, nikoli jen tělem.

Tazatel: Takže Ramana žádnou matku nemá?

Maharadž: On sám neexistuje. *Džňánin* je Absolutno. Když *Džňánina* někdo uctívá, *Džňánin* to neví. V uctívajícím je pořád přítomen pocit bytí, a *Džňánin*, i když ho nezná, přesto mu pomáhá. Oblast vědomí je mystériem, buďte pokorní, nebuďte pyšní, spráte se s Já a ono vám poví vše. Semínko má v sobě celkový obraz rostliny. Ze semínka rýže nevyroste pšenice, proč? Jděte do zdroje. Mohutný strom vyraší ze semínka, ono obsahuje celý strom. Podobně pocit bytí obsahuje celý vesmír.

32. „JÁ JSEM“ JE PRIMÁRNÍ ILUZÍ

13. ledna 1980

Maharadž: Ráno jsem mluvil hodně neuspořádaně. Hovořil jsem o výměších, bez nichž není Íšvara stvořen. Pokud k tomu nedojde, stvoření Íšvary nepřijde. Řekl jsem, že jsem Rámou, Krišnou, Mohamedem atd., ale od kdy? Dokud nepřebýváte ve svém skutečném stavu, bude docházet k takovým věcem jako je černá magie. Zmiňujete se o tom, co říkají odcházející Lámové o svých budoucích zrozeňích. Je tomu tak kvůli jejich lásce být a libování si v znovuzrození. Někteří *siddhové* mají dokonce sílu inkarnovat se či vstoupit do těla někoho jiného, tak jako to udělal Šankaračárja.

Tazatel: Jak se můžete reinkarnovat, když se neinkarnujete?

Maharadž: Ano, to je i mé pochopení. Kdy člověk poznal, že byli nebo jsou jeho rodiče? Pouze ve snovém světě jeho snového zrození.

„Gati“ znamená pohyb a „šruti“ značí paměť. Vznikají současně. Nejste jako ostatní, jste mazaný a chytrý a na základě toho se i tážete. Procestoval jste svět a pak přišel sem, zatímco ostatní jsou běžnými typy. Vy jste velký špion snažící se získat duchovní tajemství.

Tazatel: Tajemství jsou pro rozvoj, ne k vystavování.

Maharadž: „Pragati“ znamená vývoj, ale také pohyby směrem k někomu. Pomáhají nám pohyby směrem k někomu jinému pochopit Já?

Tazatel: Záleží na tom, o „koho“ jde.

Maharadž: Tento „někdo“ je koncept.

Tazatel: Ne.

Maharadž: Oprostěte se od konceptů. Žádné koncepty, včetně „já jsem“.

Tazatel: Je „já jsem“ *Múlamájou*?

Maharadž: „Já jsem“ je primárním konceptem, primární iluzí.

Tazatel: A s tím dojde zároveň k zrození?

Maharadž: Primární koncept samotný vytvořil pro své zachování mnoho materiálů jako je např. mouka a obilné produkty. Z doteku „jáství“ vzniklo nespočet konceptů a různých jmen.

Druhý tazatel: Je Maharadž před konceptem Boha?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Primární koncept rozvinul tolik dovedností, jako např. „*čaja šástri*“ (pozn. překl. tj. *experti vykládající minulost, přítomnost a budoucnost ze stínu nebo fotografie*). Nejsem jimi ohromen.

Druhý tazatel: Maharadž nechce být obtěžován?

Maharadž: Proč bych se měl obtěžovat? Mé ego je vyhlazeno, vymýceno. Přestože je pocitováno, ve skutečnosti je vymazáno. Ať je jakákoliv podoba vykonstruována jakýmkoliv konceptem – může být důvěryhodná nebo věčná? Každý, kdo mě navštíví, bude oplývat energií, bude vyzývavý, ale ve chvíli, co přijde sem, bude rozptýlen.

Tazatel: Je znesvěcením, když popisujeme svého učitele?

Maharadž: Váš přítel na vás bude naléhat, abyste mu to řekl.

Tazatel: Podělil bych se s ním o tom dle úrovně, na které se nachází. Nyní, těžko říct.

Maharadž: Existuje mnoho Seberealizovaných lidí, ale nemluví, jsou tiše! Třeba se můžou válet na špinavé zemi, ale v povzneseném stavu.

Tazatel: Můžou v něm být někteří lidé v Indii ležící ve škarpě.

Maharadž: Nasloucháte promluvám, ale nerozjímáte nad výtažkem pěti elementů. „Já jsem“ nepodléhá žádnému zániku. Voda se vypaří, ale stává se hojností, stejně tak to platí s pocitem bytí, jakmile se rozpustí.

33. MEDITACE ZNAMENÁ SPLYNOUT S POCITEM BYTÍ

15. ledna 1980

Maharadž: Používají se zde termíny zrození *gun* (kvalit), pocitu bytí a působiště pocitu bytí, já jimi ale nejsem. Lidé se zde klaní, to je kvalita *sattvy*. Ze tří přijatých *gun* je *sattva guna* u jádra Sebepoznání.

Pocit bytí není konečným Sebepoznáním, třebaže mu jsou udělována významná jména jako Brahma/ stvořitel, Višnu/ochránce a Mahéš/ničitel. Ten, kdo pozoruje objevení a zmizení, pozoruje bez očí.

Tazatel: Přemýšlí *Džňánin*?

Maharadž: Za účelem komunikace musí používat slova.

Tazatel: Ve skutečnosti nic není?

Maharadž: Ano.

Tazatel: Je rozdíl mezi pocity a emocemi?

Maharadž: Vyjádření emocí a pocitů je tradičním výstupem tří *gun*. Pocit bytí je host, který odejde. Je hostem Absolutna. Veškeré vaše světské poznání je zbytečné, přesto bude hra pocitu bytí a tří *gun* pokračovat. Vy tím nejste. Když vše vejde do meditace, to, co

zůstane, je tím, co převládalo před 10000 lety. Je to stav, který přetrvával za nepřítomnosti bdění, spánku a pocitu bytí.

Tazatel: Jak se lze v meditaci vyhnout upadání do *samádhi*?

Maharadž: Nesnažte se *samádhi* potlačovat, přijde a odejde. *Samádhi* je přirozenou hrou tří *gun*.

Tazatel: Můj Guru řekl, abych do *samádhi* nevstupoval.

Maharadž: Meditace značí splynout s pocitem bytí. Přebývání v pocitu bytí je *dhjánou*.

Tazatel: Je pocit bytí svým vlastním objektem?

Maharadž: Ano, stejně jako je zlato objektem zlata, voda objektem vody, tak je pocit bytí objektem pocitu bytí. Řekl vám váš Guru, kde se setkáváte s poznáním „já jsem“, nebo v jakém bodě jste se setkal se svým pocitem bytí?

Tazatel: Na to nelze odpovédět.

Maharadž: Jedině *Džňánin* dokáže říci, co je to nevědomost.

Tazatel: Vše, co přichází a odchází, je nevědomost.

Maharadž: Stavby bdění a spánku přicházejí a odcházejí, tyto dva formují pocit bytí. Jak budete klást otázky bez těchto tří stavů?

Tazatel: Nijak, takže je používám.

Maharadž: Proces dosahování náleží třem *gunám*, ale cíl je za nimi. Ani meditace není skutečná.

Tazatel: Je poslední překážkou.

Maharadž: Cíl meditace je skutečný. Kniha bude užitečnější pro toho, kdo je víc nevědomý než druhý. Druzí píší ve velkém stylu vše o své nevědomosti a čtenář se do toho noří.

Viděl jste měsíc a vše ještě předtím, než se objevil pocit bytí, Brahma nebo tato iluze?

Třebaže je pocit „já jsem“ bohatý a hojný, je to iluze, která způsobuje mnohost. Tento projevený svět je dynamickou hrou pěti elementů a není v něm žádný prostor pro individualitu. Tak jako diamant září do všech směrů, podobně i vy v hluboké meditaci realizujete, že jste tímto celým projevem.

Tazatel: „Lila“, jedna restaurace v Paříži, má jedno světlo odrážející se v tisíci zrcadlech.

Maharadž: Realizujete, že tento princip, samotný pocit bytí, ozařuje celý svět. Svět je jeho tělem. V televizi běží film, je to hra světla. Podobně je projevený svět vaší hrou, hrou pocitu bytí. Takže poté, co to realizujete, odejdete do ticha. V pocitu bytí dovádí nespočet vesmírů. Všichni lidé, včetně Evropanů a dalších, jsou produkty hry pěti elementů.

Tazatel: Je to krásná hra.

Maharadž: Významné inkarnace přišly a odešly, ale nebyly schopny zastavit tuto hru pěti elementů. Jedna živá forma je potravou pro druhou, změnilo se to nějak? Existuje spolek na ochranu zvířat. Jen ale prodlužují jejich životy a nutí je déle trpět. Zastavil snad někdo stvoření? Pokročilo nějak plánované rodičovství – lidské či zvířecí? Nikdo nemá moc zastavit hru pěti elementů.

34. SPOLYKEJTE POCIT BYTÍ

16. ledna 1980

Maharadž: Ve formě je pocit bytí, v pocitu bytí je „já miluji“.

Tazatel: Jakmile jste svědkem a nikoli přemýšlejícím, jak dlouho trvá dostat se za to?

Maharadž: Přestaňte klást hloupé otázky. Celý pocit bytí vzešel z výronu tekutiny, kde je otázka „za“? Přišel spontánně z této vlhkosti. Nežádal jsem o něj. Jak vyvstala tato otázka pozorování? Říkám vám o tom, co „jste“. Jste stvoření z výronu, z pocitu bytí a tento pocit bytí je vskutku opovrženíhodný. Pochopil jste? Je to váš egoismus, který je třeba odhodit. Když jste svědkem, nejste toto ani tamto. Jaký je váš současný stav? To vám říkám. Ukazují popisy spjaté s tím, co je před vaším pocitem bytí, ty však nejsou skutečné, jsou jen naznačující.

Tazatel: Pocit bytí je svědkem, tak se ptám.

Maharadž: Pozorování na úrovni pocitu bytí se týká projeveného hrubého světa. Já vám říkám, jak vzešel pocit bytí. Lidé se nechají unášet zázraky, ale tím největším zázrakem je pocit bytí; celý svět je jeho vyjádřením. Vysvětluji svůj stav, co jsem? Současně se světem jsem nabyt svou formou, to je ten největší zázrak. Poté, co jsem potkal svého Gurua, jsem zkoumal pouze sebe sama. Nevěnoval jsem pozornost ničemu jinému, jen sám sobě. Má přítomnost je tím největším faktorem; nemám žádnou potřebu jiných světců a všech. Můj Guru mě instruoval co „jsem“, rozjímal jsem jen nad tím. Mé vědomí se objevilo spolu s tělesnou formou. Mým původním stavem je být tam, kde není žádné „já jsem“. Vysvětluji vám, jak se u mě věci mají, z mého stanoviska musíte realizovat sami sebe. Svědkem čeho jste jakožto „já jsem“?

Tazatel: Vše je a není.

Maharadž: K tomu zde musí být pocit bytí. Kde je pak otázka pozorování? Pozorování čeho? Naznačil jsem, jak dochází k vtělení. Vedle této tekutiny, co jste? Tak kde je otázka dobrého a zlého? Můžu se zdržet svého úsudku o této tekutině, v níž je kontaktován celý svět. To, jak se stalo, že pozoruji svět a cítím, že „jsem“, je prostý přístup. Můj Guru mi v hluboké meditaci ukázal, jak přišla tato forma spolu s pocitem bytí a také svět. To mi bylo odhaleno v hluboké meditaci. Krišnamurti nikdy neodkryje toto tajemství. Prozradí to jen v soukromí.

Tazatel: Zná znalec sebe sama?

Maharadž: Ano, i když jsem realizoval, co mi řekl můj Guru, tím nejdůležitějším je můj stav před pocitem bytí, kdy tu žádný pocit bytí nebyl. Kdyby zde nebyla zpráva pocitu bytí, kdo by pozoroval tento zázrak?

Tazatel: Kdo by jej vytvořil?

Maharadž: Je to spontánní tvoření, pocit bytí nemá žádného stvořitele. Semínko vyklíčí a je tu rostlina. Řekneme, že ji stvořil Bůh, ale to vše je spontánní. Z malého semínka vyrostete obrovský

banánovník. Lidé uctívají Boha kvůli strachu ze smrti; je tomu tak, protože přijali smrt.

Tazatel: Je to, co je před pocitem bytí, Maharadžovou vědomou zkušeností?

Maharadž: Je to věčný stav. Hovořil jsem o vědomém stavu, kde je pocit bytí pomíjivý, a já jím nejsem. Vše, co je před pocitem bytí, je věčné.

Tazatel: Ví to Maharadž ze své zkušenosti?

Maharadž: Protože jsem před vším, *Parabrahman* a *Paramátman* jsou mými jmény před vědomím. V tomto stavu nejsem spjat s ničím.

Tazatel: Je tato pravda pro všechny? Někteří vědí, zatímco jiní nevědí.

Maharadž: Nezabývám se ostatními, kdo jiný může být kromě Mne? Když spolknete pocit bytí, vše, co zůstane, je tento stav. V tomto stavu nemám žádné vazby; jsem v něm sám, sám beze slov, před slovy. Existuje tvrzení: „Jsem sám, ať je mne mnoho,“ toto je *Mája*.

Tazatel: Necítil jste se v *Parabrahman* osamocen?

Maharadž: Tato věta vyvstala, když se objevil pocit bytí, když zde došlo k vibraci. Odmitám *Upanišady*, učí důkladně, ale mně se nedotýkají. Vše, co je napsáno ve jménu filosofie požívaje syrový materiál, není nic než nevědomost. Tři *guny* jsou citovými rozpoloženími a nejsou pravdou. Tento velký podvod, tento falešný svět je vytvořen z tekutiny. Lidé jsou instinktivně zahanbeni, to je důvod, proč si chtějí schovávat své intimní partie. Jak můžete mít nějaké ego, když zvážíte tento aspekt? Je to ten nejpovrženější stav. Odkud a kam pak budete postupovat!

Tazatel: Odnikud nikam.

Maharadž: Budete mít zájem ukazovat veřejnosti tuto tekutinu? Tanečnice mají chlapce v každé vesnici. Jedna takováto dívka se setkala s významným mužem a ztratila svou totožnost. S tímto „velikánem“ již neměla žádnou totožnost. Když ho potkala, všechny

její hříchy z minulých životů byly spáleny na popel. Kabír řekl, že recitoval posvátné jméno milionkrát, konal pokání, ale nerealizoval do té doby, dokud nepotkal dokonalého Gurua, který ho přehodil za všechny světy, do dokonalosti. Pocit bytí není skutečný, svět také není skutečný, je jen vyjádřením nechtěného pocitu bytí. Jak může někdo nabýt klid pouhou zkušeností? Všechny zkušenosti jsou falešné. Je zde někdo, kdo dovedl „já jsem“ do tichosti uchýlením se ke zkušenostem? Do tichosti můžete jít jen tehdy, když je pocit bytí plně uspokojen a zapomene na sebe sama. Klid proto spočívá pouze v nepřítomnosti pocitu bytí.

35. TĚLESNÁ TOTOŽNOST JE ILUZÍ

17. ledna 1980

Maharadž: Krišnamurti mluvil o celém projevu, zatímco já ukazuji na to, co přivedlo projev k existenci. Pokud si myslíte, že jste konatelem, tak vše, co je uděláno, není ničím jiným než vaší domýšlivostí. Krišnamurti není osoba. Je ve stavu, který popisují. Nejvyšší bytí je v každém, *Džňánin* toto přijímá. Jen jeden z milionu to realizuje. Kromě intelektuálních zkušeností chce většina lidí prostřednictvím těla jen nějakou výhodu. Stabilizujte se v „já jsem“ a nesnažte se jen získávat nějaké výhody prostřednictvím těla. Nemí-li realizována vaše pravá totožnost, umřete s tělesnou totožností a jménem.

Poznání „já jsem“ je v samotném středu. Odkud zakoušíte projevový svět a tělo? Není to důsledkem tohoto centra? Pokud by střed „já jsem“ neexistoval, zakoušela byste tělo? Vzdejte se totožnosti, že jste žena; připoutanost k mužské či ženské formě je samo o sobě iluzí.

Tazatel. Rozumově chápu, že ženství je iluze, ale nesnázi je to, že jsem oddělená a přesto...

Maharadž: Jakmile pochopíte, pak nejste chycena v nesnázi, jste osvobozena.

36. „JÁ JSEM“ JE DOČASNÉ V NEKONEČNÉM

16. ledna 1980

Tazatel: Ramana Maharši hovořil o milosti Gurua. Co by o ní řekl Maharadž?

Maharadž: V Indii má milost Gurua velký význam. Milost je zde neustále, zda ji žák přijme, je na něm. Má z ní užitek podle toho, jakou má víru. V Písmech je Guru uváděn jako Nejvyšší Skutečnost, proto žák Gurua uctívá. Krišnamurti říká, že Guru není zapotřebí, také má pravdu.

(Poznámka: Existují takzvaní Guruové, ale Maharadž je Absolutno. Jsou Guruové, kteří mohou být podvodníci, je mezi nimi soupeřivost o žáky. Ale musíte vzít v potaz následující poměr – mezi 10 miliony je jeden zřídkaový případ Gurua, a většina z nich je nepřístupná, nezajímají se o udělování poznání.)

Mým věčným bohatstvím je můj Guru, Sadguru, vše ostatní je pomíjivé v oblasti pěti elementů. Přihodilo se mnoho zániků vesmírů a zmatku, ale můj Guru je nedotčen. Za co žák Gurua chápe, tím se stává. Rozdíly zmizí a stanou se jedním.

Při prvním setkání Guru řekne „Nejsi tělo ani jméno.“ Pokud jste bez těla a jména, jste Skutečností. Má existence je mi k ničemu, z mého pohledu jsem se stal zbytečný, a jsem nyní za všemi koncepty. Lidé přijímají koncepty, které mají rádi, a podle toho budou odměněni.

(Poznámka: Maharadž nerad mluví; je-li otázka, odpoví na ni. Dříve měl ve zvyku vytvářet sporné situace a řešit je. Nyní nemá zájem. Bude mluvit z úrovně, tak jak on chápe otázku spjatou s pocitem bytí. Žádné otázky vzešlé z konceptu „já jsem tělo“ zodpovězeny nebudou. Totožnost s tělem je smrtí. Ztotožněte se s poznáním „já jsem“ a nebude tu žádná smrt. Lidé však pořád tíhnou k tělu.)

Tazatel: Považuje Maharadž „jáství“ za podobnou realizaci?

Maharadž: Vědomí „já jsem“ je reklamou Absolutna. Absolutno je nepoznáno. To, co nazýváte Íšvara, Brahma a tak dále, jsou reklamní tabule Absolutna.

Tazatel: Je ten, kdo je osvobozen od pocitu „já jsem“, *Džňánin*?

Maharadž: *Džňánin* nepotřebuje být osvobozen od dotyku „já jsem“. Seberealizovaný stav je jemnější než prostor, *Džňánin* transcendoval vědomí. *Džňánin* je ten, kdo nemá žádné bdění, spánek a pocit bytí. Stejně jako Paul Brunton učinil známým Ramanu Maharšiho, podobně je Íšvara neboli *Brahman* reklamním oddělením Absolutna.

Tazatel: Po ulici kráčí dva chodci, jeden osvobozen od individuálního „já“, druhý seberealizovaný...

Maharadž: Seberealizace znamená pevné přesvědčení o konečném poznání Já, pak zde není žádné odchýlení se od Absolutna.

Tazatel: Jaký je proces Seberealizace?

Maharadž: Ten první je hledajícím. Jakmile je zde přesvědčení (o Já), jste na druhé straně. Spácháte sebevraždu pomocí konceptu anebo spontánně?

Tazatel: Sebevraždu si způsobíme sami. Vy pácháte sebevraždu spontánně?

Maharadž: V pravém věčném stavu neexistuje domáhání se důkazu ohledně neskutečnosti. V neskutečnosti důkaz hledáte, a to je zmatek neskutečnosti.

Tazatel: K realizaci může dojít pouze v těle, ten, kdo je mimotělní a vznášející se v nebi, mít Realizaci nemůže.

Maharadž: Naprosto správně. V Realizaci není žádná barva, tvar, forma – toto přesvědčení se musí upevnit.

Tazatel: Co se stane, když někdo umírá s koncepty?

Maharadž: Záleží podle konceptu. Tento konkrétní koncept nebude konkrétní tvar.

Tazatel: Když tělo zaniká, odchází konceptualizace s ním?

Maharadž: Koho koncept zaniká?

Tazatel: Těla.

Maharadž: Když *Džňánin* opouští své tělo, pocit bytí transcendoval.

Tazatel: Je-li osoba vtažena do konceptu pocitu bytí, tak dotek „jáství“ není rozpuštěn?

Maharadž: Věčná zpráva „já jsem“, ať je jakákoliv, je „uvařena“ v momentě. Zpráva „já jsem“ – chemická látka – se ztotožní s tělem a řekne „já jsem“. Narozené dítě nemá žádné jméno, vy mu jej udělíte.

Tazatel: John Smith si myslí, že se v okamžiku smrti stane neutronem. „Já jsem“ zanikne. Kam se pak poděl tento koncept?

Maharadž: Bude se potulovat v oblasti pěti elementů. To, že do dělohy vstoupí John Smith, je váš koncept. Toto vše je pětielementární hra.

Tazatel: Ale řekl jste...

Maharadž: Je to hra slov.

Tazatel: Já ale představuji Nisargadattu světu. Koncept Johna Smitha je v pěti elementech.

Maharadž: Ten, kdo má svrbění konceptu, bude zakoušet radost či utrpení z představy konceptu. A co vy? Ten, kdo nemá žádné svrbění, nebude trpět. Nevzdalujte se od Já, do ničeho z toho nevstupujte. Dotazujte se na sebe. Odpovědi máte, vy již v Konečném přebýváte, přesto kladete otázky? Odpovídejte svým čtenářům z vašeho skutečného postoje, jinak držte pusu zavřenou. Už jsem vám řekl, vy nejste chemickou látkou a jejími kvalitami, tak nač si dělat starosti? Vy však tančíte v rytmu otázek. Vy jste Pravda, toto „jáství“ se jen dočasně objevilo. Já vím, že toto projevené *Brahman* neboli Vesmír je neskutečný, je časem omezený a nestálý. Zpráva „já jsem“ přišla spontánně a je kořenem projeveného světa. Zpráva „já jsem“ se chopila těla jako své totožnosti a začalo utrpení. Přihodilo se „já jsem“ a byl „uvařen“ svět. I tuto informaci jste získali později. Když vešlo „já jsem“ do tření, rozpoznalo tělo, matku a tak dále. Před tím jste zprávu „já jsem“ neměli. Existovali jste, ale nevěděli jste o tom. V tomto stavu bez subjektu vyvstal subjekt. V nekonečném stavu je stav „já jsem“ dočasný. Nevzdávejte se svého pravého postoje, jinak budete

oklamáni. Ať byste rozšířili své hledání jakkoliv, bylo by to pořád v oblasti pěti elementů. Neuchovávejte si to („já jsem“) v paměti, pak budete šťastní. Já vím, jak došlo k setkání mého skutečného stavu a „jáství“. Proč bych se měl tedy nyní starat o Krišnu a Ardžunu? Jakmile jsem poznal vše ohledně zprávy „já jsem“, drama skončilo.

Šiva uctíval Rámu, ještě než byl Ráma inkarnován. Řekl, že Ráma je *Parabrahman*. Když se Ráma narodil, nevěděl to, řekl mu to jeho Guru. Ve stavu *Parabrahman* není žádné vědění. Věděl Ráma, *Parabrahman*, že ho Šiva uctíval?

37. TRANSCENDUJTE „JÁ JSEM“

21. ledna 1980

Tazatel: Kdo říká „já jsem vědomí“? A je to pocit „já jsem vědomí“, který sleduje otázku ke vzpomínkám?

Maharadž: Neříkejte se jen těla a jména, ale zaměřte se na „já jsem“ a všechny otázky budou zodpovězeny.

Tazatel: Co nám brání obdržet milost?

Maharadž: Kvalita vaší víry by měla být intenzivní, pevná a trvalá.

Tazatel: Má i komplex těla a mysl touhu být osvobozen?

Maharadž: Ne, v tělesném smyslu nikoliv. Jakmile jste se ztotožnil s „já jsem“ zbaveného tělesné totožnosti, musíte jen přebývat v Já.

Tazatel: Je to také touha?

Maharadž: Ne. Je to velmi silné přesvědčení, že nejste tělem a myslí.

Tazatel: Krišnamurti řekl, že touha plodí chaos. Může být překážkou k Sebepoznání tento každodenní život, těžká práce a studium?

Maharadž: Kdo se ptá?

Tazatel: Já jsem.

Maharadž: Držte se pouze tohoto „já jsem“ a všechny překážky zmizí. Pokud mne pochopíte správně, budete mimo oblast těla

a myslí. Mnohokrát se stává, že jsou učení pochopena nesprávně. Protože je tu „já jsem“, vyvstávají otázky. Když tu „já jsem“ není, nemůžou vznikat žádné otázky. V oblasti „já jsem“ je možné cokoliv, ale kdybych si byl vědom sebe před počítím, myslíte si, že bych byl býval v tomto těle? *Džňánin* je ten, kdo ví, že tento pocit bytí, svět a *Brahman* jsou neskutečné. Poté, co jsem pochopil „já jsem“, jsem ho transcendoval a došel k závěru, že všechny tři entity jsou neskutečné. Co dalšího pak zbývá k likvidaci? *Parabrahman* je bez atributů a Já jsem *Parabrahman*. Nejsem pocitem bytí, světem ani *Brahman*.

38. DECH KRAJTY

22. ledna 1980

Maharadž: Vám všem říkám, abyste přebývali v „jáství“ a vše vám bude vyjasněno. Ti ostatní se jen dotazují na svět, pořád něco chtějí. Mé směřování vedlo k Harimu (Bohu), nechtěl jsem nic než Hariho a Hari sám odhalil, že je *Májou* (iluzí).

Tazatel: Existuje mezi božstvy a Absolutnem něco neurčitěho – univerzální mysl?

Maharadž: Jaké to má jméno? Je to *Mahátatva*, *Múlamája*, Primární iluze, „jáství“ (*So Hum*) neboli „Já jsem projevené *Brahman*“. Projevené *Brahman* je „já jsem“. Ať je před vydáním zvuku jakýkoliv princip, tento princip je dosvědčen sebou samým. Kladu důraz na to, abyste se v tomto stavu stabilizovali. Recitace „*So Hum*“ musí trvat dlouhou dobu, je před slovy. Když je princip „*So Hum*“ potěšen, princip reprezentovaný těmito slovy odhalí poznání.

Tazatel: Má každý opakovat „*So Hum*“? Kladete důraz na *džapu*?

Maharadž: *Džapa* „*So Hum*“ neustále probíhá ve vašem pulzu, vyjadřuje „já jsem“. S tímto „já jsem“ se vyladíte pomocí opakování. Tato energie „*So Hum*“ beze slov je syrovým materiálem inkarnací a inkarnace jsou reklamními tabulemi primárního principu. Pri-

márním principem je *Parabrahman*, jeho reklama je vyjadřována pohybem, vibrováním tohoto „*So Hum*“. Jeho pohybem je veleben primární princip. Tento reklamní materiál je *Múlamájou* (Primární iluzí).

Tazatel: Jakmile to inkarnace poznají, nejsou chyceny v *Múlamáji*.

Maharadž: Tento inkarnující princip – *Múlamája* – uděluje poznání inkarnovaným. Slunce vychází z temnoty a je zdrojem světla. Je v záři a nemůže vidět temnotu. Navzájem se neznají. Přebývejte v Já, abyste se v tomto poznání zabydleli. Tento dynamický princip, *Múlamája*, prostupuje vším ve světě a vibruje. Růst ale není věčný, je časem omezený. Dynamický růst 4500 let starého stromu je zastaven. Jeho kořeny tahaly živiny ze země, stejně tak „jáství“ získává živiny prostřednictvím potravinového těla. Jakékoliv poznání, které máte, je zapleteno s tělem. Tento pocit tělesné totožnosti je třeba ukončit a vy byste měli přebývat v „já jsem vše“. Vaše láska je založena na stavu „já miluji“, to je *Mája*. Existuje mnoho lesů a velkých zvířat. Tento dotek „já jsem“ se rozrostl do projeveného světa. To je princip *Máji*. Musíte provádět pokání se silným odhodláním a přebývat v doteku „jáství“; toto „já jsem“ je vším.

Tazatel: Žena spolu s Paulem nesehnala místo na parkování, takže nastal problém. Řekla: „Přijímám to“, pak se volné místo objevilo.

Maharadž: Místo pro parkování se objevilo kvůli odhodlání „já jsem vším“. Oddanost běžných lidí je typu chci to a to. Podobá se to dohadování. Oni nevěnují žádnou pozornost věčnému. *Hatha* jogíni nabývají během procesu nadpřirozené síly (*siddhis*) a stávají se atrakcí pro masy. Ustrnou však tam, kde není věčná realizace. Čemukoliv se vaše mysl oddává, tomu propadne. Krajtí dech má velký dosah a přitáhne tak mnohé živočichy. Podobně je probuzena *kundalíni* a lidé propadnou jejímu velebení. Jeden adept kráčel do Váránasí. Po cestě potkal bohatou vdovu. Oženil se s ní a založil rodinu. Do Váránasí nikdy nedošel. Čemukoliv se mysl oddává, tomu propadne. Nepokoušíte se transcendovat mysl a nesnažíte se

o věčnost. Měli byste mít proto ostré rozlišování. Domorodci znají chování krajty. Nosí s sebou srp. Když je krajta omotá, seknou ji a utečou. Používejte proto rozlišování, abyste unikli pokušením. (Praví) Jogíni, kteří mají *siddhis*, je nepoužívají k živobytí.

Tazatel: Intelektuální zaujetí je stejné, že?

Maharadž: Poznání Já, které je posbíráno od ostatních, je k ničemu. Studujte, pochopte a realizujte Sebepoznání sami. Jakmile jste plně absorbováni v poznání „já jsem“, pak ve vás poznání vyraší. Třebaže vypadám jako vy, nejsem jako vy. Osoba spící ve světě atributů sní kvůli „jáství“ a přijímá snové tělo. Stejně tak vy považujete toto tělo v tomto světě za skutečné. Já jsem ve stavu atributů kvůli nařízení mého Gurua. (*Rajan S.: Maharadž je v Nejvyšším stavu, Absolutnu, tj. stavu Nirguna. S materiálním světem, světem atributů, nemá nic společného. Doma přesto zastával různé práce, chodil např. vyzvedávat vnuka nebo vnučku ze školy, zpíval bhadžany, vedl rozpravy, chodil na procházky k pobřeží, pracoval v obchodě s bidískami... Proto říká, že je ve stavu atributů na příkaz svého Gurua. Člověk by si měl plnit své povinnosti, a ne odcházet do hor, přijímat sanjásinství. Jeho Guru mu nařídil, aby žil běžný život. „Žiji ve světě atributů, ale nic z něj se mne nedotýká. To je původní stav, Absolutno, tj. Paramátman.“*)

Mnoho takzvaných světců hovoří o inkarnacích, ale já jsem v Nejvyšším stavu, Absolutnu. Když tu jsou nějaké potřeby, nařídím pocitu bytí, aby se inkaroval a postaral se. Já jsem světem nedotčen. Ať se ve světě, který vidím, děje cokoli, neděje se to tomuto principu *Parabrahman*. Pouze tělu se může něco přihodit. Tento původní princip bude stále pokračovat, odolal zánikům vesmírů.

Jeden z milionu si to vyslechne, pochopí a dodrží radu od Gurua. Přijme Gurovu radu „Ty jsi vším“ s přesvědčením a stane se slovy Gurua. Ve většině případů se pocit bytí domnívá, že je tělem, které přijalo tvar, a tak věří, že se narodil a že umře. Když tu není žádná smrt a žádné zrození, nemůžete se tudíž nikdy narodit ani zemřít. Ztotožnění s tělem je tak silné, jako sevření hadem. Není snadné se

toho zbavit. My jsme však věčným principem, a ne tím, jak se jevíme. Ten, kdo zná semínko tohoto světa, pochopí, že to je iluze. Tiše sedí a neroztrubuje to. Pokud začnete v tomto světě vše zkoumat, bude to ohromující. Jakmile pochopíte, že to je vše iluze, utichnete.

Vrána zobe semena, jedno jí upadne na zem a vyroste z něj banánovník. Kořeny tohoto stromu prolomí i zdi pevnosti. Já vám říkám o vašem semínku. Zvažte své stvoření, z jakých výronů vzešlo. Nebudte pyšní na vaši individualitu.

39. VĚK NENAROZENÉHO DÍTĚTE

23. ledna 1980

Maharadž: Co rozumíte pod tím „být plně osvícený“?

Tazatel: Ten, kdo nemá žádné uvědomění ega, žádné uvědomění si „já“.

Maharadž: Odpovězte dvěma slovy.

Tazatel: Nedokážu.

Maharadž: Vše, co je úplné neboli kompletní, je *Džňánin*, a to je věk nezrozeného dítěte. Věk nezrozeného dítěte je kompletní, úplný a naprostý. Kolik let může mít ten, kdo se nenarodil?

Tazatel: Věk je koncept.

Maharadž: Co více můžete dělat kromě používání slov?

Tazatel: Lidé jsou slova.

Maharadž: Veškeré poznání, které měli světci a jakékoliv poznání, které jste nyní získali vy, je díky vaší obeznamenosti s ním. Pokaždé, kdy je zde příliv, zvedá se stále výše, ale co je tím věčně měnícím se principem?

Tazatel: Vše, co zakouším.

Maharadž: Jakou zkušenost?

Tazatel: Tu, co mám právě nyní.

Maharadž: V této zkušenosti právě teď máte mnoho zkušeností, ale co je základnou? Jste v tomto stavu na základě vyřčených slov?

Nemáte žádné peníze, abyste si koupil příděly jídla, a tvrdíte „já jsem král“.

Tazatel: Dělá to každý.

Maharadž: Kdo je všichni? Jedině když „vy jste“, mohou být všichni.

Tazatel: Každý je v mém subjektivním vesmíru. Pozoruji děláni pouze tohoto.

Maharadž: Nestydíte se, hledáte světce v oblasti doteku („já jsem“). Získal jste zasvěcení od těch, kdo jsou v oblasti „já jsem“. Když jsem *Púrna* (úplný), je to jako označení věku nezrozeného dítěte, slova jsou umlčena. Proto nenavštěvuji *Džňániny*. Kdybych nějakého potkal, pozdravím ho. Již jsem vám řekl, že jsem dosáhl takového stavu, kde můžete posuzovat *Džňániny*. Všichni ostatní jen obchodují se slovy druhých.

Tazatel: Já to dělat nechci.

Maharadž: Nyní k meditaci; co je obsahem meditace a s čím splyne?

Tazatel: V zenové meditaci adept medituje nad tím, jaká byla jeho tvář před tím, než byl počat.

Maharadž: Kdo medituje?

Tazatel: Na tom také pracuji.

Maharadž: Pro nevědomého je poznání vzácné. Pro usazeného v Absolutnu je toto poznání jako měsíc stará voda po koupeli. Jogíni mají vaky naplněné *siddhis* (síly).

Tazatel: To jsou ti zjevní, ale ti, kdo učí s knihami, které napsali, jsou velkým nebezpečím.

Maharadž: Vezměte si příklad Šiva jogína Džanardana (*Pozn. překl. jogín žijící ve státu Maharaštra v letech 1914–1989*), který nemluvil, přesto měl nutkání mít následovníka. Staral by se o to *Džňánin*?

Tazatel: Kdybych si myslel, že ano, odmítl bych ho. Pokud bych měl něco s okem, proč bych měl jít za doktorem specializujícím se na chodidla?

Maharadž: Na co narázíte? A kam tím míříte?

Tazatel: Maharadž reagoval na to, že jsem něco vyčetl v knize od Osha; cítím, že to nepotřebuji.

Maharadž: To mne nezajímá. Zajímá mne, jaký je váš věčný stav?

Tazatel: Ok.

Maharadž: Jaký je váš prapůvodní stav? V tomto pravém završeném stavu není místo dokonce ani pro prostor. Zanechte slova. Během procesu pochopení slov mého Gurua o tom, jak „jsem“, jsem pochopil, že „nejsem“. V tomto stavu neexistuje ani nevyřčený zvuk. Stalo se to během procesu *néti, néti* (ani toto, ani toto). Ve stavu „jáství“ nakonec vše zmizí a vy se stabilizujete. Pokud pochopíte a stabilizujete se, tak i když jste tiší, lidé vám budou padat k nohám.

Tazatel: Padání k nohám není důležité.

Maharadž: Je to ohromující fáze, a jaká je? Ale pro běžné lidi, kteří nejsou jako Paul, budu obhajovat meditaci. Toto je však fáze, kdy jsem meditaci vykořenil. Kdykoliv meditace začne, vykořením ji v tomto rozhovoru. Pokud jste nyní pozřel mnoho světců, a pořád se snažíte najít nějaký háček, tak nejste stabilizováni.

Tazatel: Chci na tento háček pověsit zkušenosti.

Maharadž: Jsou snad hmotné podstaty, aby je bylo možné pověsit? Jaký háček si vyberete na pověšení světla?

Tazatel: Podle mé zkušenosti, když se učím zpívat, mám za to, že neříkám „dělej toto a tamto“ a otevírám pusy. Přilnu k tomu, co mi Guru přinese a zůstávám s tím. Duchovní učitel také pracuje takto, to je mé pojetí.

Maharadž: Máte bystrou a čilou inteligenci.

Tazatel: Je fajn to vědět.

40. NEJSEM NIČÍM Z TOHO, CO SI MYSLÍM

24. ledna 1980

Maharadž: „Subjekt“ je abstraktní, ale stává se konkrétním se zrozením těla a jeho smrtí. Podle původu není žádné vědomí v těle po určitou dobu konkrétní. Nakonec se opět stane abstraktní. Původní stav je abstraktní. *(Rajan S.: Svým původem není žádné vědomí v těle konkrétní. Tj. před zrozením jste si vědomí nebyli. Váš stav byl bez poznání, nebylo tu žádné vědomí. Po smrti tu není žádné vědomí, vědomí se stane abstraktní, znovu vejde do stavu nevědění. Popravdě je stále zde jako nevědění, původní svarúpa, takové jaké je. To je stav Parabrahman. Bylo tu před zrozením a je tu po smrti, věčně. Do věku dvou a půl let vědomí rovněž není konkrétní. Pomalu, postupně si začne uvědomovat formu, tělo, mysl a okolí. Poté se konkrétnost vědomí završí a pojme tělesnou formu za svou skutečnou formu, což je iluze.)* Pokud o tom někdo jen tak mluví, může o tom něco vědět? Každá myšlenka, subjekt či koncept vyvstávají tak dlouho, dokud je zde vědomí. To, co bylo „ne-subjektem“, se po příchodu vědomí stává „subjektem“. Nakonec se „subjekt“ opět stane „ne-subjektem“. Pokud vůbec chcete potěšit Boha, těšte toho Boha, který je pocitem bytí. To je jediný Bůh. „Já jsem“ je jediný Bůh, který má být potěšen. Vše, co o Bohu nyní víte, je pouhým dohadováním. Vaše samotná existence neboli pocit bytí je důkazem toho, že Bůh existuje. Když já nejsem, Bůh není. Existence Boha je tu v důsledku vědomí, „já jsem“. Těšte toto vědomí a ono vás dovede ke svému zdroji.

Vědomí ve světě jedná prostřednictvím životního dechu a myslí. Je úplným projevem. Činnost myslí je ve skutečnosti činností vědomí.

Pohyb je ve vědomí vrozený, je jeho samotnou přirozeností. Každý kámen nebo drahokam má uvnitř svou hodnotu, může v něm být i stříbro.

Tazatel: Jak je stvořeno vědomí?

Maharadž: Poznáte to, když se s vědomím sjednotíte. Zvenčí to nepochopíte. Sjednocujte se s ním po dlouhou dobu a ono se vám odhalí.

Tazatel: Jak to nastane?

Maharadž: Katalog odpovědí se nachází uvnitř samotného vědomí; žádná vnější agentura vám odpovědi nedá.

Tazatel: Křesťanství má odpovědi. Jaký je váš názor?

Maharadž: Když mi řeknete, tak vám povím. Nevím.

Tazatel: Bůh učinil rozhodnutí: „Nechť je zde stvoření.“

Maharadž: To je pouhý koncept. Ale to, zda to udělal nebo neudělal, vám bude známo, jen když se Bohem stanete. Vy se pojíte s tělem, s hmotným světem a chemickou látkou (pocitem bytí), ale ničím z toho nejste.

Tazatel: Tento pocit „já jsem“ musí být za slovy. Je to pocit v těle nebo je za slovy?

Maharadž: Přišlo poznání, že existujete, spontánně anebo vám to musel někdo říci?

Tazatel: Spontánně.

Maharadž: Na základě toho, jaká je vaše otázka?

Tazatel: Je to pocit anebo něco za pocitem?

Maharadž: Jméno pro jakýkoliv objekt je stejné; vědomí.

Tazatel: Je to za pocitem? Cítění je konkrétní.

Maharadž: Nejste tu snad před jakýmkoliv pocitem?

Tazatel: Takže je to před cítěním, před slovy.

Maharadž: Zatřásl s vámi někdo a řekl, že existujete?

Tazatel: Ale kdo jsem?

Maharadž: Věříte, že jste touto formou. Jakmile poznáte, že nejste tělem a budete o tom přesvědčen, pak ať jste cokoliv, vyjeví se vám to. Vše, co je, je uvnitř těla a nepochází z vnějšku.

Tazatel: Je to těžké definovat.

Maharadž: Ať říkáte cokoliv, význam je uvnitř slov.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Význam je uvnitř slov, není od nich oddělený. V tomto těle stvořeném z pěti elementů je výtazek, *sattva*. Vědomí samo je uvnitř těla, aniž by jej někdo o to požádal nebo jej zavolal. Jak dlouho se pohybuje v duchovnu?

Tazatel: Šest let.

Maharadž: Jak vidíte projev, uvnitř či vně sebe? Za co se považujete, když přemýšlíte o těchto věcech? Kdo říká, že je to těžké apod.?

Tazatel: Zní to docela jednoduše, ale je to složité, když nad tím člověk přemýšlí.

Maharadž: Vše, o čem přemýšlím, mnou není.

Tazatel: Řekl jsem za...

Maharadž: Za čím?

Tazatel: Koncepty.

Maharadž: Vzdejte se konceptů, a tam jste.

Tazatel: Když se dotazuji, co je to toto „já jsem“, nemohu to spatřit, ani když jsem tichý.

Maharadž: Ten, kdo ví a ztiší se, je to. Proč tomu musíte dávat jméno? Prostě se vzdejte slov.

Tazatel: Něčí žena odešla a šla někam jinam. Neponižuje tak svého manžela? Člověk neodejde někam jinam, pokud je přesvědčen o potenciálu svého Gurua. Odejde jen tehdy, pokud je tu pochybnost.

Maharadž: Věříte v absolutní nezbytnost Gurua? Pokud to dokážete udělat bez něj, udělejte to. Pokud potřebujete vedení, pak za někým jděte a řekněte „On je můj Guru“.

Tazatel: Nahrazují Gurua knihy?

Maharadž: Ano, knihy mohou nahradit Gurua. V jedné fázi se vy sám stanete Guruem. Pak zjistíte, že knihy již nejsou dále potřeba. Guru je ten, kdo zná začátek, trvání a konec svého života a chápe mysl, na níž tolik působí vnější prostředí.

Tazatel: Jak spolu souvisí toto „já jsem“ a pocit na pravé straně hrudníku, o němž mluvil Ramana Mahariši? Na pravé straně je duchovní srdce.

Překladař: Maharadž považuje centrum mozku v těle za centrum vědomí, tj. „otvor Brahman“ (Brahmárandra). Je to otvor, kam jogín přenese své bytí a usadí se a vdechuje slova do celého těla. Podle Maharadže je centrem „otvor Brahman“. Když zmizí, doktor řekne „je konec“.

Maharadž: Jaké jsou vaše pomůcky v duchovnu?

Tazatel: Aurobindo, Gurdžijev...

Maharadž: Shromažďujte a čtěte, ale pak to vše zahodte a přijďte sem. Důležité je to, s jakou totožností čtete? Jako osoba?

Tazatel: Skrže intelekt.

Maharadž: Když zde chodíte po ulici, nemáte snad koncept, že jste Evropan?

Tazatel: Na to nemohu zapomenout.

Maharadž: Čtete pomocí intelektu nebo čte ten, kdo používá intelekt?

Tazatel: Vy intelekt používáte.

Maharadž: Intelekt je prostředek k pochopení, vy intelektem nejste.

Tazatel: Já vím.

Maharadž: Nejste tělem, intelektem ani myslí. Co pak jste?

Tazatel: Kdybych nad tím přemýšlel, byl by to koncept.

Maharadž: Kdo je před konceptem? Je to myšlení?

Tazatel: Je to jen pocit.

Maharadž: Co je to, co cítí a chápe, že je to pocit? Jak nazvete to, co existovalo před procesem myšlení?

Tazatel: To nelze vysvětlit.

Maharadž: To, co nemůžete vysvětlit, je vámi. Vše, co vysvětlit dokážete, vámi není.

Tazatel: (Žádná odpověď)

Maharadž: Člověk nemůže mít odpověď na to, co je sám o sobě. To, co je před, je prostě zde. To nemůže mít odpověď samo na sebe. Učíte se a zapomínáte. To, co zapomenete, není tím, co se učíte, jste před tím.

41. JSTE, TAK PROSTĚ BUĎTE

25. ledna 1980

Tazatel: Je vztah mezi Guruem a žákem podobný telepatii?

Maharadž: Ano. Telepatie může fungovat, je-li dobrá vnímavost. Někteří mají lebku jako buvol; žádný výprask nemá na toto tupé zvíře dopad.

Tazatel: Řekl by Maharadž něco o vztahu mezi Guruem a žákem?

Maharadž: Guru uvede žáka do vztahu s poznáním Já a žák jej vyživuje. Guru vás spojí se Sebepoznáním, vyživujte ho. Poznání „já jsem“ je Guru. Jakmile je vztah navázán, nenarušujte ho totožností s tělem. Když se žena provdá za muže, je to hotová věc. Každý se podle toho musí náležitě chovat. Jakmile jste spojeni s Guruem, nesmíte se ztotožňovat s tělem. Přebývejte v poznání „já jsem“ s naprostou oddaností. Poznání „já jsem“ není tělem.

Tazatel: Je to zázrak.

Maharadž: Ano, opravdu je, ale vy ho dokazujete.

Tazatel: Je to přirozené.

Maharadž: Hledat příčinu něčeho, co je přirozené, nemá smysl. Přirozené neznamená „být“ něco, přirozené značí pouze „já jsem“. V pravém stavu nemám dokonce zkušenost sebe a ostatních. Vnímání zkušenosti sebe a druhých přichází s objevením se „já jsem“, to je zázrak. Dělejte to, co máte rádi, chovejte se, jak chcete. Nemáte-li však zkušenost toho, že „jste“, nemůžete mít žádnou zkušenost světa.

Tazatel: Jak se dozvím, že „já jsem“?

Maharadž: Je to již zde, víte, že „jste“, jen o tom rozjímejte.

Tazatel: Jak zastavit ztotožňování se s tělem?

Maharadž: Nevím, toto je moje ruka, ale já nejsem rukou.

Tazatel: Měli bychom soustředit pozornost na *sattvické* nebo *tamasické* kvality?

Maharadž: Otázka *sattva guny* je bezpředmětná, prostě přebývejte. Nikoli opakováním a mluvením, ale spočíváním v poznání

„já jsem“. Sedíte zde, aniž byste (o tom) cokoliv řekl, nebo snad prohlašujete „sedím zde“?

Tazatel: Je meditace používána jako nástroj?

Maharadž: Kdo rozpoznává inteligenci?

Tazatel: Mysl.

Maharadž: Kdo říká „toto je mysl“?

Tazatel: Já. Ego se ztotožňuje s inteligencí.

Maharadž: Ego znamená „já mám formu“. Chápe forma, že to je mysl? „Já jsem forma“ je ego. Ve formě není žádné poznání. Tělo je po smrti spáleno, křičí snad?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Jak může být tělo vědomé za nepřítomnosti „já jsem“? Není-li zde Já, může mysl vědět, že bude tělo spáleno?

Tazatel: Bez poznání Já nikoli.

Maharadž: Poznání je již zde před vyslovením jakéhokoliv slova, včetně slov „já jsem“. Sedíte tiše, najednou vaše tělo něco praští a vy zakřičíte. Ale „vy jste“ před výkřikem. V momentu probuzení z hlubokého spánku a před tím, než cokoliv řeknete, jste již zde.

Tazatel: Odkud přichází touha?

Maharadž: Přichází ve chvíli, kdy se probudíte. V hlubokém spánku žádná touha či chtění nejsou.

Tazatel: Jak mohu touhu zastavit?

Maharadž: Kde se bere nutnost ji zarazit? Jakmile odmítnete totožnost s tělem, žádné touhy tu nejsou a vy jim nepřikládáte žádnou hodnotu. Když se neprobudíte, kde jsou touhy? Jakmile se probudíte, ztotožníte se s tělem, proto jsou zde touhy.

Tazatel: Jsou touhy ve snu?

Maharadž: Dokud je zde sen, budou tu touhy.

Tazatel: Sní Maharadž?

Maharadž: Nemám žádné sny, „jáství“ projevuje sebe sama. Toto je záře „jáství“, mé světlo. Má záře je univerzální září. Dokud máte nějakou totožnost, nepochopíte to. Jakmile dojdete k závěru, že

nejste tělem, vaše velikost dosáhne nebeských výšin. Jak usínáte a probouzíte se? Co děláte pro to, abyste se probudil? Mé poznání je jako tato spontaneita. Pro vaši učenost zde není prostor.

Tazatel: Je to, že se ze spánku probudíme, nějakou formou autosugesce? Je praxe neztotožňovat se s tělem tomu podobná?

Maharadž: Ne. Víte, že „jste“, zůstaňte tam. Musíte to praktikovat? Podobně, vy nejste tělem, tak kde je prostor pro autosugesce?

Tazatel: Opakujeme *mantru* nebo praktikujeme *džapu*, to je autosugesce, stejně jako „Já jsem *Brahman*“.

Maharadž: Vy již *Brahman* jste, tato *džapa* již uvnitř probíhá, kde je pak otázka dělání *džapy*? Nakonec, to vše je nevědomost. Slunce má zrod v temnotě, není to fakt? Ale je tu zrození temnoty? Nedovolím vám přebývat v žádných slovech. Ve jménu duchovna je uváděn nespočet konceptů, ale žádný koncept není věčný.

Tazatel: Jsou lidské záležitosti odrazem vzájemného působení pěti elementů?

Maharadž: Ano, ať ve vesmíru dochází k jakékoliv interakci, sestupuje to na zem skrze vegetaci, lidi, zvířata a nakonec je tu projev. Déšť se se zemí promění v zavlaženou půdu, díky čemuž jsou zde plodiny a my z nich pak máme lahodné jídlo. Toto vše je cirkulace způsobená děním ve vesmíru. Všechna těla jsou utvořena z potravin jako rýže, obiloviny apod., jejichž výtažkem je kvalita „já jsem“. V lůně cukru leží sladkost, stejně je kvalita „já miluji“, „jáství“, v lůně potravinového výtažku. Vše, co se děje, je výsledkem toho, co sestupuje z vnějšího prostoru.

Tazatel: Takže je to vše činnost potravinového výtažku?

Maharadž: To vše je již zaseto ve vesmíru. Tento potravinový výtažek vytváří darebáky (tj. špatné věci), cukr (tj. dobré věci), zlato (tj. hodnotné věci) a ze zlata ornamenty. Z potravinového výtažku jsou vytvořeny nesčetné kvality. Pětielementární působení kulminuje v tomto lidském těle a skrze něj máme inteligenci a dovednosti. Jakmile toto vše chápete, jakou totožnost budete vyživovat?

Tazatel: Žádnou.

Maharadž: To, co se děje ve vesmíru, pokračuje na zemi. Toto tělo se skládá z pěti elementů, a ty nemají žádná pravidla chování. Nemají ani strach ze smrti. I démoni, Brahma, Višnu a ostatní jsou produkty pětielementární hry. *Džňánin* tuto hru chápe, pozdraví ji a stojí od všeho stranou.

Čí jména jsou Kristus nebo Krišna? Nejsou to snad jména *sattva guny*, která vzešla z pěti elementů? Díky pozitivním interakcím je tu někdo jako Buddha. Individualita, která říká „Já jsem *Brahman*“, je z pěti elementů a pochází z potravinového výtažku.

Tazatel: Takže někdo jako Buddha; jeho skutky jsou přirozeným výstupem pěti elementů? Není zde žádné konatelství?

Maharadž: K tomu, abychom měli a chtěli formu, je nezbytný potravinový výtažek. Z něho se objevila kvalita „jáství“, která se začala ptát: „kdo jsem já“?

Tazatel: Dělá Maharadž při pozorování událostí ve světě jako jsou exploze vodíkové bomby, války atd. ještě něco víc?

Maharadž: Kolik je teď hodin?

Tazatel: 18:20.

Maharadž: 18:20 je čas čeho? Co značí? Není to jen míra času? Pozorujete čas na hodinkách určitě vy, anebo se vám děje pozorování?

Tazatel: Děje se.

Maharadž: To je vše.

Tazatel: Rozpoznává Maharadž inteligenci zahrnutou v emisi jiskry vzešlé z tření?

Maharadž: Ale to je jiskra vědomí.

Tazatel: Když Maharadž mluví o vědomých událostech, jsou to náhodné kombinace chemických látek? Rozpoznává Maharadž inteligenci v okolnostech vesmírného dění? Anebo jde jen o náhody?

Maharadž: Inteligence je zde od narození, stejně jako oheň v zápalce. Konečným vyvrcholím elementární souhry je lidské tělo,

v němž se objeví dotek „já jsem“. Zrození je jako jiskra pocházející z tření kamene o kámen. Je tu elementární tření a vy máte jiskru „já jsem“. Kvality *Bódhisattvy* jsou tu v důsledku poznání „já jsem“, ale to je dočasné. Dokonalý *Džňánin* proto říká, že celý projev je neskutečný, jedině *Parabrahman* je skutečné.

42. VAŠIM OSUDEM NENÍ SMRT, ALE ZMIZENÍ „JÁ JSEM“

27. ledna 1980

Maharadž: Jména se vztahují k projevu pětielementární hry a „já jsem“ je produkt. Když se v tomto „jáství“ stabilizujete, dostanete se za všechny pochybnosti a potřeby. Jestliže se někdo vrací do zdroje, z kterého vyrašilo „já jsem“, je to hra pěti elementů. Pětielementární hra nemůže být svědkem zdroje, ale zdroj zná hru. Cítíte, že se vaše pochybnosti vyjasnily, ale sevření chapadel individuality je tak pevné a záluďné, že si ho dokonce nebudete ani vědomi. Tato tělesná schránka pěti elementů je v područí ega či individuality. Když transcendujete tělo, přebýváte v „já jsem“ (v projevu). V tomto stavu víte, že vše je elementární hrou. Dokud přetrvává „jáství“ neboli je realizováno „já jsem“, je zde pochopení, že tu existuje jiný Absolutní princip, kterému se děje pozorování, a že tento Absolutní princip je mimo čas. Vědomí je všude stejné, vezměte si například mouku z pšenice, ze které můžete udělat placky (*čapáti*). Liší se placky od sebe svou podstatou?

Tazatel: Ale povahy lidí jsou odlišné.

Maharadž: Stejně jako v případě zlata; ornamenty jako náramek a prsten jsou rozdílné, ale zlato je stejné. Dešťová voda je bez chuti a vůně, ale když dopadnou dešťové kapky na zem, vyrostou různé druhy vegetace. Nejdete k jádru věci a nehledáte jednotu; ztotožňujete se s tělem a myslíte si, že jste odlišní. V jádru je pět elementů.

Tazatel: V jádru je „jáství“.

Maharadž: „Já jsem“ je centrem či esencí potravinového těla, které je výsledkem pěti elementů. Výsledkem určitého procesu tu je voda, vegetace a tak dále; vyvrcholením pětielementární činnosti je „jáství“. Toto „jáství“ je vaší osudem, je-li zakoušeno beztělesně. Přebýváte-li v osudu jakožto „já jsem“, pochopíte, že to není vaše smrt, ale zmizení „jáství“. Prostě v něm spočívejte a ono samo vám vyjeví svůj příběh.

Hledáte Gurua a jeho pozhennání a padáte k jeho chodidlům. Je tomu tak proto, že jste nespočinuli ve svém Já. Z toho důvodu nejste schopni snášet svůj pocit bytí. Hledáte, protože jste nerealizovali své Já.

Diamant osvětluje vnitřek i vnějšek, rovněž tak je projev světa vnitřní a vnější. Proč naříkáte a bědujete? Protože nedokážete snést svůj pocit bytí. Nejste schopni odejít do tichosti; tudíž chodíte sem a tam a pomlouváte. Podobně když ženy cestují ve vlaku, stále dělají nějaké ruční práce jako např. pletení. Každý se pořád zaměstnává tím či oním, jen aby snesl dotek „jáství“. Lidé chtějí životního partnera a rodinu, protože se chtějí nějak zabavit, aby tak snesli pocit bytí. Tento pocit bytí z důvodu utrpení, které vám přináší, léčíte formou světských aktivit, ale ve skutečnosti je váš pravý stav za projevem. Lidé uctívají různé bohy, ale co je to bůh? Znamená to Sebepoznání „já jsem“. Když budete spočívat v „já jsem“, obdržíte jeho poznání, a během procesu jej transcendujete. Potom jste ve svém skutečném stavu, pak už Sebepoznání více nepožadujete. Můžete se snažit ohodnotit svět, bohy, ale jakmile jste dosáhli svého pravého stavu, jste tím nejvyšším.

I před takzvaným zrozením je „jáství“ skrytě přítomno ve vegetaci. Následně, po požití potravin (vegetace), přechází s tělem v existenci. Kdo je *Džňánin*? *Džňánin* je ten, kdo pochopil syrovou hmotu „já jsem“ a stojí od něj stranou. Domníváte se, že máte mnoho znalostí. Přesto jste nebyli schopni zbavit se své totožnosti. Pokud si však v mysli podržíte i jen dvě slova z toho, co jste slyšeli, vaše práce je u konce.

43. JSTE PRINCIPEM, KTERÝ ODMÍTÁ TĚLO

28. ledna 1980

Maharadž: Svědek pozoruje sebe sama. Ten, kdo tvrdí, že řeč nesestupuje mým hrdlem, je dokonalý. Zbytek je odmítnut. Přebývejte tam, odkud jste vzešli, zůstaňte ve zdroji. Jak se vám přihodilo, že „jste“, a kdy?

Tazatel: Proč bych se měl setkat s pravdou nebo ji poznat?

Maharadž: Zmenšíte tak totožnost s tělem. Během tohoto procesu se vám poznání „já jsem“, které zná sebe samo, stane jasné. Přijímáte-li tělesný pocit, bude zde nespočet otázek. Když tu poznání „já jsem“ není, bude někdo udržovat toto tělo? Princip, který odmítá, neboli se vzdává těla, je vašim Já.

Tazatel: Co se stane s tělem, když tělesná totožnost odejde?

Maharadž: Jakmile nejste tělem, svět a vy jste totožní. Jste pak světem.

Tazatel: V meditaci, v momentech největšího odtotožnění, je zde železná opona mezi tím, co je pozorováno a sledováním toho. Je tu v tu chvíli oddělenost od pozorování?

Maharadž: V ten moment je mezi pozorováním a pozorovaným oddělenost, ale později se obojí stane jedním.

Tazatel: Je „já jsem“ Átman?

Maharadž: Co míníte tímto „já jsem“ neboli pocitem, že „vy jste“? Všechna jména se vztahují k „jáství“. Átman je také jeho jméno. Kdyby tu nebylo „jáství“, koho jména to mohou být? To nedokážete říci. Toto vědomí, vaše vědomí, je jen vašim světem. Abyste to vše pochopili a realizovali, meditujte. Tento zvuk, bzučící „já jsem“, je zvukem Íšvary. Je to připomínka toho, že vy jste Bůh, ale vy tento neznělý zvuk odmítáte kvůli své totožnosti s tělem. Co můžete ze své vlastní moci dělat za nepřítomnosti principu „já jsem“? Jíst? Vyprazdňovat se?

Tazatel: Nic.

Maharadž: Proto je poznání, že jste, Íšvarou, Božím principem, přebývejte v něm. Co můžete dělat bez něj? Můžete se jít vymocit? Podstata „já jsem“ značí „já jsem Bůh“. „Jáství“ neznamená nic jiného než Bůh. Přebývejte v tom a budete realizovat to, co je samo o sobě Átman, Bůh. „Já jsem“ odhazuje miliony těl, ale jeho zmizení není spatřeno. Spatřili jste Átman mrtvé? Žádná *Mája* neexistuje, prostě na to zapomeňte. Princip Íšvara, Božský princip „vy jste“ vyrašil sám od sebe. Je to láska Já. Podstatou „já jsem“ je pouze láska. *Átma Prém* („vy jste“) je *Mája*. Existuje spousta jazyků – francouzština atd., kdo je ale používá? Je to tento princip vědomí. Díváte se na mysl tak, jako se starý člověk dívá na dítě? (*Rajan S.: Starým člověkem se míní člověk s poznáním a dítě je nevědomostí. Všechny činnosti myslí jsou pouhou nevědomostí. Neřidte se myslí, neposlouchejte ji, nevěnujete jí pozornost, vy nejste myslí.*)

Tazatel: Mysl je nevědomost.

Maharadž: Vy nejste nevědomostí. Můžete být myslí?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Zatímco hovořím o *dharmě* (náboženství), mluvím o *swarúpa-dharmě* (náboženství Já). Vaší přirozeností je přirozenost Já, musíte přebývat zde. Jak lidé běžně chápou náboženství? Je to následování určitých zásad chování, ale to ve skutečnosti není náboženstvím.

Tazatel: Buddhistická psychologie hovoří o čištění myslí v různých fázích. Vidí Maharadž realizaci ve fázích, anebo k ní dojde najednou?

Maharadž: U někoho hned, u ostatních postupně.

Tazatel: Je to kvůli *karmě*?

Maharadž: Vše je *karma*. V tomto dynamickém projeveném principu dochází ke *karmě* (činnosti) neustále. *Brahma* značí činnost. Je to nezměrné, nekonečné vyjádření, a vy jste pyšní na útržky a říkáte „já jsem tělo“. Z nevědomosti a zmatku vyvstává mnoho otázek. Ale poté, co si vyslechnete tyto promluvy, odejdete do tichosti, a v tichosti přijdou odpovědi. Takže mysl ukotvěte. Pros-

tě její žerty ignorujte, neboli buďte jimi nezaujatí. Prozkoumejte, co je to takzvaná „moje mysl“, toto „moje“. Odhalte toto „já“, toto „moje“.

44. JSEM NEZROZEN

29. ledna 1980

Maharadž: Vše, co je zde zaseto, nepříjde nazmar; stejně jako mladé dívky dospívají v různém čase, některé dříve, jiné později; jako voda ztékající z polí. Semínko mohutného stromu je malé, ale obsahuje celý budoucí strom. Vlastní princip projevu je v semenné podstatě. Dobrý zahradník dokáže od sebe odlišit nespočet semínek; je tím, kdo semínka vybírá. Je tedy jedním z nich, anebo je od nich oddělen? Můj Guru mi slovy naznačil mou věčnou pozici. Ať jsi čímkoliv, jdi ke kořenu, k „já jsem“. Jdi a staň se tím, ono je kořenem projevu. To, co je odtud dál, musíš zjistit sám. Přirozený stav je ten, odkud vzešlo semínko. Tento princip „jáství“ zakouší sebe sama a svět současně. Semeno je z rodičů, a tak si myslíme, že pocházíme z rodičů. Ale dobrý zahradník ví, že on není semínkem. Ten, kdo zná „jáství“, není semínkem. Jděte ke kořenu a dospějte k „já jsem“... ano...ano... řeknete „já jsem“ beze slov. Zkoumání vám odhalí, že to je výsledek pětilelementární hry. Je zde jiný princip, který „já jsem“ a elementární hru pozoruje.

Tazatel: Je toto „já jsem“ původním principem?

Maharadž: Udržovaný kým? Není podporován kvalitou potravinového výtažku?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Forma potravinové esence značí formu těla. V jídle je tato kvalita „já jsem“. Je snad v „jáství“ někdo? Protože je to produkt potravy, *Džňánin* říká: „Nejsem tím“, zatímco nevědomý člověk řekne „Jsem tímto tělem“. Výtažkem potravy je „já jsem“, není tedy tato potrava formou lidské bytosti (potravinovým tělem)?

Tazatel: Je.

Maharadž: Odkud jste vzešli a kam pokračujete? Pouhé slovní poznání neznamena, že jste se zbavili tužeb a vášní. „Já jsem“ značí veškeré toto představení, které vidíte. Později též spatříte nespočet vesmírů dovádějících v tomto „já jsem“. Když toto vše slovně pochopíte, můžete se stát pseudo-Guruem, což ale není realizace. Musíte pochopit, že vy pouze pozorujete, nejste tím. Nejste tímto „já jsem“, ve kterém dovádějí vesmíry.

Tazatel: Jaký je stav *Džňánina*, který je od semínka a stromu stranou?

Maharadž: *Nirvána*, *Nirguna* (bez kvalit), *Parabrahman* (Absolutno). On je Sadguru (jiný výraz pro Absolutno) a nepožaduje žádnou zábavu. Je pozorovatelem a tím, co je pozorováno. *Džňánin* završuje stabilizaci v pravém, věčném stavu; není nikdy přerušen z věčnosti. Stav Sadgurua znamená být sjednocen s věčným stavem a přebývat v něm nepřetržitě.

Tazatel: Můžete rozvést, jak vidí *Džňánin* vesmíry dovádějící v „já jsem“?

Maharadž: Realizujte podstatu spontaneity, nemůžete dělat nic. Tento princip byl v latentním stavu, pak bylo zformováno tělo. Udělali jste něco vy? To vše je spontaneita. *Parabrahman* je vždy neprojevené, všechny projevy jsou projevem *Parabrahman*. Světci a inkarnace jsou reklamou *Parabrahman*. Kde jsou nyní? Splynuly s *Parabrahman*, Absolutnem. Zdánlivě se jevím, že vykonávám všechny tyto činnosti, ve skutečnosti se pouze dějí. Můj stav je za nadšením a touhami.

„Já jsem“ je osmistranné (pět elementů a tři *guny*); ale přesto má příchuť „já jsem“. Tato příchuť Já je pro mě vůní všech *Brahmánandů* (vesmírů). Když říkám pro „mě“, značí to pro Absolutno.

V momentu početí jste nevěděli, že jste byli, a nyní uvažujete o smrti. Dokáže si matka vzpomenout na první okamžik v děloze? Poznání „já jsem“ je nekonečně malé, ale v něm jsou *Brahmánandy* (vesmíry).

Tazatel: Pomocí čeho člověk zakouší nebe a peklo, když jsou tělo a mysl zničeny?

Maharadž: Jak zde může být zakoušení po smrti, když obojí zmizelo? Kdo dál pokračuje?

Tazatel: Proč není „já jsem“ zakoušeno do dvou let od narození, když už jsou zde tělo a životní dech? Je to tedy čiré vědomí?

Maharadž: Je to něco jako nezralé mango; sladkost je v něm skrytá. V dítěti je „já jsem“ v skrytém stavu, tudíž se nemůže projevit. V nezralém ovoci je již jeho konečná chuť přítomna, ale skrytě.

Tazatel: Co to znamená *Brahman*?

Maharadž: V *Brahman* je vše iluze, pozorování toho se děje *Parabrahman*. V *Brahman* je projevena změna. Jakožto dítě „jsem dítětem“, v pubertě „jsem teenagerem“, která totožnost je vaše? Kde můžete vytrvat? Toto je princip *Brahman*, takže všechno v něm je *Brahman*, iluze.

Tazatel: Žádné zrození tu není, ale někomu říkáte, že je?

Maharadž: Nevědomému, který je posednutý smrtí, řeknu, ano, jsou zde zrození. Pouze tomu, kdo je schopen pochopit, uděluji poznání. Co víte o tomto zrození? Nevědomí lidé nevědí nic o svém zrození, ale hovoří o budoucích zrozeních druhých. Věděl jste v okamžiku zrození, že máte rodiče? Dojděte k závěru: Jsem nezrozen, byl jsem nezrozen a zůstanu nezrozen!

45. Z NEVĚDĚNÍ O SOBĚ NAJEDNOU „JÁ JSEM“

30. ledna 1980

Tazatel: Existují dva rozdílné přístupy. Buddhistický a váš. Váš je ten, že „já jsem“ pochází z potravy, zatímco dle mé praxe vychází pochopení „já jsem“ z touhy, která jej drží. Čím je silnější, tím silnější je „já jsem“.

Maharadž: Dobře. Znamená to tedy, že čím silnější je touha, tím silnější je pocit „jáství“?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Učil toto Buddha? Řekl by to takto?

Tazatel: Vnímání pocitu vychází z touhy.

Maharadž: Co míníte Buddhou?

Tazatel: Základní přirozenost, pravdu, kterou máme všichni.

Maharadž: Popište ji.

Tazatel: Nevím.

Maharadž: Přesto pořád tvrdíte, že jste buddhista?

Tazatel: Nosím tuto roucho, když chodím do klášterů.

Maharadž: Lidé následují disciplíny, koncepty nebo nosí stejná roucha. Veškerá tato přehlídka je tu tak dlouho, co je zde „jáství“. Ať si vyberete jakékoliv koncepty, světské či duchovní, zabýváte se jimi.

Tazatel: Buddha řekl, že veškeré poznání je relativní. Je vše, co vidím v meditaci, nápomocné nebo překážkou?

Maharadž: Ať se vám odhalí cokoli, nenechte se do toho vtáhnout, jen pozorujte. Je potřeba držet se vzadu, v „já jsem“. Toto přemýšlení a uvažování pokračuje u běžného člověka po celý den. Já mluvím o projeveném a neprojeveném principu. Vy hovoříte o individuálním principu zahrnujícím mysl a tělo. Chci po vás, abyste ustoupil.

Tazatel: Co je tím pojítkem mezi projevem a neprojevem?

Maharadž: Existuje nějaký most mezi tímto plamenem (v zapalovači) a místem, odkud vzešel?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Existuje nějaké pojítko či přemostění mezi vůní vonné tyčinky a jiskrou? Co je tím mostem? Je to cesta, spojení či mezera?

Tazatel: Zahrnuje Absolutno projev a neprojev?

Maharadž: Neprojev a projev nejsou nic než dvě slova. Když splyne neprojev s projevem, není tu žádná řeč. Jakmile vyjde projev z neprojevu, je zde mnoho řeči. Přemostění značí překročení, překlenutí. Zde je plamen, který zhasl, kam odešel? Do svého přirozeného příbytku, neprojeveného plamenu.

Tazatel: Jaký smysl má *sádhana* (disciplína)?

Maharadž: Hledající chce hledat. Dejme tomu, že chce chytout autobus, a tak běží. Tento běh je disciplínou. Uviděl autobus a stihl ho díky běhu (disciplíně). Slova dávají význam, slova se přou se slovy. Když tu nejsou žádná slova, je zde ticho. Hromadíme si slova od někoho jiného, používáme je a hádáme se, a takto to pokračuje. Měl jsem sedm obchodů, ale jakmile jsem potkal svého Gurua, na-prosto jsem ztratil zájem o veškeré světské záležitosti. To byl účinek Guruových slov. Dostalo se mi zjevení. Po mém Guruovi už jsem se s žádným jiným Guruem nesetkal. Nikdy jsem poté necítil, že bych chtěl rozvinout světský život. Lidé na mne hledí jako na ponořeného ve světském životě, já s tím ale nemám nic společného. Pro mne je to sen. Nejsem nijak spjat s tím, co se děje během těchto 84 let. Promluvy vycházejí, já ale nemám žádný sklon, systém či nutkání vytvořit nějakou víru. (*Rajan S.: Těchto 84 let je iluze, je to sen, který Maharadž pozoruje. Stojí na břehu řeky (tj. život) a pozoruje tok. Je stranou, zbaven konceptů a všech omezení.*) Zda je někdo podvodníkem či *Džňáninem*, každý pochopí podle své vlastní vnímavosti. To znamená, že odhalení každého bude podle vedení, které je mu uděleno Átmanem. Jakýkoliv význam vyvozený podle vedení, jež každému udělí Átman (Já) bude vztažen na mně. Není to chyba posluchače, je to způsob, jakým ho vede jeho Átman. Já říkám, že Krišnamurti je úplné *Brahman*, protože mně vede to říci mé Átman. Mé Átman říká, že Krišnamurti není oddělen ode mě a já nejsem oddělen od něho.

Tazatel: Přemítáte nad významem slov nebo nad Já?

Maharadž: Musí tu být někdo, kdo se soustředí na věc při provádění činnosti. Tento někdo není tou věcí ani tou činností. Nemá žádnou formu, žádné jméno.

Tazatel: Je prázdný.

Maharadž: Za účelem pochopení jste svou myšlenku opatřili slovy, a to vás činí spokojenými. Nikdo se nechce nechat dovést do bodu, kde nejsou žádná slova dostupná a kde slova selhávají, do stavu, kde není žádná zkušenost slov. Jsem zbytečně obviněn ze zro-

zení. V mém pravém stavu jsem se nikdy nenarodil. V Kalkatě dojde k loupeži, policie mně zatkne, ale já jsem v Kalkatě nikdy nebyl!

Tazatel: Není-li možné pravý stav zakusit, jak může Maharadž mluvit?

Maharadž: Kvůli mé formě. Přebývám v tomto stavu a pozoruji, že svět tohoto „já jsem“ přišel a zmizí. Někdo mi řekl, že jsem se objevil v jeho snu jako Bába, ale to není má zkušenost. V mém snu jsem spatřil deset zrození. Byly to sny, nic skutečného. (*Poznámka: Jsou to sny stejně, jako je snem tento život.*) V mém prvním zrození neboli životě není žádné „já“, jen Úplnost. Jak došlo k těmto snům? Prozkoumal jsem to.

Tazatel: Jak někdo ví, že je Absolutnem?

Maharadž: Tento stav nelze zakusit, nelze o něm nic říci. Prostě buďte tím stavem. Vše, co je zakoušeno, není pravda. To, co je zakoušeno, není pravda, to je ten základní problém. Nevěděl jsem, že jsem v tom stavu byl, a najednou jsem věděl, že „jsem“, a tak je tu celý problém. V tom stavu zde nebylo žádné vědění o sobě, náhle „já jsem“ a pak jsem se chytil těla. Má totožnost „jáství“ je celým projevem, nikoli individuálním tělem. Všechny problémy započaly s „odlišností“, kvalitou, která přišla s „jástvím“. Kdykoliv nastane problém, řeknete si: „zjistěme, jak se věci opravdu mají, nesnažme se podvádět, a pak řešení přijde.“ V této klamně hře projeveného světa jsem se vydal hledat skutečný stav. „Jáství“ značí projev světa, ale jde o časově omezený stav, tak proč bych se měl obtěžovat? V současné době toto „jáství“ pulsuje a vyzývá, ale to vše je omezené časem. Pýcha přijde spolu s „já jsem“ (*So Hum*), později tu není žádné „já jsem“ (*No Hum*). Vše, co děláte, závisí na vašich konceptech. Nic tady ani tam nebylo. V otvoru *Brahman* dojde k vyrašení „jáství“ a rovněž celého projevu, ale já tím nejsem. Poté, co jogín prostoupí všemi čakrami, přivede svůj dech do *Brahma čakry* (*Sahasráry*) a zde hibernuje. Pokud tělo nezačne natékat, jeho „jáství“ přebývá v tichém stavu v tomto otvoru. Ale jakmile „jáství“ zmizí, jeho tělo oteče. Každá bytost, když se narodí, má uvnitř toto „já

jsem“, a tudíž bude mít vnější projevený svět. Každá bytost má svůj vlastní vnitřní a vnější svět. Ten, kdo dosáhl cíle, již není dále individualitou, a nemá tedy ego. A jakmile ego odejde, dojde k uvědomění, „že jáství“ již není dále pocíťováno.

46. POZORUJÍCÍ PRINCIP PŘETRVÁVÁ VĚČNĚ

31. ledna 1980

Maharadž: Prostě zkoušejte být v tomto „jáství“, nesnažte se vynakládat úsilí a koncentraci.

Tazatel: Prostě být nebo prostě být v „jáství“?

Maharadž: Když „vy jste“, je to „jáství“. Když „vy jste“, pocit bytí je automaticky zde. Vy se snažíte být, co to je?

Tazatel: Jsem prostě bytím. To, co je, je, a se ztrátou času tu nebude žádný pocit „já jsem“.

Maharadž: Cokoliv jste, aniž byste vynakládal úsilí – zde přebývejte. Nesnažte se vysvětlovat „jáství“. Jste bez tělesného pocitu. Jakmile se ztotožníte s tělem a myslí, nastává problém.

Tazatel: Totožnost s tělem tu je.

Maharadž: Ano. Nyní jste si vyslechl, že pocit „já jsem“ je od těla stranou. Kdo vám řekl o tomto prostoru? Ten, kdo dokáže rozpoznat prostor, musí být před prostorem. Je tím, kdo o něm mluví.

Tazatel: Myslel jsem místo.

Maharadž: I tak, kdo říká místo?

Tazatel: Já. Mám zkušenost, že jsem svědkem, ale přichází sama od sebe?

Maharadž: Kdo si uvědomuje vyrašení pozorování?

Tazatel: Je prostě tady, nikdy jsem nebyl schopen spatřit vyvstání tohoto stavu.

Maharadž: Poté co, zmizela tělesná totožnost, jste cítil, že provádíte pozorování – šlo o uskutečňování nebo úmyslné děláni?

Tazatel: Bylo to automatické.

Maharadž: Proč jste řekl, že jste pozoroval?

Tazatel: Je tu ale totožnost se svědkem.

Maharadž: Kdy jste se nechal zaplést se svědkem, před nebo poté?

Tazatel: Během.

Maharadž: Ať je ten princip jakýkoliv, je i před tím, než začalo pozorování.

Tazatel: Nevím.

Maharadž: Je velmi jemný. Tento princip zde již byl pozorující před pohybem. Tomuto principu, který již byl zde, se přihodil pohyb, následně tu je pozorování projevu.

Tazatel: Pozorující princip nelze poznat.

Maharadž: Ano, pozorující princip nemůže pozorovat či poznat sebe sama. Přetrvává věčně. Není bdělý či spící, je to něco, co je stranou. Pozoruje.

47. „JÁ JSEM“ JE BEZFOREMNÉ

2. února 1980

Maharadž: Mysl přemýšlí o vnějším světě jako výsledku dechu, který jde dovnitř a ven. Myšlenky myslí nabývají dojmy podle okolností. Když přijdeme do kontaktu se světce, mysl ustoupí dovnitř. Toto vše-prostupující poznání spontánně vešlo do těla a spontánně odejde a smíchá se s celkovým (univerzálním) vědomím. Jakmile spontánně přijde, chybně se ztotožní s tělem a místními poměry, a tak mylně přijímá utrpení a bídu. Ve skutečnosti je částí celkového (univerzálního) vědomí a jako takové je jednotlivými okolnostmi a tělem nezaujaté. I když individualita umírá se strachem, vše se rozpustí v elementech a její vědomí se smíchá s univerzálním vědomím.

S vědomím je to podobné jako se zvukem smyčcových nástrojů, který splyne s prostorem. Nikde se neobjevuje, přesto se projevuje

v těle jako „já jsem“ a pozoruje životní dech. Takže to není tělo, ale vitální dech, který převládá všude jako prostor. „Vy jste“ značí výhradně vědomí, ale se zrozením těla a vitálního dechu učiníte sebe sama hodnými tohoto „já jsem“, které je bezforemné. To, že je tělo silné, je známkou výživné potravinové základny. Vitální dech spolu s ústy a jazykem přijímá tuto potravinovou esenci a následkem žvýkání jsou získávány chuťové vjemy. Výklad je procesem myslí, ale vy ničím z toho nejste. Když tu je potravinová esence, započne v těle pulsace neboli dýchání. Když je poznání „já jsem“ udržováno tělem, říká se mu *Saguna Brahman* (s kvalitami), stav „chci být“ neboli „já jsem“, které nemá žádnou formu či tvar. Vitální dech, „já jsem“ a mysl nemají žádný tvar či formu, forma je jen pro přetrvávání. Já je vše-prostupující, ale jeho projev je možný pouze skrze potravinové tělo. Je zužitkován přebytek potravy, promíchají se elementy, začne pulsace a objeví se „já jsem“. Tato životní síla je vše-prostupující a nachází se v potravě ve skrytém stavu. Ve vás je stejný princip jako v hmyzu. Toto „já jsem“ v tělesné formě může dosáhnout nejvyššího stavu, pokud ho přijmete a spočíváte v něm. Pak uniknete koloběhu zrození i smrti. Jen buďte v tomto principu, neexistuje na to žádná disciplína. Činíte-li pokání, je tomu tak proto, že jste zhřešili v minulých zrozeních. Pokud však opravdu narazíte na světce, ukáže vám vaši pravou podstatu.

Ve světě se pohybuje mnoho světců, ale kam bych měl jít, když jdu cestou „já jsem“? Přebývám všude. Na této úrovni není místa, kde nejste. Pokud přemítáte a vstřebáváte „já jsem“, není v duchovnu potřeba žádná další činnost. Potom ať už vykonáte jakoukoliv činnost, pochopíte, že to vše je činnost dynamického principu, pouhá hra. Můžete přežívat stovky let, ale pokud se neztotožňujete s tělem a zůstáváte přesně jako „já jsem“, jsou pro vás všechny dny zábavou. Vy se však ztotožňujete s tím, co není, a to se nazývá *adharma* (rouhání). Spočíváte-li sami v sobě, nejsou tu žádná neštěstí. Pokud tak nečiníte, budete mít v momentu smrti strach z umírání. Ve skutečnosti žádnou přímou zkušenost zrození ani smrti nemáme,

anebo ano? Máte nějaké poznání o zrození a smrti? Ne, jsou to jen povídačky, nikoli přímé poznání. Zrození vzešlo z pětielementární hry, objevuje se a vytrácí se jako smrt. Kdo jste v tomto všem vy? „Já jsem“ je všude, ale je vyjádřeno v potravě, stejně jako vitální dech v těle. Jste nezrozeni. Vše, co pozorujete, je vytvořeno a jednou zanikne. Dokud nenabydete skutečnou totožnost svého pravého Já, nenaleznete klid. Vše, co jste získali, musí odejít, včetně vaší současné totožnosti. Lidé jsou příliš zaměstnáni světskými činnostmi. Toto je jemné pochopení, které nejsou schopni uchopit.

Ve jménu duchovna lidé přijímají disciplíny a jednotná roucha, což je příčinou větší spoutanosti. Duchovní poznání musí vést ke svobodě. Ten, kdo rozpozná koncepty, je od konceptů osvobozen. Átman nemá žádné zrození, tento dotek „já jsem“ je reklamním panelem Absolutna. A jen tato reklama se vytratí. „Já jsem“ je iluzí, je dočasné. Ten, kdo toto ví, zná věčný princip. Veškeré zážitky, kterým se těšíte, jsou nedokonalým stavem. Necháváte se vtáhnout do praxí, protože vás mysl nenechá být v klidu.

48. GURU NEZNAMENÁ INDIVIDUALITU

3. února 1980

Maharadž: „Já jsem“ je v děloze v latentním stavu. Je to stav nevědomosti. Jak by mohlo znát sebe samo? Poznání „já jsem“ přichází spontánně s formováním těla ve věku dvou až tří let. Ve středním věku dosáhne tělo svého vrcholu, zatímco ve stáří se kvalita „jáství“ zmenšuje. Nakonec „já jsem“ zmizí a rovněž totožnost je pryč. Proč pokračujete? Jsou zde dva otvory, přijímání a vyprazdňování.

Během hledání Já, ať už je to král nebo žebrák, v ústraní oba dva obdrží sebepoznání. Faktor času stanovuje životní dráhy podle výsledků vzájemného působení ve vesmíru. Z toho vyplývající činnost na zemi a ve vegetaci se pak usadí v lůně matky; prostor země je v lůně. Rodiče jsou hrubou hmotou. Jejich výsledný akt je částí

pětielementární hry. Dítě vyjde z dělohy, a nakonec vyraší spontánně „jáství“. Když „vy jste“, neptáte se „vy“, je to váš myšlenkový komplex, který se ptá. Jakékoliv myšlenky se objeví, vy podle toho tvoříte otázky. Je to myšlenka, která formuje otázky.

Koncepty, které uděluji, zničí vaše koncepty. V současné době nemám velké množství myšlenek, jediné ty týkající se „já jsem“. Běžný člověk má za to, že jeho naděje a touhy budou naplněny, a tak je pro něj život důležitý. Poté, co si vyslechnete tyto promluvy, vaše naděje a tužby nebudou naplněny, ale transcendujete je. Proč mít špatné myšlenky jako např. ty soutěživé, závistivé či nenávislné? Vy sami jste jimi dotčeni.

(Poznámka: Někdo se ptá na Maharadže, jestli umře? Překladatel odpovídá: „Nesnažte se posuzovat Maharadže ze svého postoje; důležitější je poznat, kdo jste vy.)

Ve skutečnosti nic není. Něco se stane egem a mysl tak započne svou činnost. Zdroj je bezforemný, je ničím. S jakým svým přístupem konejšíte svou totožnost? Podle toho narůstá blaho. Pokud máte za to, že toto tělo je vaší totožností, smrt je jistá. Stejně tak je tomu u zvířat. Mluvil jsem k vám takto, protože jste ztratili svou cestu a přišli jste sem. Nyní, protože jste přišli sem, složte slib, že najdete svou pravou totožnost. Pak mne nebudete potřebovat navštěvovat znovu.

Mohou tyto kytky přežít na cukru? Ne, jsou vyživovány hnojivem. Stejně tak je „jáství“ vyživováno potravinovým tělem. Když se začne rozkládat nebo když je zkonsumováno jídlo a prochází procesem trávení a posléze je vylučováno, dokážete si představit ten smrad, nebo ne? Pokud se však jídlo nepromění během procesu trávení na výkaly, tak hned voláte doktora. Tato tajemství přírody není potřeba rozvádět.

Když potkáte někoho takového, kdo žije jen pro rodinu, nebude mluvit o ničem jiném než o svých příbuzných. Když se dva takto podobní lidé setkají, budou jen pomlouvat, to je vše. Nikdy neřeknou o ostatních nic dobrého. Abyste se takovýchto situací zbavili, přebývejte v milosti Gurua a snažte se vstřebávat jeho slova. Guru

neznamená individualitu. Guru je znalcem a svědkem tohoto principu, tohoto vědomí, které se objevuje a mizí.

Kdo je Sadguru? On je tím věčně přebývajícím principem, který pozoruje objevování a mizení neskutečného. Mé promluvy vedou k jemnému poznání, které je stěží postřehnutelné a není lehké ho udržet v paměti. Ráma nevěděl, že byl *Parabrahman*, dokud mu jeho Guru neřekl „Ty jsi *Parabrahman*“. I *Parabrahman* musí být připomenuto. Já sám, Maharadž, jsem vymizel během tohoto procesu pochopení.

49. JINÉ VĚTŠÍ BRAHMAN NEŽ VY NEEXISTUJE

4. února 1980

Tazatel: Přirozeností myslí je touha, jak se dostat za ni?

Maharadž: Není nezbytné jít za ni nebo ji transcendovat. Pozorujte vše, co přichází a odchází, mysl, myšlenky atd. Buďte, kde jste. Átman neboli Já nikam nepřichází ani neodchází, je výhradně zde a všude. To jen myšlenky přicházejí a odcházejí.

Tazatel: Co víc můžeme dělat, než se odevzdat?

Maharadž: Kdo se odevzdává? Má ten, kdo se odevzdává, jméno a formu? Osoba se jménem se může odevzdat, ale ve skutečnosti člověk nemá jméno a formu. Vaše otázky naznačují totožnost s tělem.

Tazatel: Ona (ukazuje na někoho) má několik Guruů.

Maharadž: Nechte ji pochopit, že to, co jí řekli ostatní, je nevědomost. Nemějte myšlenky a nevědomost zmizí. Navzdory mnoha Guruům, nezůstanete jedním?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Odstraňte Guruy a buďte s tímto jedním „vy jste“.

Tazatel: Nedělám nic, přesto se nic neděje.

Maharadž: Víte, že „vy jste“? To je dost, více než dost.

Tazatel: Někdy je tu svědek, ale jindy tu po několika měsících není. Jak může zůstat déle?

Maharadž: Během stavu bdění je tu pozorující princip vždy. Žádné jiné větší *Brahman* než vy neexistuje. Přijměte to a jděte. Vy jste to nejvyšší.

V této malé oválné buňce je obsažen veškerý prostor. Je v ní vesmír a země. Tato malá buňka je principem „já jsem“. Ve chvíli, kdy je zde, dojde k projevení vesmíru. Lúno je prostor, který počal z malé buňky „já jsem“. Vše, co jste získala od jiných Guruů, je nevědomost. Tento úsudek poznání je pro vás, abyste ho přijala a byla tiše.

50. DOTEK „JÁSTVÍ“ JE NESKUTEČNÝ

5. února 1980

Maharadž: Tento samotný Bůh, kterému věříte, že vyřeší vaše problémy, nedokáže vyřešit své vlastní problémy! Není to kacířské? Je tu výhradně *Nisarga*, Absolutno, z něhož je vyjádřeno pět elementů a tři *guny*, ale žádná stopa této hry nemá na tento princip vliv. Věda se zabývá pětielementární hmotou. Odhaduje stáří jakéhokoliv materiálu. Nikdo nebude schopen posoudit věk *Nisargy*, Absolutna. Je mimo jakákoliv omezení. Já jsem za myslí. V lidských bytostech přebývá božský princip. Když je konejšen, projeví sebe sama, pokud ne, přilnete k tělesné totožnosti. Existuje rostlina, která má zlaté (žluté) části listů, ale zlato o nich neví nic. Já existuji věčně, bez závislosti na doteku „jáství“.

Tazatel: „Já jsem“ je zde a svět je tu ze stavu Absolutna. Je tu nějaký proces pozorování i za nepřítomnosti „já jsem“?

Maharadž: Pocit bytí tu musí být, protože kvůli pocitu bytí je svět. Vědění „já jsem“ značí svět. Vědění „já jsem“ je jako světlo. Je to ústřední bod vyvstání světa. Veškerá rozmanitost je projevena z Íšvara principu, je to vyrašení z principu „já jsem“. Íšvara neboli „já jsem“ je projevený princip, nedokáže vyřešit své vlastní záhady. Lidé říkají, že jsem synem Boha, přesto však Bůh nebyl schopen vyřešit své vlastní problémy. Jakmile se stabilizujete v Absolutnu, svět a jeho

významy zmizí; nemohou zde opětovně začít. Takzvaní světci říkají: „Podporuji toho nebo tamtoho boha.“ Přesto, ten daný bůh má své problémy. Proč se o mně říká, že jsem netečný? Já jsem *Nisarga*, za časem. Já jsem *Nisarga*, jež není k ničemu připoutaná. Obecně *Nisarga* značí netečný. Odehrálo se nespočet věků a rozpuštění, já tím však zůstávám nedotčen. Neznám žádný přírůstek ani úbytek.

Tazatel: Když je někdo v Absolutnu a dívá se na svět, jeví se to tak, že v něm není žádný střed anebo žádná hodnota?

Maharadž: *Džňánin* vidí veškerý projevený svět v kapce oceánu. Co je tím, co chápete?

Tazatel: Nahlížení skrze „jáství“?

Maharadž: Musí tu však být hmota, která „jáství“ udržuje, stejně jako plamen (v zapalovači) potřebuje plyn jako palivo. V tomto světě existuje nespočet věcí, ale co jste vy sami pro sebe? Mluvte z tohoto postoje. Nejste tělem, čas nakonec tělo pozře. Jakmile rozpoznáte „jáství“ jakožto celý vesmír, budete osvobozen. Maximální dobro lze uskutečnit tehdy, když realizujete, že dotek „jáství“ je neskutečný.

Tazatel: Po smrti „jáství“ mizí?

Maharadž: Zakusil jste smrt přímo?

Tazatel: Není tu pocit těla; když relaxuji, v tomto případě jsem jakoby mrtvý. Jsem mrtvý ve spánku?

Maharadž: Prostřednictvím čeho využíváte svět?

Tazatel: Prostřednictvím těla.

Maharadž: Proč neprošetřit začátek těla a pocit bytí? Bojíte se smrti; proč nejít na počátek těla a pocitu bytí? Pokud chcete být *Nirgunou* (bez kvalit), jděte ke zdroji pocitu bytí, jděte do bodu setkání *guny* (kvalita) a *Nirguny*. *Nirguna* značí nepřítomnost „jáství“ a *Saguna* znamená přítomnost „jáství“.

Tazatel: Přemýšlet o *Nirguně* nelze.

Maharadž: Je mimo konceptuální vyjádření.

Tazatel: Nelze ji ani zakusit?

Maharadž: Kde je v *Nirguně* potřeba zkušenosti?

Tazatel: Nelze-li *Nirgunu* zakusit, k čemu je Absolutno?

Maharadž: *Guna* značí „já jsem“, *Nirguna* znamená žádné „jáství“. Kdo je tu, aby si užil stav *Nirguny*?

Tazatel: Když pracuji, tak na sebe zapomenou.

Maharadž: Pokud na sebe nezapomenete po dobu čtyř dnů, tak umřete. Nevěděl jste, že jste byl, náhle jste pocítil, že „vy jste“, a s tímto „jástvím“ jste začal počítat věk. Kdy přesně jste pocítil, že „vy jste“? Přebývejte zde, rozjímejte o tom. Do jaké míry o tom můžete polemizovat? Jak o tom bude diskutovat jakýkoliv učenec? Jak, proč a kde se objevilo „jáství“? Prozkoumejte to a realizujte. Jakmile pochopíte, všechny otázky skončí. Lidé mají silnou víru v tělo, proto se stejně tak těší konceptu jiného těla.

51. „VY JSTE“ NEMÁ ŽÁDNOU FORMU

6. února 1980

Maharadž: Dobrá mysl by tu měla být jako prostředek pro svět-ské činnosti, vy však myslí nejste. Jste v pozici svědka myslí a vitálního dechu. Toto pochopení by se ve vás mělo postupně rozvíjet. Máte končetiny, jež jsou nástrojem pro činnost, kterou děláte, a mysl, která pomáhá tyto činnosti řídit. Mysl vstřebává dojmy a je vyjádřením vitálního dechu. Ani jedno nemá tvar či podobu. V těle je již přítomen tento sebe dokazující princip „já jsem“, který mysl a tělo pozoruje, a není myslí, tělem ani vitálním dechem. Je třeba postupně realizovat, že tento princip nemá žádnou formu. Je jemnější než mysl. Až po něm máte orgány činnosti a pochopení. Tento princip není činností myslí, životním dechem a končetinami. On rovněž pozoruje odchod dechu z těla. Tento princip nikam neodchází, prostě zmizí. „Já jsem“ omylem přijímá tělo za sebe sama. Je výhradním principem mimo tělo, mysl a vitální dech.

Tazatel: Jak tento hrubý omyl napravit?

Maharadž: Způsobem myšlení – toto tělo a mysl jsou moje, ale já jimi nejsem. Pozoruji je jako své, ale nejsem jimi.

Tazatel: Je to technika?

Maharadž: Pozorujete mysl, takže nejste myslí. Lze o tom přemýšlet ještě nějak jinak? Sedím zde, je nezbytné říkat „Sedím tu?“ Něco víte, proč? Protože víte, že „vy jste“. Když nejste, otázka něčeho je vyloučena. Nesnažíte se vědět, prostě to víte, ať je „já jsem“ čímkoliv, světem, *Brahman*, projeveným principem. Pak pochopíte, že neumírate vy, ale že pouze končí vitální dech a vy tím nejste.

Tazatel: Kdy?

Maharadž: Právě nyní jste projeveným principem *Brahman*. Pamatujte si jen to. Je to jako připomínání si mně. Jestli si mně chcete připomínat, nezapomínejte, že nejste formou ani vitálním dechem, ale projeveným *Brahman*. Toto poznání je pro vás dostačující, dovede vás dál. Chápete slova, když vstřebáte význam?

Tazatel: Ano.

Maharadž: Jakékoliv poznání nebude mít formu. Dostal jsem pohavek, vím to, má toto poznání nějakou formu? Má sladkost formu?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Poznání nikdy nemůže mít formu. Jak zde může existovat forma pro poznání, že „vy jste“ tam a „já jsem“ zde?

Tazatel: Poznání Já je zde, jedno je intelektuála a druhé je krále.

Maharadž: Můžou zde existovat rozdílné nádoby poznání, ale poznání samo nemá žádnou formu.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Nemá-li triviální světské poznání žádnou formu, může pak mít formu poznání „já jsem“ neboli stav Íšvary? Pokud s tím souhlasíte, tak to přijměte a jděte. Nechodte někam jinam, prostě přebývejte v tomto poznání. Nechtě se jakákoliv činnost děje skrze vaše poznání „já jsem“, které nemá žádnou formu, ale je pouze svědkem činnosti. Poznání „já jsem“ nemá žádnou formu, a to platí i pro další poznání. „Já jsem“ je primárním poznáním. Jak si užíváte život? Víte, že existujete, ale díky čemu zakoušíte život, jak?

Tazatel: Kvůli svému věčnému principu.

Maharadž: Hodte věčný princip přes palubu! Život zakoušíte v důsledku poznání, že „vy jste“ neboli „já jsem“. Poznání „já jsem“ je uvnitř přebývajícím principem, tento všude přebývajícím principem „já jsem“ je vším.

Tazatel: Je to ryzí bytí za poznáním a nevědomostí?

Maharadž: Nezaplétejte se do toho. V současné době pouze přebývejte v „já jsem“. Kdo hodnotí, co je čisté a co nečisté? Není to poznání, že „vy jste“?

Tazatel: Je nezbytné poznat toto „my jsme“?

Maharadž: Mluvím o poznání, ať je poznání „já jsem“ jakékoliv, je to poznání. Žijete, abyste udržovali toto poznání „já jsem“, proto usilujete. Je-li toto poznání pryč, jaký zájem byste mohl mít? Jste jako pečující doktor. Poznání „vy jste“ vyživuje a ochraňuje tělo. Nezapomeňte na toto. Pokud si mně chcete pamatovat, připomínejte si poznání „já jsem“. Předkové nám řekli, „meditujte na mně, připomínejte si mne“, ale též řekli, že poznání „já jsem“ je také Já.

Tazatel: Je vědomí vědomím sebe a myslí?

Maharadž: Řekl jsem vám již dost. Vše, co je, je toto „vy jste“. Toto poznání splyne s vědomím neboli „já jsem“, které splyne s věčným principem, jehož lze nazvat „uvědoměním“. Je příbytkem pro „já jsem“, aby si zde odpočinulo a upadlo v zapomnění. Nebudete schopni rozpoznat „uvědomění“, protože tu nebude žádné „vaše vědomí“. Když splyne poznání s tím nejvyšším, jediným prospěchem z toho bude samotné poznání. Když si mně budete připomínat, což značí, připomínat si „vy jste“, budete úplní a naprostí, budete překypovat a budete prospěšnější pro ostatní.

Tazatel: Budeme si to pamatovat.

Maharadž: Pamatuje si oceán lok vody? „Vy jste“ značí všeprostopující poznání, „vy jste“ je všude. Pamatuji si svého Sadguru a tudíž všechny promluvy snadno plynou. Toto poznání nikdy nezahyne. Když lidé zemřou, zemře i poznání? Dělejte, co máte rádi, ale nikdy nezapomínejte na sebe neboli poznání „já jsem“.

52. RYBA NA SUCHU

7. února 1980

Maharadž: Vědomí je jemné jako světlo, neprovádí žádnou činnost, veškeré činnosti jsou dělány prostřednictvím myslí a vitálního dechu.

Tazatel: Jak ho dosáhnout?

Maharadž: Nesnažte se, prostě buďte. Když jste ve stavu zakoušení, udělal jste něco? Jak jste vstoupil do vědomí?

Tazatel: Nerozumím.

Maharadž: Jděte do tichosti, meditujte.

Tazatel: Měli bychom opakovat jméno Boha?

Maharadž: Bezpochyby musíte opakovat *džapu* (*mantru*) ve své mysli. Toto opakování v mysli je pozorováno jiným principem, vy jste před myslí. Opakováním *mantry* prostřednictvím vitálního dechu se mysl, tělo a pět smyslů pročistí.

Tazatel: Nějakou konkrétní *mantrou*?

Maharadž: Můžete opakovat jakékoliv posvátné jméno, které se vám líbí. I já vám mohu dát *mantru*. Její opakování odstartuje čistící proces.

Tazatel: Světské tvoření je záhadné, každý člověk má svou duši, je tomu tak? Anebo to tak vidíme jen my?

Maharadž: Toho stavu jste dosáhl, protože „vy jste“, váš svět je vámi. Jste však za jménem a formou. Toto „vy jste“ je projeveným světem.

Tazatel: Kvůli „*Šudha Čajtanje*“ (ryzímu vědomí) je vše.

Maharadž: Vše je vytvořeno z vašeho „já jsem“.

Tazatel: Je to z myslí.

Maharadž: Když vyjde slunce, svět je vnímán pomocí jeho světla, podobně když vyvstane „já jsem“, je vytvořen svět.

Tazatel: Co se děje, když spíme?

Maharadž: Když se probudíte, v důsledku „já jsem“ je váš svět.

Tazatel: Kdy je člověk bezžádnostivý?

Maharadž: Nesnažte se žádosti potlačovat a být bez žádostí. Podobně jako když přicházejí a odcházejí lidi, jen je pozorujte a nechte se vtáhnout. Já je pozorovatel a vše viděné je svět.

Tazatel: Jsou Já a Bůh totožní?

Maharadž: V první řadě kvůli své totožnosti s tělem jste Boha znečistili. V důsledku vaší totožnosti s tělem máte strach ze smrti. Žádná smrt neexistuje. Odejde pouze vitální dech a „já jsem“ zmizí. Tělo je výživou „jáství“ neboli Átman.

Tazatel: Je to vše kvůli tomu, co jsem udělal v minulých životech?

Maharadž: Jak se opovažujete mluvit o minulých zrozeních! Máte poznání o tom současném?

Tazatel: Proč jsme se tedy narodili?

Maharadž: To se nikdy nestalo.

Tazatel: Je to iluze?

Maharadž: Říkat „já jsem tělo“ je iluzí. Tvrdíte, že se narodilo dítě, ale co vy? Dokud nepoznáte svůj zdroj, berte to tak, že nemáte žádné poznání. Když se o vás v děloze starala příroda, nedělal jste nic. I dnes se o vás stará příroda. Vše si neprávem přisuzujete, protože se ztotožňujete s tělem.

Tazatel: Žádného zvláštního úsilí tedy není zapotřebí?

Maharadž: Když mluvíte o úsilí, vynakládal jste do věku dvou až tří let nějaké úsilí? Záznam o narození je učiněn začátkem desátého měsíce po početí. Během devíti měsíců v děloze jste byl bezstarostný. Jaká je vaše představa poznání? Jsou to veškeré ideje, které začnete shromažďovat již od dětství.

Tazatel: Jak se toho vzdát?

Maharadž: Kde je potřeba to odhodit? Vše, co cítíte, si přivlastňujete kvůli tomu, že jste vstoupil do tohoto nemocného stavu totožnosti s tělem.

Tazatel: Jak se toho zbavit?

Maharadž: Pochopte, že tělo a mysl jsou potravou a tekutinou, ale vy nejste hmotou.

Tazatel: Proč tu pak existuje muž a žena?

Maharadž: Protože vaším měřítkem je tělo neboli totožnost s tělem a formou.

Tazatel: Je to kvůli touhám, že je zde totožnost?

Maharadž: Ztotožňujete se s tělem v důsledku nevědomosti, a proto je tu muž a žena. A pak je jakékoliv množství oddanosti marné.

Tazatel: Chodit do chrámů bez *Átmavičáry* (sebe-dotazování) je k ničemu?

Maharadž: Toto je chrám – pokud „vy jste“, pak jsou druzí.

Tazatel: Proč tu je nevědomost?

Maharadž: Je to prostě nevědomost. Když se díváte na film, je skutečný?

Tazatel: Takže mám nechat touhu přijít a odejít? Ale s touhou je spjata snaha. Pokud není touha naplněna, je tu hněv.

Maharadž: Nesnažte se soustředit na touhu. Nejste projevem mysli ve formě touhy.

Tazatel: Proč je tu myšlenka?

Maharadž: Mějme vonnou tyčinku. Je-li zde jiskra, vůně je přirozená. Je to má chyba, že přicházejí touhy a myšlenky?

Tazatel: Abych to realizoval, potřebuji milost.

Maharadž: Tato milost je vždy dostupná. Ten, kdo po ní silně touží, ji bude mít. Málokdo je oddán Já, všichni jsou oddáni pouze tělu.

Tazatel: Děje se to vše díky Boží vůli?

Maharadž: Dokud nerealizujete Já, budete mít koncept, že vše dělá Bůh. Ale to nevádí. Když „vy jste“, Bůh je.

Tazatel: Bůh a já jsme jedno?

Maharadž: Jakmile realizujete, poznáte, že vy jste Bůh.

Tazatel: Vše je iluze?

Maharadž: Ano. Jaké jsou vaše potřeby před hlubokým spánkem, bděním a pocitem „já jsem“?

Tazatel: Nevím.

Maharadž: Kdo to říká? Nějaký princip?

Tazatel: Nějaká individuální nebo univerzální duše?

Maharadž: Když jste projevem principem, není tu již tělo.

Tazatel: Jakmile je každý kanál otevřen, lze ho zavřít?

Maharadž: K čemu?

Tazatel: Jak přicházejí vaše slova?

Maharadž: Podstatou slov je prostor; slova jsou produktem prostoru. Hýbe se prostor?

Tazatel: Je všude stejný.

Maharadž: Světlo tam je bledé, zde je jasnější – není snad ten, kdo to říká, svědkem kvality světla? Pokud dokážete posoudit kvalitu obou, co by mělo být vaší kvalitou? Nejvyšší stav nelze pochopit jen slovním označováním jako např. „*púrna prakáš*“ (úplné světlo).

Tazatel: Přichází formou záplavy?

Maharadž: Ano, je znám jako *Puruša*, což je ryzí záplava. V meditaci přijde jako záplava. *Puruša* je mužský aspekt činností, zatímco *Prakrti* ten ženský, ani jeden nemá formu. *Šiva-Šakti* je pouhý název. Beru je jako slova, ale vy je považujete za individuality. Máte ve zvyku vše označovat slovy.

Tazatel: Je to běžný způsob.

Maharadž: Všichni chápou stejným způsobem. Všichni jsou zde, protože vy jste zde. Bůh je velký. Když tu jste vy, pak je Bůh velký. Vy jste důkaz toho, že existuje Bůh.

Tazatel: Co je smrt?

Maharadž: Jen jste si vyslechl koncept. Žádnou zkušenost smrti nemáte.

Tazatel: Proč se pak bát?

Maharadž: Máte poznání smrti anebo jste o ní jen slyšel? Nemáte žádné poznání zrození, takže ani smrti. Smrt vás ale dožene kvůli vaší totožnosti s tělem.

Tazatel: Pak nejsem tělem?

Maharadž: Povězte mi něco o sobě, když není tělo vámi.

Tazatel: Nemohu.

Maharadž: Dělejte pouze toto.

Tazatel: Proč je tu dualita?

Maharadž: Nikdy tu není. Toto tělo obsahuje tolik šťáv, mluví každý atom, ale vy si myslíte, že mluvíte vy.

Tazatel: Proč se tělo stane bytostí?

Maharadž: Zcela přirozeně. Přirozeně jste vyrostl v lůně.

Tazatel: Proč se to děje?

Maharadž: Je to spontánní.

Tazatel: I stvoření je spontánní?

Maharadž: Ano, kdo přiměl růst tyto květy?

Tazatel: Proč je zde tvoření?

Maharadž: Kdo to tvrdí? Budte Bohem a zjistěte to. Když vám je deset, můžete vědět, jak se stát otcem? Oženíte se a pak pochopíte. Jak se můžete oženit a pochopit v nevědomosti? Jak můžete získat zralost v nevědomosti?

Tazatel: Jak se dostaví zralost?

Maharadž: Malý banánový strom se stane obrovským, jak?

Tazatel: Sám od sebe.

Maharadž: Stejně tak.

Tazatel: Jsou zralost a *džňána* nezbytné?

Maharadž: Ano.

Tazatel: Proč vynakládat úsilí?

Maharadž: Úsilí je váš koncept, potřebujete se nějak zaměstnávat. Když k vám mluvím, vím, že nemáte žádné poznání, třebaže můžete být vědcem.

Tazatel: Jak se zbavit nevědomosti?

Maharadž: Díky sebezáři.

Tazatel: Jak?

Maharadž: Jak Slunce zahání temnotu?

Tazatel: Je to Guruova milost?

Maharadž: Vaše domáhání se Guruovy milosti musí být tak intenzivní, jako ryba na suchu toužící po vodě.

Tazatel: Jak je veškeré toužení problémem?

Maharadž: Je kvalitou potravy. Přijde osoba a chlubí se, má vy-pito. Je to projev pití.

Tazatel: Takže i tělo je problém?

Maharadž: Tělo je výtažkem potravy, tudíž všech kvalit světské hmoty.

Tazatel: Takže já nejsem tělem?

Maharadž: Neodmítejte jen tělo, pochopte, že nejste omezený a odmítněte totožnost s tělem.

Tazatel: Neměl by tu tedy být žádný hněv, když na mě šéf křičí?

Maharadž: Naštve se dvojnásob, ale řekněte si, že nejste tělem ani jeho kvalitou. Za první, nejste kvalitou těla, za druhé „já jsem“ je veškerým projevem a za třetí, Já, Absolutno nejsem projevem.

Tazatel: Můžete mně vést?

Maharadž: Kde je cesta? Není tu žádné kráčení někam. Pokud budu vykládat nějakou stezku, dojdete k hanlivému poznání. Nanejvýš mohu říci, abyste následovali cestu z místnosti, ze které jste přišli. Může se setkat prostor z jedné místnosti s prostorem z té druhé?

Tazatel: Takže jde o to si jen pamatovat?

Maharadž: *Džňánin*, ať už ten či onen, nedokáže přidělit prostoru formu. Povězte mi své jméno s vaší tělesnou totožností.

Tazatel: Rámačandra.

Maharadž: Řekněte mi své jméno bez těla a formy. Může tu být forma, když tu není jméno? Může tu být činnost? Slyšeli jste, že *Paramátman* je za kvalitami, ale co je *Nirguna*? *Saguna* značí pocit bytí. Potrava udržuje pocit bytí beze slov, což je *sattva guna*. *Sat* značí čirá existence, která není dobrá ani zlá. Čím blíže budete k „já jsem“, tím víc budete vyhlazeni.

Tazatel: Co je Guru?

Maharadž: Guru je poznání „vy jste“. Když přijdete ke Světci, odevzdáte se tomuto vnitřnímu poznání. Tělo není Guruem. Není-li poznání sebezárné, jaký je pak rozdíl mezi řezníkem a mršinou?

Tazatel: Lze poznání předat ostatním?

Maharadž: Rozšířit. Guru vám ukáže, že je tady, poznání je již zde. Říkám, pokud si chcete zapamatovat tuto návštěvu, připomínejte si poznání „já jsem“ neboli si připomínejte poznání „vy jste“.

Tazatel: Přišli jsme díky Guruově milosti?

Maharadž: Ke svému uspokojení použijte jakákoliv slova, má však toto poznání nějakou formu? Žádnou formu, žádné měřítko.

Tazatel: Je-li poznání za pochopením, jak to pochopit?

Maharadž: Kdo říká, že poznání je ve vás? Je to proto, že jste pojali tělo. Buďte v pocitu bytí, prostě buďte a zapomeňte na to, že před vámi sedí seberealizovaná bytost a mluví. Mluvme o smrti. Vitální dech opustí tělo, to zesne a pocit bytí zmizí. Jděte zpět to dělohy. Před počítím není žádné „já jsem“. V děloze o sobě „já jsem“ neví. Může hluboký spánek vědět o hlubokém spánku? Není tu žádná dualita. Může Absolutno poznat Absolutno? Tato dualita přišla s „já jsem“ a ono přišlo samo od sebe. Žádná příčina je sama o sobě hlavní příčinou. Navštívil jste mně, já ale nemám žádné poznání, všichni přicházejí pro nevědomost, nemám žádné poznání. Krišna hrál na flétnu a přiměl Gópis tančit. Pouze stavy bdění a spánku jsou narozeny a jsou kvalitou potravinového těla, které není ničím jiným než výtažkem pěti elementů a potravy, kterou jíme. Tělo vzniká z výronů a výrony jsou výtažkem potravy. Takže toto tělo není ničím jiným než potravou. Uvnitř těla je pocit bytí neboli existence, která je výstupem neboli výsledkem; jak tělo, tak pocit bytí jsou tudíž dočasné.

Tazatel: Má To neomezené touhu?

Maharadž: Jen opakujte *Óm* a dosáhnete nejvyššího. Jakmile pochopíte svůj primární omyl, vše bude správné, do té doby opakujte *Óm*. V tuto chvíli je zde pozice, je tu strnulost.

Tazatel: Vy nemáte žádnou pozici?

Maharadž: Nebyly tu ani žádné usilovné disciplíny.

53. PROBUZENÉ POZNÁNÍ JE MEDITACÍ

8. února 1980

(Poznámka: Maharadž mluví o malé špetce pocitu bytí, která má různá jména; nehovoří o individualitách. Ať už jsou jí udělena jakákoliv jména, co je touto špetkou vědomí? Problém je v tom, že přemýšlíme pouze v pojmu individuality, ale vše, co existuje, mluví, je to, co je ve všem a jež prostupuje celým vesmírem.)

Maharadž: Ptejte se na cokoli a dostanete okamžitou odpověď. Přesto ji však nebudete schopni využít, protože přichází z univerzálního vědomí, a vy očekáváte, že ji použijete jako individuality. Na *Džňánina* nemá dopad žádné poznání – ať světské či nesevětské. Můžete být nejinteligentnějším na světě, ale znalec tohoto poznání nikdy nepřijde, aby se s vámi setkal. *Džňánin* ani neexistuje, ani nemůže umřít jako individualita, to je důvod, proč na něj poznání nemá žádný dopad. Jakýkoliv druh poznání, které je vnímáno skrze věci, je *Džňána*, nikoli *Džňánin*.

Tazatel: Jaký je nejhlubší význam *kum kumu*? (Pozn. překl. červený prášek, který se používá během púdzhi.)

Maharadž: Prostě je to symbol světla uvnitř vás, držte se jej.

Tazatel: Světlo je v srdci.

Maharadž: Je dokonce i v mysli. Mějme zlaté ozdoby, můžete říci, že zlato je pouze v jedné?

Tazatel: A co ta červená barva?

Maharadž: Je to prostě jen jedna barva, ale v zásadě, poznání žádnou barvu nemá.

Tazatel: Na jihu Indie si lidé dělají na čelo tři pruhy z popela (*vibhuti*).

Maharadž: To je symbol spálení individuality na popel.

Tazatel: Tři pruhy symbolizují tři těla?

Maharadž: Ano, ano, pokud vás to uspokojí, lze to tak říci. Poté, co jste si vyslechl tyto odpovědi, co si strčíte do kapsy jako svou tožnost? Nejdůležitější věcí jste vy sám. Pokud „vy jste“, ostatní jsou.

Domníváme se, že nabýváme duchovní poznání, avšak nevzdáváme se své totožnosti. Není-li zde žádný pocit bytí, není tu žádný svět, co se mně týče. Co je semenem celého světa? Je meditace v poznání anebo je poznání v meditaci?

Tazatel: Vše je poznání, je to pravda?

Maharadž: Ano, ale nemáte-li poznání, že „vy jste“, kdo bude meditoval a kdo to bude tvrdit? Jakmile je poznání probuzeno, to je meditace.

Tazatel: Buddha řekl: „Nyní znám všechny Bohy a veškeré *Karmy*“, ale když se ho jeden z žáků zeptal na jeho *karmu*, Buddha mu odvětil: „Nestarej se.“ Má otázka zní: „Pozoruje *Džňánin* všechny tyto projevy, Bohy a *Karmy*? Anebo jsou pouhými koncepty a *Džňánin* jen pozoruje, jak vyvstávají?“

Maharadž: Co tím Buddha mínil, bylo to, že jeho *karma*“ je rovna výkalu, ale to bylo poté, co nabyl poznání, to není míněno pro ostatní.

(Poznámka: Jaké poznání Buddha nabyl? Buddha získal poznání, které má Maharadž, to je vše. Chápe, čím je a čím byl. Pochopíte-li, z čeho jsou vytvořeny tělo, mysl a vědomí, a že vy ničím z toho nejste, pak je vše jasné.)

54. NIC... „NA NĚJAKOU DOBU NĚCO“... NIC

11. února 1980

Tazatel: Mám bolesti kyčle, je pro mě těžké říci, že nejsem tělo.

Maharadž: Žádná alternativní přítomnost neexistuje. Postupně nabydte jasný pocit, že tato bolest je pohybem ve vědomí. Vy jste od toho, co se pohybuje ve vědomí, a vědomí samotného, oddělený. Mějme příklad. Pokud ponoříte jeden konec bavlněného provázku do voňavky a přiklopíte víčko, vůně pronikne ven do prostoru. Nám je ale jasné, že nejsme ani provoněným provázkem, ani vůní parfému. Toto přesvědčení se postupně dostaví.

Semínka stromu mohou být zavlažena, ale v mnoha případech vyraší i bez vody, protože již v sobě potřebnou vlhkost obsahují. To, co je narozeno, je pocit bytí, spolu s ním jsou narozeny stavy bdění a spánku. Vědomí není pouze semenem stavů bdění a spánku, ale rovněž celého vesmíru. Z ničeho je něco, které se děje jen na určitou dobu.

Tato kvalita „jáství“ je *sattva gunou* (kvalitou potravinového výtazku). Já jsem Absolutno, nejsem dotekem „jáství“. Dokud je „já jsem“ zde, bude se Absolutnu spontánně dít pozorování. Svítání a sluneční záře nastává v určitý čas, ale jejich pozorovatel je na čase nezávislý.

Pocit „já jsem“ je v dítěti (do dvou až tří let) skrytý, nezná sám sebe, ale je zde. Postupem času se tento pocit pozná, a jakožto jedinec si uvědomuje „já jsem“. Jděte ke kořenu, k počátku dítěte. Když pochopíte, že nejste vědomím, stabilizujte se zde. Pochopíte to a dostanete se z toho. Absolutno nemá potřebu vstupovat do *samádhi*. Nikam neodchází, je vždy zde, zatímco *samádhi* je proměnlivý stav. „Jáství“ se v *samádhi* stane ne-„jástvím“. Stavy bdění a hlubokého spánku jsou fáze tohoto „já jsem“, nikoli Absolutna.

Veškeré vztahy souvisí s *Májou* neboli iluzí, ale místo *Máji* se říká Bůh, Božství nebo Íšvara. Íšvara je stav zakoušení, a vše, co se v tomto zakoušení děje, se nazývá *Mája*. To nejvyšší není stavem zakoušení, je beze slov a významu. Absolutno je místo vašeho přebývání, zatímco vaše zaměstnání jsou v neustále se měnícím stavu. Vše, co víte, je neskutečné, a vše, co řeknete, že víte, je rovněž neskutečné.

Tazatel: Měl bych říkat: „Já nevím?“

Maharadž: Ale nyní už víte, nebo ne?

Tazatel: Myslí chápe, ale musí ještě dojít k proměně.

Maharadž: Vše, co se mění, nezůstane. Žádný proměnlivý stav nezůstane. Pokud jste završil konečné poznání, nikdy si nebudete vědom toho, že umíráte.

Tazatel: Uvidím umírat tělo, stejně jako byl Frydman během umírání šťastný.

Maharadž: Samotný nástroj, jímž pozorujete, zmizí. Kde je nástroj pozorování po takzvané smrti? Samotný nástroj neboli vědomí tu nebude.

Tazatel: Většina velkých světců tvrdí, že se vrací do světla.

Maharadž: V tomto naprostém světle neboli zářném stavu je otázka vyvstávání a zapadání světla vyloučena.

Tazatel: V nižších stavech si vybíráme naše vtělení. Současné zrození je mým přičiněním, takže není potřeba reptat.

Maharadž: Toto řekli druzí a vy jste to přijal. Jaká je vaše přímá zkušenost?

Tazatel: Žádná.

Maharadž: Tak proč ji přijímáte?

Tazatel: Nevědomá osoba se opírá o koncepty.

Maharadž: Kde je otázka víry, když je vyvrácena platnost „já jsem“? Když vše skončí, dotyčný pak řekne, že nezáleží na tom, kde umře, protože jakmile vyplyne, že smrt sama je falešná, co pak umírá? A záleží na tom, kde se to stane?

Tazatel: S radostí si budu pamatovat pravdu, kterou jsem si vyslechl.

Maharadž: Jste svědkem toho, co si pamatujete.

Tazatel: Mám barák, kterému říkám „Ačal“ (nehybný).

Maharadž: Proč jste ho nenazval *Parabrahman Sadan* (obydlí *Parabrahman*)?

Tazatel: Pošták by byl zmatený.

Maharadž: Postavil jste ho z kamene?

Tazatel: Ano, z kamene.

Maharadž: Jak je velký?

Tazatel: 450 metrů čtverečních.

Maharadž: Kdo tam bude po vás?

Tazatel: Nevím.

Maharadž: Bude prázdný.

Tazatel: Mluvil někdy Maharadž o kráse?

Maharadž: To, díky čemu cítíte přitažlivost, je krása.

Tazatel: Když jsem blízko Maharadže, cítím přitažlivost.

Maharadž: Ano.

Tazatel: Vidím krásu v jeho očích, musím to zmínit.

Maharadž: Kvalita zrání v každém se liší.

Tazatel: Takže neexistuje definice krásy?

Maharadž: Ano, jakákoliv definice vyjádřena slovy je vždy nedokonalá. Přebývejte v tom, čím se stanete po vyslechnutí si mých promluv, ať se děje cokoli, „prostě buďte“. A nakonec přebývejte v tom, co z vás jakožto „vy jste“ zbylo.

(Poznámka: Ráno Maharadž řekl, že po poslechu těchto promluv nebudete v pozici, abyste meditovali, protože nezbyde žádný objekt, na který medítovat. Stav bez objektu je meditací, není nic, co by zůstalo).

Tazatel: Meditace je pokaždé vnitřní, není to pozice. Jaká je Maharadžova zkušenost?

Maharadž: Meditoval jsem v noci, ale to se zúžilo, protože meditativní rozpoložení se stabilizovalo, stabilizovalo se ne-myšlení. *(Poznámka: Všechny stavy, kterými Maharadž prošel, jsou popsány v bhadžanech neboli oddaných písních.)* Jaké kasty či společenství jsou stavy bdění a spánku? Jsou židovské, křesťanské nebo muslimské? Jsou snad mužské nebo ženské? Všechny tyto rozdíly jsou zde jen kvůli totožnosti s tělem.

Tazatel: Ano.

Maharadž: Mohl by zde být pocit bytí za nepřítomnosti stavů bdění a hlubokého spánku? „Vy jste“ s tímto cyklem, jak byste jinak mohl být?

Tazatel: Mám zkušenost stavů bdění a spánku.

Maharadž: „Jáství“ je tu za předpokladu, že tu jsou tyto stavy, nemůže být samo o sobě. Tyto tři stavy společně jsou produktem potravinového výtažku. Je tu společnost stavů bdění a spánku za nepřítomnosti pocitu těla? Mějte takovéto ujištění, zapomeňte na duchovní koncepty a přebývejte zde (v „já jsem“).

55. BARVA „VIDOUČÍHO“

12. února 1980

Maharadž: Není zde pro mne žádné „jáství“. S ním mohu říkat cokoli, ale v mé skutečné sféře nemá žádnou hodnotu. Odkdy jste začal opakovat „jáství“? Dokážete udělat slovní snímek významu slov? Snímal jste význam slov?

Tazatel: Snažím se vtisknout tento význam do svého pochopení.

Maharadž: Řeknete-li, že jste jej opravdu zaregistroval, tak cokoliv jste si do své mysli nashromáždil, musíte odhodit podobně jako staré oblečení. Zahodil jste všechny koncepty?

Tazatel: Přilnul jsem k nim.

Maharadž: Tělesná totožnost nemůže získat toto poznání. Poznání „já jsem“ musí nabýt toto poznání „já jsem“. Jakmile poznání přebývá v poznání, je zde transcendence poznání. Zatímco sedím, jsem většinu času ve stavu bez mysli. Jak by mohl někdo se zaneprázdněnou myslí vysvětlovat poznání? Jak bych vám mohl předávat poznání, kdybych byl vtažen do konceptů a mysli? Jste-li otrokem konceptů, zcela vás oklamou. Nepřijímám pro sebe žádnou strnulou pózu, nikdy nejsem podmíněn nějakými konceptuálními postoji, přesto zpívám *bhadžany* (oddané písně). Můj Guru mně zasvětil a zeptal se, jak to oplatím? Řekl mi: „Zpívej *bhadžany* pro nevědomé, ne pro sebe. (Rajan S.: *Maharadž zpíval bhadžany z úcty ke Guruovi, který přebývá v srdci. Běžní lidé zpívají bhadžany proto, aby se měli dobře, aby byli zdraví a bohatí, pro světské blaho. Maharadž bhadžany do posledního dechu zpíval s velkou vděčností, láskou a úctou k Sadguruovi uvnitř.*) Dnešní činnost se týká dneška, zítřejší zítřka. Neexistují žádná omezení, žádná přenášení. Zdá se vám, že dnešek je podobný včerejšku, ale tak to není. Každý den je nový. Včerejší slunce zapadlo, dnes tu je další.

Tazatel: Člověk by se neměl nechat lapit do myšlenky a pocitu, ale měl by jít za světlo vnímání, že?

Maharadž: Tyto myšlenky a koncepty vás pořád obtěžují.

Tazatel: Mám mysl klidnou, nejsem obtěžován.

Maharadž: Pohyb vašeho vývoje by se měl stabilizovat ve vás, v Já.

Tazatel: Vrátime se do neměnného svědka.

Maharadž: Nic se nepříhoda. Samotná představa toho, že se někomu něco přihodí nebo nepřihodí, musí odejít. Velcí světci zmínili místo, kde musí adept spočívat – bez hledání byste měli přebývat v tomto homogenním temně modrém „stavu“ (Krišna) zvaném *me-ghašjám*, ve „stavu“ podobném temně šedomodrému oblaku, avšak bez hledání, bez očí.

Tazatel: V barvě Krišnovy tváře?

Maharadž: Je to známo jako Pán Krišna, jež symbolizuje zření vaší původní totožnosti, totožnosti u zdroje, bez zraku. Když zavřete oči, spatříte Krišnu zvaného Gópal, tedy to, co vyživuje smysly. Je to princip za smysly. Zavřete oči a spatříte tento princip, právě tu barvu. Temná modř je barvou „Vidoucího“, z kterého vše přichází.

Tazatel: Včera jste mluvil o květech a vůni.

Maharadž: To jen ilustrovalo symbol, náznak, jak došlo k vašemu zrození.

56. VŠE SE DĚJE V POZNÁNÍ „JÁ JSEM“

13. února 1980

Maharadž: Touha po osvobození je zde tak dlouho, dokud má adept pocit zapletení se. Jakmile zanikne, kdo nebo co je zde, aby hledalo osvícení? Nyní existujete kvůli vědomí. Měl jste nějaké ideje nebo potřebu Boha před tím, než začal pocit bytí?

Tazatel: Samotný fakt toho, že jsem přišel, že čtu a naslouchám, je překážkou.

Maharadž: Tato touha přijít a mít poznání není překážkou. Překážkou je vaše snaha transcendování pocitu bytí. Byla tu nějaká překážka, když jste neměl žádné vědomí?

Tazatel: Ne.

Maharadž: Veškerý projev závisí na vědomí, na vědomí, že „vy jste“. Zjistěte, co jste? Svou pravou podstatu nemůžete pochopit, ale je tu vědomí, že existujete, to stačí. Skrze vaše vědomí víte, že existuje svět. Ale toto vědomí existuje jen ve vašem těle, neboli aby mohlo žít, je vyjádřeno prostřednictvím vašeho těla. Berte v patrnosti jedno – to, že „vy jste“, ve vás existuje jako vědomí. Zjistěte, co je tím „vy jste“ ve vašem těle.

Dejme tomu, že máme ovečku a beránka. Rozmnoží se do pěti stovek. Přemýšlejte nad principem, který stvořil tyto dvě plus pět set dalších. Ve všem stvořeném funguje totožný princip; tvoří vše. I kdybyste putovali po světě několik let, princip osvobození nepochopíte. Místem odpočinku pro toto vědomí, které člověk má, je nitro těla. Ovce jedly přidělenou potravu a jejich potomstvo bylo výsledkem potravy, kterou tyto dvě ovce snědly. Celá záhada bude vyřešena, pokud budete přemítat o principu, který tyto dvě ovce snědly ve svém jídle, a který se dál a dál násobil. Je třeba prošetřit tento princip, který tvořil (rozmnožoval se) prostřednictvím potravy a prostřednictvím ovcí. Celá záhada pak bude vyřešena.

Toto vědomí neboli pocit bytí, které je výsledkem potravinového výtažku, je tím, co milujete a chcete vždy chránit. Pokud potravinový výtažek vyschne, tento pocit bytí, pocit, že existujete, také vyschne. Zůstane to, co tu je po zmizení těla, svobodné nebo spoutané?

Tazatel: Svobodné.

Maharadž: To je povídačka. Nemáte žádnou zkušenost toho. Skrze jaký nástroj víte, že „vy jste“? Osvobodte toto vědomí, které se ztotožňuje s tělem, neboli se považuje za tělo a je ve spoutanosti. Ten, kdo to chce poznat bez tohoto ztotožnění, pozná. Nikdo nemá nic pod kontrolou. Ze shnilé potravy vzejdou červi; jakým způsobem se liší od lidských forem? My přikládáme důležitost jen lidským formám.

Tazatel: Červi si nebyli vědomi svého zrození.

Maharadž: Byl jste si vědom svého?

Tazatel: Uvědomuji si neštěstí, tak hledám, jsem vědomý.

Maharadž: Ano, ale oddělte toto potěšení a bolest od potravinového výtažku. Kdo pak chce osvobození?

Tazatel: Reinkarnace je tedy humbuk?

Maharadž: Ano, toto vše jsou naděje a obavy dávané důvěřivým lidem, aby po celý život pracovali a pak umřeli. (*Maharadž se otočí k doktorovi a ptá se.*) Co je přesně tím, co se snažíte zachránit? Ten, kdo se domnívá, že zachraňuje lidi, tak činí kvůli očekávané odměně. Kdo ale zůstane, aby se těšil těmto plodům? Je udělováno tolik rad, dělej toto, dělej tamto. Poté, co tělo zemře, potravinový výtažek zmizí, kdo si pak přivlastní zásluhy za dobré činy?

Tazatel: Jak se liší zvířata od lidí?

Maharadž: Žádný rozdíl není, dokonce ani slunce od měsíce se neliší, vše se prostě děje. Někdo si vás vyslechne a řekne, že jste hlupák. Je to správně, protože malé kapky existence si sebe uvědomují odděleně. Budou nazývat tělo hlupákem, které je kapkou vody. Já Absolutno nejsem tímto vědomím. Léky jsou rovněž potravou, ve které je ve skrytém stavu přítomno toto vědění. Když vejde do lidské formy, lidská totožnost nabyde na síle. Pokud vejde do ženy (ženské formy), tak nabyde na síle její totožnost s ženou.

Tazatel: Za Já nic není?

Maharadž: Já je neomezené, kdo se obává za nepřítomnosti vědomí? Jakou by mohl mít tento princip obavu? Jakou by mohl mít potřebu? Podobá se to potřebě Boha dítěte neplodné ženy.

Co přesně je *Svarúpa-siddha* (stabilizace ve své pravé totožnosti neboli Já)? Mnoho lidí sem přijde a chtějí být šťastní. Avšak ti, co sem chodí, nebudou požadovat štěstí, dostanou se za to. Když se světec stabilizuje ve svém středu, odejde do tichosti. Když je tu tento potravinový výtažek, mluvíte. Ale poté, co světec pochopil obojí, transcenduje poznání i nevědomost. Tento Absolutní princip nezná sebe sama. Vyjasněte si všechny pochybnosti, které o sobě máte.

Tazatel: Je nezbytné poznat *čakry* (duchovní centra), abychom se dostali za tělesnou totožnost?

Maharadž: Když vědomí zmizí, kde je pak otázka „za“? Protože máte nutkání pochopit, dělejte, co máte rádi. Kdykoliv jste tiše, držte se sebe sama, meditujte pouze na Já. Toto poznání samo vám dá veškeré poznání.

Tazatel: Ale já to zatím dělám jen krátce.

Maharadž: Začněte s krátkými periodami a postupem času realizujete, co „vy jste“. Setrvejte pouze v tomto „vy jste“, pak realizujete, že vše se děje v poznání „já jsem“.

KONEC

Džaj Guru Maharadž!

ZPÍVÁNÍ BHADŽANŮ V PRAZE

Bhadžany linie Návnath Sampradája v sobě obsahují základ učení, a zpíváme-li je pravidelně, tak si tím učení neustále připomínáme. Jejich každodenní opakování obrací mysl stále víc směrem k Já, ke Skutečnosti.

Když odcházel z těla učitel Šrí Nisargadatta Maharadže Šrí Siddharaméšvar, zavolal své žáky a řekl jim: „Nikdy jsem vás o nic nežádal. Dal jsem vám pochopení, učil jsem vás zřeknutí se a nakonec i zřeknutí zříkajícího a samotného zřeknutí se. Ale nyní vás prosím, zpívejte tyto bhadžany čtyřikrát denně.“

Tyto bhadžany se poté zpívaly v bytě Šrí Nisargadatta Maharadže i Šrí Randžita Maharadže.

V Praze je je zpíváme také.

Bližší informace, kontakty, zpěvník i nahrávky viz

www.advaita.cz